

ความคิดเห็นของครูผู้สอนกลุ่มสาระการเรียนรู้สุขศึกษาและพลศึกษาที่มีต่อการจัด
การเรียนการสอน ช่วงชั้นที่ 2 ในเขตพื้นที่การศึกษาพังงา
ปีการศึกษา 2547

เสนอต่อบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษา
ตามหลักสูตรปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาพลศึกษา
พฤษภาคม 2549
ลิขสิทธิ์เป็นของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

312.37044

พ.ร.บ.

ร.3

ความคิดเห็นของครูผู้สอนกลุ่มสาระการเรียนรู้สุขศึกษาและพลศึกษาที่มีต่อการจัด
การเรียนการสอน ช่วงชั้นที่ 2 ในเขตพื้นที่การศึกษาพังงา
ปีการศึกษา 2547

เสนอต่อบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษา
ตามหลักสูตรปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาพลศึกษา
พฤษภาคม 2549

ไพรัช เพิ่มพูล. (2549). *ความคิดเห็นของครูผู้สอนกลุ่มสาระการเรียนรู้สุขศึกษาและพลศึกษา ที่มีต่อการจัดการเรียนการสอน ช่วงชั้นที่ 2 ในเขตพื้นที่การศึกษาพังงา ปีการศึกษา 2547*. ปรินญานิพนธ์ กศ.ม. (พลศึกษา). กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัย ศรีนครินทรวิโรฒ. คณะกรรมการควบคุม : อาจารย์ธงชาติ พู่เจริญ, ผู้ช่วยศาสตราจารย์ไพฑูรย์ ศรีชัยสวัสดิ์.

ความมุ่งหมายของการวิจัยครั้งนี้เพื่อทราบความคิดเห็นของครูผู้สอนกลุ่มสาระการเรียนรู้ สุขศึกษาและพลศึกษา ที่มีต่อการจัดการเรียนการสอน ช่วงชั้นที่ 2 ในเขตพื้นที่การศึกษาพังงา ปีการศึกษา 2547 กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย คือ ครูผู้สอนกลุ่มสาระการเรียนรู้สุขศึกษาและ พลศึกษา ช่วงชั้นที่ 2 ในเขตพื้นที่การศึกษาพังงา จำนวน 200 คน ซึ่งได้มาโดยการสุ่มตัวอย่าง แบบแบ่งชั้น เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยเป็นแบบสอบถามที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น แบ่งเป็น 3 ตอน มีค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ 0.94 วิเคราะห์ข้อมูลโดยค่าความถี่และค่าร้อยละ

ผลการศึกษาพบว่า

ความคิดเห็นของครูผู้สอนกลุ่มสาระการเรียนรู้สุขศึกษาและพลศึกษา ที่มีต่อการจัดการเรียนการสอน ช่วงชั้นที่ 2 ในเขตพื้นที่การศึกษาพังงา ปีการศึกษา 2547 มีดังนี้

1. ด้านหลักสูตร ครูผู้สอนมีความคิดเห็นที่มีต่อการจัดการเรียนการสอนอยู่ในระดับเห็นด้วยมาก
2. ด้านกิจกรรมการเรียนรู้ ครูผู้สอนมีความคิดเห็นที่มีต่อการจัดการเรียนการสอนอยู่ในระดับเห็นด้วยมาก
3. ด้านอุปกรณ์ สถานที่และสิ่งอำนวยความสะดวก ครูผู้สอนมีความคิดเห็นที่มีต่อการจัดการเรียนการสอนอยู่ในระดับเห็นด้วยมาก
4. ด้านการวัดและประเมินผล ครูผู้สอนมีความคิดเห็นที่มีต่อการจัดการเรียนการสอนอยู่ในระดับเห็นด้วยมาก

OPINIONS OF TEACHERS WHO TEACH HEALTH EDUCATION AND PHYSICAL
EDUCATION LEARNING SUBSTANE GROUP UPON LEARNING AND
TEACCHING MANAGEMENT OF LEVEL 2 IN PHANGNGA
EDUCATIONAL SERVICE AREA IN ACADEMIC
YEAR 2004

Presented in Partial Fulfillment of the Requirements
for the master of Education degree in Physical Education
at Srinakharinwirot University

May 2006

Pairat Permpoon. (2006). *Opinions of Teachers who teach Health Education and Physical Education Learning Substance Group Upon Learning and Teaching Management of Level 2 in Phangnga Educational Service Area in Academic Year 2004*. Master Thesis Ed. (Physical Education). Bangkok : Graduate School Srinakarinwirot University.

Advisor Committee : Mr. Thongchat Phucharoen, Assist. Prof. Paiboon Srichaisawat.

This study aimed to investigate opinions toward instruction management by health and physical education teachers in Phangnga Educational Service Area during 2004 academic year. The subjects consisted of 200 health and physical education teachers in Phangnga Educational Service Area, through stratified random sampling. The instrument in this study included 3- part questionnaire with reliability of 0.94. Then data were analyzed and presented by frequency and percentage.

The results revealed that:

1. On basis of curriculum, health and physical education teachers' perception was at a high level.
2. According to learning activity, health and physical education teachers' perception was at a high level.
3. When considered tool, place and accommodation, it was found that their perception was at a high level.
4. In case of assessment and evaluation, their perception was at a high level.

ปริญญานิพนธ์

เรื่อง

ความคิดเห็นของครูผู้สอนกลุ่มสาระการเรียนรู้สุขศึกษาและพลศึกษาที่มีต่อการจัดการเรียนการสอน ช่วงชั้นที่ 2 ในเขตพื้นที่การศึกษาพังงา
ปีการศึกษา 2547

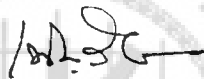
ของ

ไพรัช เพิ่มพูล

ได้รับอนุมัติจากบัณฑิตวิทยาลัยให้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตร

ปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาพลศึกษา

ของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

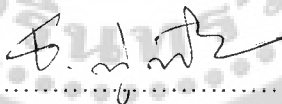

คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.เพ็ญศิริ จีระเชชากุล)

วันที่ 3 เดือน พฤษภาคม พ.ศ. 2549

คณะกรรมการสอบปริญญานิพนธ์

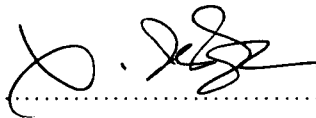
ประธาน

(อาจารย์ธงชาติ พูเจริญ)

กรรมการ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ไพบูรณ์ ศรีชัยสวัสดิ์)

กรรมการที่แต่งตั้งเพิ่มเติม

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์เจียมศักดิ์ พานิชชัยกุล)

กรรมการที่แต่งตั้งเพิ่มเติม

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ สมรรถชัย น้อยศิริ)

ประกาศคุณูปการ

ปริญญานิพนธ์ฉบับนี้สำเร็จลุล่วงด้วยดี เพราะได้รับความกรุณาจาก อาจารย์ชงชาติ พู่เจริญ ประธานควบคุมปริญญานิพนธ์ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ไพฑูรย์ ศรีชัยสวัสดิ์ กรรมการควบคุมปริญญานิพนธ์ ที่ช่วยให้คำปรึกษา แนะนำ แสดงความคิดเห็น และปรับปรุงแก้ไขข้อบกพร่อง ด้วยดีเสมอมา จึงทำให้การทำปริญญานิพนธ์ฉบับนี้มีความสมบูรณ์ ผู้วิจัยขอกราบขอบพระคุณเป็นอย่างสูงมา ณ โอกาสนี้

ขอกราบขอบพระคุณผู้ช่วยศาสตราจารย์เจียมศักดิ์ พานิชชัยกุล กรรมการที่แต่งตั้งเพิ่มเติมและกรุณาเป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจแบบสอบถาม ผู้ช่วยศาสตราจารย์สมรรถชัย น้อยศิริ กรรมการที่แต่งตั้งเพิ่มเติม อาจารย์พิศวง มหาจันทร์ และอาจารย์พรรณราย จรุงการ ที่ได้กรุณาแนะนำ ตรวจและแก้ไขเครื่องมือการวิจัย

ขอขอบพระคุณท่านผู้อำนวยการเขตพื้นที่การศึกษาพังงา ผู้บริหารสถานศึกษา ครูพลศึกษา ในเขตพื้นที่การศึกษาพังงา ที่ได้ให้ความอนุเคราะห์ อนุญาตให้เก็บรวบรวมข้อมูลจากครูผู้สอน ตลอดจนอำนวยความสะดวก และร่วมมือเป็นอย่างดี และขอขอบคุณครอบครัว เพื่อนร่วมรุ่นทุกคน ที่เป็นกำลังใจในการทำปริญญานิพนธ์ฉบับนี้จนสำเร็จลุล่วงด้วยดี

คุณค่าและประโยชน์อันพึงมีจากปริญญานิพนธ์ฉบับนี้ ขอมอบแด่บุพการี บุรพจารย์ และผู้มีพระคุณทุกท่านที่มีส่วนในความสำเร็จนี

ไพรัช เพิ่มพูล

สารบัญ

บทที่	หน้า
1 บทนำ	1
ภูมิหลัง	1
ความมุ่งหมายของการวิจัย	5
ความสำคัญของการวิจัย	5
ขอบเขตของการวิจัย	5
นิยามศัพท์เฉพาะ	6
กรอบแนวคิดในการวิจัย	7
2 เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	8
การเรียนการสอนกลุ่มสาระการเรียนรู้สุขศึกษาและพลศึกษา	8
ความสำคัญของกลุ่มสาระการเรียนรู้สุขศึกษาและพลศึกษา	8
สาระและมาตรฐานการเรียนรู้กลุ่มสาระสุขศึกษาและพลศึกษา	12
ครูและผู้สอนกลุ่มสาระการเรียนรู้สุขศึกษาและพลศึกษา	14
หลักสูตรกลุ่มสาระการเรียนรู้สุขศึกษาและพลศึกษา	15
การจัดการศึกษาในเขตพื้นที่การศึกษาพังงา	22
งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	25
งานวิจัยในต่างประเทศ	25
งานวิจัยในประเทศ	33
3 วิธีดำเนินการวิจัย	37
การกำหนดประชากรและการเลือกกลุ่มตัวอย่าง	37
เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย	38
ขั้นตอนการสร้างเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย	38
การเก็บรวบรวมข้อมูล	39
การจัดกระทำและการวิเคราะห์ข้อมูล	39

สารบัญ (ต่อ)

บทที่	หน้า
4 ผลการวิเคราะห์ข้อมูล	40
สัญลักษณ์ที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล	40
ผลการวิเคราะห์ข้อมูล	40
5 สรุปผล อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ	63
ความมุ่งหมายของการวิจัย	63
กลุ่มตัวอย่าง	63
เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย	63
การเก็บรวบรวมข้อมูล	64
สรุปผลการวิจัย	64
อภิปรายผล	69
ข้อเสนอแนะ	71
บรรณานุกรม	71
ภาคผนวก	76
ประวัติย่อผู้วิจัย	86

บัญชีตาราง

ตาราง		หน้า
1	แสดงจำนวนประชากรและกลุ่มตัวอย่าง	38
2	แสดงค่าความถี่ร้อยละข้อมูลส่วนตัวของครูผู้สอนกลุ่มสาระการเรียนรู้สุขศึกษา และพลศึกษา ช่วงชั้นที่ 2 ในเขตการศึกษาพังงา ปีการศึกษา 2547	41
3	แสดงค่าความถี่และค่าร้อยละความคิดเห็นของครูผู้สอนกลุ่มสาระการเรียนรู้ สุขศึกษาและพลศึกษา ที่มีต่อการจัดการเรียนการสอนช่วงชั้นที่ 2 ของ ครูผู้สอนที่มีวุฒิทางพลศึกษา ด้านหลักสูตรในเขตพื้นที่การศึกษาพังงา ปีการศึกษา 2547 (N = 110)	43
4	แสดงค่าความถี่และค่าร้อยละความคิดเห็นของครูผู้สอนกลุ่มสาระการเรียนรู้ สุขศึกษาและพลศึกษาที่มีต่อการจัดการเรียนการสอน ช่วงชั้นที่ 2 ของ ครูผู้สอนที่มีวุฒิทางพลศึกษา ด้านกิจกรรมการเรียนรู้ ในเขตพื้นที่ การศึกษาพังงา ปีการศึกษา 2547 (N = 110)	45
5	แสดงค่าความถี่และค่าร้อยละความคิดเห็นของครูผู้สอนกลุ่มสาระการเรียนรู้ สุขศึกษาและพลศึกษาที่มีต่อการจัดการเรียนการสอน ช่วงชั้นที่ 2 ของ ครูผู้สอนที่มีวุฒิทางพลศึกษา ด้านอุปกรณ์ สถานที่ และสิ่งอำนวยความสะดวก ในเขตพื้นที่การศึกษาพังงา ปีการศึกษา 2547 (N = 110)	47
6	แสดงค่าความถี่และค่าร้อยละความคิดเห็นของครูผู้สอนกลุ่มสาระการเรียนรู้ สุขศึกษาและพลศึกษาที่มีต่อการจัดการเรียนการสอน ช่วงชั้นที่ 2 ของ ครูผู้สอนที่มีวุฒิทางพลศึกษา ด้านการวัดและประเมินผล ในเขตพื้นที่ การศึกษาพังงา ปีการศึกษา 2547 (N = 110)	49
7	แสดงค่าความถี่และค่าร้อยละความคิดเห็นของครูผู้สอนกลุ่มสาระการเรียนรู้ สุขศึกษาและพลศึกษา ที่มีต่อการจัดการเรียนการสอนช่วงชั้นที่ 2 ของ ครูผู้สอนที่ไม่มีวุฒิทางพลศึกษา ด้านหลักสูตรในเขตพื้นที่การศึกษาพังงา ปีการศึกษา 2547 (N = 90)	51

บัญชีตาราง (ต่อ)

ตาราง

หน้า

8	แสดงค่าความถี่และค่าร้อยละความคิดเห็นของครูผู้สอนกลุ่มสาระการเรียนรู้ สุขศึกษาและพลศึกษาที่มีต่อการจัดการเรียนการสอน ช่วงชั้นที่ 2 ของ ครูผู้สอนที่ไม่มีวุฒิต่างพลศึกษา ด้านกิจกรรมการเรียนรู้ ในเขตพื้นที่ การศึกษาพังงา ปีการศึกษา 2547 (N = 90)	53
9	แสดงค่าความถี่และค่าร้อยละความคิดเห็นของครูผู้สอนกลุ่มสาระการเรียนรู้ สุขศึกษาและพลศึกษาที่มีต่อการจัดการเรียนการสอน ช่วงชั้นที่ 2 ของครู ผู้สอนที่ไม่มีวุฒิต่างพลศึกษา ด้านอุปกรณ์ สถานที่ และสิ่งอำนวยความสะดวก ในเขตพื้นที่การศึกษาพังงา ปีการศึกษา 2547 (N = 90)	55
10	แสดงค่าความถี่และค่าร้อยละความคิดเห็นของครูผู้สอนกลุ่มสาระการเรียนรู้ สุขศึกษาและพลศึกษาที่มีต่อการจัดการเรียนการสอน ช่วงชั้นที่ 2 ของ ครูผู้สอนที่ไม่มีวุฒิต่างพลศึกษา ด้านการวัดและประเมินผล ในเขตพื้นที่ การศึกษาพังงา ปีการศึกษา 2547 (N = 90)	57
11	แสดงค่าความถี่และค่าร้อยละความคิดเห็นของครูผู้สอนกลุ่มสาระการเรียนรู้ สุขศึกษาและพลศึกษาที่มีต่อการจัดการเรียนการสอน ช่วงชั้นที่ 2 ของ ครูผู้สอนที่มีวุฒิต่างพลศึกษา ด้านหลักสูตร ด้านกิจกรรมการเรียนรู้ ด้านอุปกรณ์ สถานที่ และสิ่งอำนวยความสะดวก ด้านการวัดและประเมินผล พื้นที่ในเขตการศึกษาพังงา ปีการศึกษา 2547 (N = 110)	59
12	แสดงค่าความถี่และค่าร้อยละความคิดเห็นของครูผู้สอนกลุ่มสาระการเรียนรู้ สุขศึกษาและพลศึกษาที่มีต่อการจัดการเรียนการสอน ช่วงชั้นที่ 2 ของ ครูผู้สอนที่ไม่มีวุฒิต่างพลศึกษา ด้านหลักสูตร ด้านกิจกรรมการเรียนรู้ ด้านอุปกรณ์ สถานที่ และสิ่งอำนวยความสะดวก ด้านการวัดและประเมินผล ในเขตพื้นที่การศึกษาพังงา ปีการศึกษา 2547 (N = 90)	60
13	แสดงค่าความถี่และค่าร้อยละความคิดเห็นของครูผู้สอนกลุ่มสาระการเรียนรู้ สุขศึกษาและพลศึกษาที่มีต่อการจัดการเรียนการสอน ช่วงชั้นที่ 2 ของ ครูผู้สอนที่มีวุฒิต่างพลศึกษาและครูที่ไม่มีวุฒิต่างพลศึกษา ด้านหลักสูตร ด้านกิจกรรมการเรียนรู้ ด้านอุปกรณ์ สถานที่ และสิ่งอำนวยความสะดวก ด้านการวัดและประเมินผล ในเขตพื้นที่การศึกษาพังงา ปีการศึกษา 2547 (N = 200)	61

บัญชีภาพประกอบ

ภาพประกอบ	หน้า
1 ระบบสุขภาพ	9
2 มิติสัมพันธ์ระหว่างระบบสุขภาพสาระและมาตรฐานการเรียนรู้กลุ่มสาระ การเรียนรู้สุขศึกษาและพลศึกษา	11
3 ปรัชญาแนวคิดและเป้าหมายของการเรียนรู้สุขศึกษา	18
4 แสดงพลวัตรของกระบวนการจัดการเรียนรู้สุขศึกษา	19
5 ปรัชญา แนวคิด และเป้าหมายของการเรียนรู้พลศึกษา	19

บทที่ 1

บทนำ

ภูมิหลัง

โลกที่มนุษย์เราอาศัยอยู่ในปัจจุบันนี้เป็นโลกแห่งยุคโลกาภิวัตน์ ที่มีการพัฒนาก้าวไกลไปข้างหน้าอย่างรวดเร็วขอบเขตของมวลมนุษยชาติ ที่จำเป็นต้องแข่งขันและดิ้นรนต่อสู้กับสภาวะการเปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็วของโลกใบนี้อยู่ตลอดเวลา ทั้งทางด้านเศรษฐกิจ สังคม การเมือง การปกครอง ประเพณีและวัฒนธรรม สิ่งแวดล้อมธรรมชาติ ความเจริญก้าวหน้าทางเทคโนโลยี วิทยาการต่างๆ และการพัฒนาการทางด้านวิทยาศาสตร์ที่ก้าวไกลอย่างไม่หยุดยั้งล้วนเป็นปัจจัยที่สำคัญอย่างยิ่งในการพัฒนาประเทศชาติ ทรัพยากรมนุษย์ถือเป็นสิ่งสำคัญที่สุดของประเทศชาติในการพัฒนาประเทศชาติ หากชาติใดมีประชากรที่มีสุขภาพที่สมบูรณ์ แข็งแรง ย่อมส่งผลให้การพัฒนาประเทศในทุกด้านดำเนินไปด้วยดีสามารถปฏิบัติงานได้อย่างมีประสิทธิภาพ ย่อมส่งผลให้การพัฒนาประเทศในทุกด้านดำเนินไปด้วยดี สามารถปฏิบัติงานได้อย่างมีประสิทธิภาพ มีกำลังใจ มีความรู้ ความเชื่อมั่น มีความคิดและสติปัญญา สามารถแก้ไขปัญหาและนำตนไปสู่ความดีงามได้ ดังนั้นทุกประเทศจึงมุ่งเน้นในการพัฒนาคนเป็นสำคัญ โดยใช้กระบวนการหรือยุทธศาสตร์สำคัญเป็นเครื่องมือในการพัฒนาคนให้ได้ดีที่สุดคือการศึกษ เพราะการศึกษาเป็นปัจจัยสำคัญในการพัฒนาบุคคลให้มีประสิทธิภาพ มีคุณภาพ อันเป็นรากฐานที่สำคัญยิ่งในการพัฒนาประเทศอย่างดี

การจัดการศึกษาของประชากรในประเทศชาติถือเป็นปัจจัยที่สำคัญยิ่งประการหนึ่งในการพัฒนาประเทศอย่างมั่นคง ระบบการจัดการศึกษาที่ดีมีคุณภาพนั้นต้องจัดการศึกษาให้ครอบคลุมของการศึกษามุ่งเน้นความสำคัญทั้งด้านความรู้ ความคิด ความสามารถ คุณธรรม กระบวนการเรียนรู้ และความรับผิดชอบต่อสังคม เพื่อพัฒนาคนให้มีความสมดุลโดยยึดหลักผู้เรียนที่สำคัญที่สุดทุกคนสามารถเรียนรู้และพัฒนาตนเองได้ ส่งเสริมให้ผู้เรียนสามารถพัฒนาตามธรรมชาติ และเต็มศักยภาพให้ความสำคัญต่อความรู้เกี่ยวกับตนเอง และความสัมพันธ์ของตนเองกับสังคม ได้แก่ ครอบครัว ชุมชน และสังคมโดยรวมทั้งความรู้เกี่ยวกับประวัติศาสตร์ความเป็นมาของสังคมไทย และระบบการเมืองการปกครองในระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุข ความรู้และทักษะทางด้านวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี ความรู้ความเข้าใจและประสบการณ์เรื่อง การจัดการ การบำรุงรักษา และการใช้ประโยชน์จากทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมที่สมดุล ความรู้เกี่ยวกับศาสนา ศิลปะ วัฒนธรรม การกีฬา ภูมิปัญญาไทย และการประยุกต์ใช้ภูมิปัญญา

ความรู้และทักษะด้านคณิตศาสตร์ ภาษานั่นการใช้ภาษาไทยอย่างถูกต้อง ความรู้ทักษะในการประกอบอาชีพ การดำรงชีพในสังคมอย่างมีความสุข (กระทรวงศึกษาธิการ. 2544 : 3)

รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช 2544 กำหนดให้บุคคลมีสิทธิเสมอภาคในการรับการศึกษาขั้นพื้นฐานไม่น้อยกว่าสิบสองปี ที่รัฐจะต้องจัดการให้ทั่วถึง และมีคุณภาพโดยไม่เก็บค่าใช้จ่าย ประกอบกับพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 ได้กำหนดให้การศึกษาเป็นกระบวนการเรียนรู้อย่างต่อเนื่องตลอดชีวิต การจัดการศึกษาต้องเป็นไปเพื่อพัฒนาคนไทยให้เป็นมนุษย์ที่สมบูรณ์ (กระทรวงศึกษาธิการ. 2544 : 2) กอปรกับหลักสูตรการศึกษาของประเทศที่ใช้อยู่ คือ หลักสูตรประถมศึกษา และมัธยมศึกษาตอนต้น พุทธศักราช 2521 และหลักสูตรมัธยมศึกษาตอนปลาย พุทธศักราช 2524 (ฉบับปรับปรุง พ.ศ. 2533) โดยกรมวิชาการได้ติดตามผลและดำเนินการวิจัยเพื่อพัฒนาหลักสูตรตลอดมา ผลการศึกษาพบว่า หลักสูตรที่ใช้ในปัจจุบันนานกว่า 10 ปี มีข้อจำกัดมากมายหลายประการไม่ส่งเสริมให้สังคมไทยก้าวไปสู่สังคมความรู้ได้ทันการณ์ (กระทรวงศึกษาธิการ. 2544 : 1-2) จึงเกิดการเปลี่ยนแปลงทางการศึกษาขึ้นเรียกว่า “การปฏิรูปการศึกษา” เพื่อปรับปรุงพัฒนาหลักสูตรการศึกษาของชาติสร้างให้คนไทยมีศักยภาพพร้อมแข่งขันและร่วมมืออย่างสร้างสรรค์ในเวทีโลก การศึกษาเป็นกระบวนการสำคัญอย่างยิ่งในการพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ให้สามารถดำเนินชีวิตอยู่ในสังคมได้อย่างมีความสุข การจัดการศึกษาที่ดีมีคุณภาพจะต้องมีแนวทางในการจัดการศึกษาหรือโครงสร้างที่เป็นรูปแบบที่แน่นอนสำหรับกำหนดแนวทางการศึกษาสิ่งนั้นคือ หลักสูตร ซึ่งถือว่าเป็น “หัวใจสำคัญของการศึกษา” (ไพฑูริย์ สีนลารัตน์. 2527 : 33) หลักสูตรเป็นเครื่องมือหรือตัวกำหนดทิศทางการศึกษาเพื่อให้เกิดการพัฒนาและทันกับเหตุการณ์ของการเปลี่ยนแปลงให้ทันสมัยตลอดเวลา ขณะเดียวกันการสอนก็ต้องใช้หลักสูตรเพราะถ้าไม่มีหลักสูตรครูผู้สอนก็ไม่ทราบว่าจะสอนอะไร สอนอย่างไร ให้เป็นระบบและถูกทิศทางเป้าหมาย ทั้งหลักสูตรและการสอนจึงเป็นของคู่กัน หลักสูตรของสถานศึกษาจึงไม่ได้หมายความว่าเอกสารหนังสือหลักสูตร คู่มือการใช้หลักสูตร แผนการจัดการเรียนรู้ แต่ยังหมายถึงตัวครู อาคารเรียน วัสดุอุปกรณ์ สิ่งแวดล้อม การบริหารงานการจัดตารางสอน เนื้อหาสาระกิจกรรมทั้งภายในและภายนอกโรงเรียน (วาสนา คุณาอภิสิทธิ์. 2541 : 1)

หลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2544 เป็นหลักสูตรต่อเนื่อง 12 ปี จัดการศึกษาตั้งแต่ชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 จนถึงชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 โดยจัดแบ่งเป็นช่วงชั้น 4 ช่วงชั้น ช่วงชั้นละ 3 ปี ดังนี้

ช่วงชั้นที่ 1 ชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 – 3

ช่วงชั้นที่ 2 ชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 – 6

ช่วงชั้นที่ 3 ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 – 3

ช่วงชั้นที่ 4 ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 – 6

นอกจากนี้หลักสูตรได้กำหนดกลุ่มสาระการเรียนรู้เอาไว้ 8 กลุ่มสาระด้วยกัน กลุ่มสาระการเรียนรู้สุขศึกษาและพลศึกษาถือเป็นกลุ่มสาระที่มีความสำคัญอย่างยิ่งกลุ่มสาระหนึ่งในแปดกลุ่มสาระ พร้อมทั้งได้กำหนดมาตรฐานการเรียนรู้ช่วงชั้นในแต่ละช่วงชั้นที่แตกต่างกันออกไป ซึ่งประกอบด้วยองค์ความรู้ ทักษะหรือกระบวนการเรียนรู้ และคุณลักษณะหรือค่านิยม คุณธรรม จริยธรรม เพื่อพัฒนาคนไทยให้เป็นคนที่สมบูรณ์ทั้งร่างกายและจิตใจในการพัฒนาประเทศชาติต่อไป (กระทรวงศึกษาธิการ. 2544 : 5)

กลุ่มสาระการเรียนรู้สุขศึกษาและพลศึกษาเป็นกลุ่มสาระสำคัญกลุ่มหนึ่งที่ได้กำหนดเนื้อหาสาระและมาตรฐานการเรียนรู้ที่ครอบคลุมทั้งด้านความรู้ ทักษะกระบวนการ คุณธรรม จริยธรรมและค่านิยมเข้าด้วยกัน โดยกำหนดขอบข่ายไว้กว้างๆ เพื่อยืดหยุ่นได้เนื่องจากธรรมชาติของกลุ่มสาระการเรียนรู้สุขศึกษาและพลศึกษามีเนื้อหาที่เป็นแกน (Fore Content) ที่แสดงความเป็นศาสตร์เฉพาะทาง (Academic Discipline) และปรัชญา (Philosophy) ที่แตกต่างแต่มีจุดหมายปลายทางอันเดียวกัน แนวคิดและเป้าหมายของการจัดการเรียนรู้กลุ่มสาระการเรียนรู้สุขศึกษาและพลศึกษาเป็นกระบวนการที่ทำให้ผู้เรียนเกิดพัฒนาพฤติกรรมด้านความรู้ (Knowledge) เจตคติ (Attitude) และการปฏิบัติ (Practice or Skill) ที่ถูกต้องเกี่ยวกับสุขภาพและสมรรถภาพจึงได้กำหนดเป็นสาระการเรียนรู้เอาไว้ 5 สาระ และมาตรฐานการเรียนรู้ไว้ 6 มาตรฐาน (กรมวิชาการ. 2545 : 14–15)

การจัดกิจกรรมการเรียนรู้กลุ่มสาระสุขศึกษาและพลศึกษาในสถานศึกษา มุ่งเน้นให้ผู้เรียนได้เกิดการพัฒนาครบถ้วนจากสาระการเรียนรู้ต่างๆ คือ การเจริญเติบโตและการพัฒนาการของมนุษย์ ชีวิตและครอบครัว การเคลื่อนไหว การออกกำลังกาย การเล่นเกม กีฬาไทยและกีฬาสากล สุขภาพ สมรรถภาพ การป้องกันโรคและความปลอดภัยในชีวิต สามารถจัดให้สอดคล้อง เชื่อมโยงบูรณาการกับกลุ่มสาระการเรียนรู้อื่นๆ อีกด้วย (สมาคมสุขศึกษา พลศึกษาและสันตนาการแห่งประเทศไทย. 2545 : 5) จากการนำหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2544 เริ่มใช้ในโรงเรียนนำร่องและโรงเรียนเครือข่ายการบริหารจัดการหลักสูตรในปีการศึกษา 2545 และในปีการศึกษา 2546 โรงเรียนที่จัดการศึกษาขั้นพื้นฐานทุกโรงเรียนทั่วประเทศต้องใช้หลักสูตรใหม่ทุกช่วงชั้นการเรียนตามที่กระทรวงศึกษาธิการกำหนด ให้สถานศึกษา กรรมการสถานศึกษาและผู้มีส่วนเกี่ยวข้องกับการศึกษาจัดทำหลักสูตรและกิจกรรมการเรียนการสอนขึ้นมาใช้เองให้สอดคล้องกับสภาพความต้องการของชุมชนและท้องถิ่น (กรมวิชาการ. 2545 : 40)

สถานที่ วัสดุ อุปกรณ์ และสิ่งอำนวยความสะดวกในการสอนพลศึกษา เป็นสิ่งสำคัญอย่างหนึ่งที่ไม่สามารถขาดได้ ไม่ว่าจะเป็นลูกบอลต่างๆ เชือก ตาข่าย แม้กระทั่งชุดกีฬา ฯลฯ เนื่องจากการเรียนการสอนวิชาพลศึกษานั้น เป็นลักษณะของการเรียนรู้ด้วยการปฏิบัติ ถ้าสามารถจัดหาได้อย่างเหมาะสมและเพียงพอ ก็ช่วยให้การปฏิบัติงานของครูผู้สอนเกิดประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น ดังที่ วาสนา คุณาภิสิทธิ์ (2536 : 292-293) กล่าวว่า การจัดวัสดุมีความจำเป็นต่อการสอนอย่างมาก จะต้องมีการวางแผนด้วยบุคคลที่มีความรู้จึงจะทำให้การใช้วัสดุอุปกรณ์ดำเนินไปด้วยความปลอดภัย มีประสิทธิภาพ และประหยัดวัสดุอุปกรณ์ องค์ประกอบที่เกี่ยวข้องกับการเรียนการสอนวิชาพลศึกษา เช่น บุคลากร เสื้อผ้า การจำหน่าย การเลือกซื้อ การเก็บรักษา สถานที่จัดเก็บวัสดุอุปกรณ์ นอกจากนี้สถานที่ที่ใช้ในการเรียนการสอนวิชาพลศึกษาเป็นปัจจัยสำคัญที่มีต่อการจัดการเรียนการสอน และการบริหารชั้นเรียนด้วยเช่นกัน ซึ่งมีทั้งในร่ม เช่น โรงยิม สนามเด็กเล่น ลู่วิ่ง เป็นต้น สิ่งอำนวยความสะดวกต่างๆ เหล่านี้จะเป็นส่วนสำคัญที่ช่วยส่งเสริมประสิทธิภาพการเรียนการสอนวิชาพลศึกษาเป็นอย่างดี

การวัดผลและประเมินผลเป็นอีกปัจจัยหนึ่งที่สำคัญ เพราะเป็นกระบวนการที่บ่งชี้ให้เห็นถึงพัฒนาการของการเรียนการสอนวิชาพลศึกษาว่าจะมีทิศทางไปในทางใด และจะช่วยให้ครูผู้ปกครอง นักเรียน และบุคคลอื่นๆ ที่เกี่ยวข้องได้ทราบถึงพัฒนาการของนักเรียนจากการเรียนวิชานั้นว่าเรียนได้มากน้อยเพียงใด ซึ่งมีความหมายต่อครูและนักเรียนทำให้ทราบผลการเรียน เช่น ถ้าทำคะแนนได้น้อยหรือสอบตก ควรมีการแก้ไขข้อบกพร่องให้ดีขึ้น และสามารถนำประโยชน์จากการเรียนการสอนไปใช้ในชีวิตประจำวันได้ ดังที่ สุวิมล ตั้งสัจจนันท์ (2526 : 10) กล่าวถึงประโยชน์ของการวัดผลประเมินผลทางวิชาพลศึกษาไว้ว่า ช่วยให้ทราบสภาพภาพของนักเรียนได้อย่างถูกต้อง ช่วยกระตุ้นให้นักเรียนมีความสนใจในการเรียนมากขึ้น ช่วยในการแบ่งนักเรียนตามระดับความสามารถและสะดวกในการจัดกลุ่ม สามารถจะประเมินผลการเรียนของนักเรียนและการสอนของครูได้ สามารถวินิจฉัยและทำนายผลเกี่ยวกับการเรียนการสอนได้ ช่วยให้ครูสามารถให้คะแนนนักเรียนได้อย่างถูกต้อง และเป็นวิธีของการเรียนการสอน โดยการสร้างสถานการณ์อย่างใดอย่างหนึ่ง ให้นักเรียนได้ทดลองความสามารถอย่างเต็มที่

การจัดการเรียนการสอนช่วงชั้นที่ 2 ในเขตพื้นที่การศึกษาพังงานั้น สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาพังงาได้จัดให้ครูสอนทุกกลุ่มสาระการเรียนรู้ ได้รับการอบรมความรู้ด้านหลักสูตร สถานศึกษา การจัดการเรียนการสอน และการวัดประเมินผล เพื่อให้เกิดประสิทธิภาพในทางการศึกษาจึงให้ครูผู้สอนจากหลายสถานศึกษาแบ่งออกเป็นกลุ่มๆ ร่วมกันจัดทำหลักสูตรของสถานศึกษาให้สอดคล้องกับสภาพเป็นจริง และความต้องการของชุมชน โดยดำเนินการเป็นกรอบแนวทางเดียวกันสามารถนำไปปรับปรุงแก้ไขให้มีความเหมาะสมกับสถานศึกษาของตนเอง กลุ่มสาระการเรียนรู้

สุขศึกษาและพลศึกษาก็มีครูผู้สอนที่หลากหลาย ทั้งมีวุฒิทางพลศึกษาและไม่มีวุฒิทางพลศึกษา จัดทำหลักสูตรและการเรียนการสอนที่แตกต่างกันออกไป ดังนั้นย่อมมีความคิดเห็นที่แตกต่างกัน ผู้วิจัยอยากทราบว่าในระยะเวลาที่ผ่านมา 1 ปีนั้น หลังจากได้นำหลักสูตรกลุ่มสาระการเรียนรู้ สุขศึกษาและพลศึกษาไปใช้ในการจัดการเรียนการสอนแล้ว พบเจอปัญหาอุปสรรคหรือข้อบกพร่องอะไรบ้าง

ด้วยเหตุผลข้างต้นที่กล่าวมาแล้ว ผู้วิจัยจึงมีความสนใจที่จะศึกษาความคิดเห็นของครูผู้สอนกลุ่มสาระการเรียนรู้สุขศึกษาและพลศึกษาที่มีต่อการจัดการเรียนการสอนช่วงชั้นที่ 2 ในเขตพื้นที่การศึกษาพังงา ปีการศึกษา 2547 เพื่อเป็นข้อมูลและแนวทางในการนำเสนอและปรับปรุงในการพัฒนาหลักสูตรและการจัดการเรียนการสอนกลุ่มสาระการเรียนรู้สุขศึกษาและพลศึกษาให้บรรลุเป้าหมายและมีประสิทธิภาพในโอกาสต่อไป

ความมุ่งหมายของการวิจัย

เพื่อทราบความคิดเห็นของครูผู้สอนกลุ่มสาระการเรียนรู้สุขศึกษาและพลศึกษาที่มีต่อการจัดการเรียนการสอน ช่วงชั้นที่ 2 ในเขตพื้นที่การศึกษาพังงา ปีการศึกษา 2547

ความสำคัญของการวิจัย

ทำให้ทราบความคิดเห็นของครูผู้สอนกลุ่มสาระการเรียนรู้สุขศึกษาและพลศึกษาในเขตพื้นที่การศึกษาพังงา ปีการศึกษา 2547 เพื่อเป็นข้อมูลสำหรับการนำไปปรับปรุงแก้ไขข้อบกพร่องในการดำเนินการจัดทำหลักสูตรและแนวทางในการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ให้มีประสิทธิภาพและเกิดผลสัมฤทธิ์ตามเป้าหมายและเป็นแนวทางในการศึกษาค้นคว้าสำหรับผู้สนใจในโอกาสต่อไป

ขอบเขตของการวิจัย

ประชากรและกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย

ประชากร

ประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ เป็นครูผู้สอนกลุ่มสาระการเรียนรู้สุขศึกษาและพลศึกษา ช่วงชั้นที่ 2 ในเขตพื้นที่การศึกษาพังงา ปีการศึกษา 2547 เป็นครูที่มีวุฒิทางพลศึกษา 210 คน และไม่มีวุฒิทางพลศึกษา 170 คน รวมทั้งสิ้น 380 คน

กลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย เป็นครูผู้สอนกลุ่มสาระการเรียนรู้สุศึกษาและพลศึกษา ช่วงชั้นที่ 2 ในเขตพื้นที่การศึกษาพังงา จากการประมาณขนาดของกลุ่มตัวอย่าง โดยใช้ตาราง ตำราเรีจรูปของเกรจซีและมอร์แกน (Krejcie and Morgan. 1970 : 608) ได้กลุ่มตัวอย่าง 191 คน แต่ในการวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยใช้กลุ่มตัวอย่าง จำนวน 200 คน เป็นครูผู้สอนที่มีวุฒิต่างพลศึกษา 110 คน และครูที่ไม่มีวุฒิต่างพลศึกษา 90 คน ซึ่งได้มาโดยการสุ่มแบบแบ่งชั้น (Stratified Random Sampling)

ตัวแปรที่ศึกษา

ตัวแปรต้น ได้แก่ วุฒิต่างการศึกษา จำแนกเป็นครูผู้สอนที่มีวุฒิต่างพลศึกษาและครูผู้สอนที่ไม่มีวุฒิต่างพลศึกษา

ตัวแปรตาม ได้แก่ ความคิดเห็นของครูผู้สอนกลุ่มสาระการเรียนรู้สุศึกษาและพลศึกษา ที่รื้อดักการจั้ดการเรี้นการสอนช่วงชั้นที่ 2 ในเขตพื้นที่การศึกษาพังงา ปีการศึกษา 2547

นิยามศัพท์เฉพาะ

ความคิดเห็น หมายถึง แนวคิดหรือการแสดงความรู้สึกทางความคิดที่มีต่อสิ่งใดตาม ทัศนระของแต่ละบุคคลโดยเน้นอิสระด้วยตนเอง

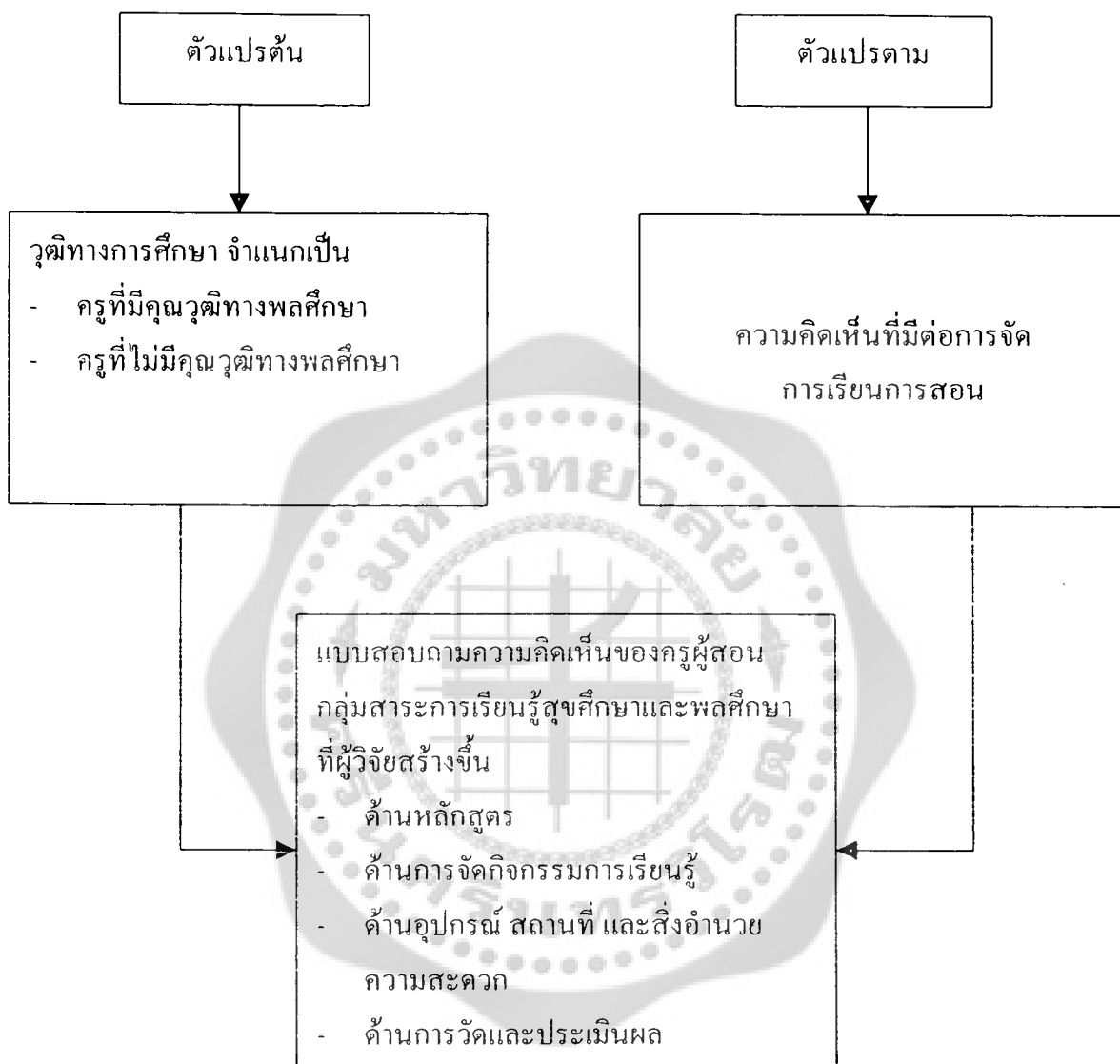
ครูผู้สอน หมายถึง ข้าราชการครู ลูกจ้าง บุคลากร ผู้ทำหน้าที่สอนในกลุ่มสาระ การเรียนรู้สุศึกษาและพลศึกษาช่วงชั้นที่ 2 ในเขตพื้นที่การศึกษาพังงา ปีการศึกษา 2547

กลุ่มสาระการเรียนรู้สุศึกษาและพลศึกษา หมายถึง กลุ่มสาระการเรียนรู้กลุ่มหนึ่งใน จำนวน 8 กลุ่มสาระการเรียนรู้ ตามหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2544

การจัดการเรี้นรู้ช่วงชั้นที่ 2 หมายถึง การจัดกิจกรรมหรือมวลประสพการณ์ต่าง ๆ ใน ระดับชั้นประถมศีกษาปีที่ 4 ถึงชั้นประถมศีกษาปีที่ 6 เพื่อให้ผู้เรี้นสามารถบรรลุตามเป้าหมายได้ อย่างมีประสิทธิภาพ

เขตพื้นที่การศึกษาพังงา หมายถึง เขตพื้นที่ที่รับผิดชอบการบริหารงานทางการจั้ดการ ศีกษาของโรงเรียนหรือสถานศีกษาที่จั้ดการศีกษาขั้นพื้นฐาน ตั้งอยู่ในเขตพื้นที่ 8 อำเภอ ได้แก่ อำเภอเมือง อำเภอทับปุด อำเภอกะปง อำเภอดะกั่วป่า อำเภอคุระบุรี อำเภอท้ายเหมือง อำเภอ ตะกั่วทุ่ง อำเภอเกาะยาว

กรอบแนวคิดในการวิจัย

บทที่ 2

เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

การวิจัยในครั้งนี้ ผู้วิจัยได้ศึกษาค้นคว้าเอกสารและงานวิจัยต่างๆ ที่เกี่ยวข้องทั้งภายในประเทศและต่างประเทศ ซึ่งสามารถนำมาสนับสนุนแนวทางในการวิจัย มีรายละเอียดดังนี้

1. การเรียนการสอนกลุ่มสาระการเรียนรู้สุขศึกษาและพลศึกษา
 - 1.1 ความสำคัญของกลุ่มสาระการเรียนรู้สุขศึกษาและพลศึกษา
 - 1.2 สาระและมาตรฐานการเรียนรู้กลุ่มสาระการเรียนรู้ศึกษาและพลศึกษา
 - 1.3 ครูผู้สอนกลุ่มสาระการเรียนรู้สุขศึกษาและพลศึกษา
2. หลักสูตรกลุ่มสาระการเรียนรู้สุขศึกษาและพลศึกษา
3. การจัดการศึกษาในเขตพื้นที่การศึกษาพังงา
4. งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง
 - 4.1 งานวิจัยในต่างประเทศ
 - 4.2 งานวิจัยในประเทศ

1. การเรียนการสอนกลุ่มสาระการเรียนรู้สุขศึกษาและพลศึกษา

1.1 ความสำคัญของกลุ่มสาระการเรียนรู้สุขศึกษาและพลศึกษา

กรมวิชาการ (2545 : 1 – 6) คุณภาพของประชากรในประเทศเป็นตัวบ่งชี้ที่สำคัญอย่างยิ่งว่าประเทศใดเจริญก้าวหน้ามากน้อยเพียงใด ปัจจุบันประเทศไทยได้รับผลกระทบจากปัญหาของสังคมโลก และการเปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็วของเทคโนโลยี ส่งผลให้การดำเนินชีวิตและสุขภาพของประชาชนอยู่ยากลำบากขึ้น การต่อสู้ดิ้นรนแข่งขันในทางสังคมและเศรษฐกิจทำให้ประชาชนเจ็บป่วยด้วยโรคที่เกิดจากปัจจัยทางสิ่งแวดล้อมและพฤติกรรม เช่น โรคเครียดและโรคจากการขาดการออกกำลังกายมากขึ้นกว่าในอดีตและมีแนวโน้มจะรุนแรงมากขึ้น หากประชาชนในประเทศยังไม่เปลี่ยนแปลงพฤติกรรมของตนเอง สุขศึกษาและพลศึกษาจึงเป็นสาระการเรียนรู้ที่สำคัญในการพัฒนาประชากร โดยมุ่งเน้นการปรับเปลี่ยนพฤติกรรมสุขภาพ การป้องกัน ส่งเสริมพัฒนาและการบริหารจัดการชีวิต เพื่อดำรงสุขภาพที่ดี อันเป็นรากฐานสำคัญยิ่งต่อการดำเนินชีวิตที่สมดุล ทั้งทางร่างกาย จิตใจ อารมณ์ สังคม และจิตวิญญาณ ซึ่งเป็นองค์ประกอบของการมีสภาวะทางสุขภาพที่สมบูรณ์

“สุขภาพ” คือ สภาวะสันติ หรือสภาวะสมดุล หรือสภาวะปกติสุข เป็นธรรมชาติหรือบรมธรรม สุขภาพเป็นคุณค่าสูงสุดของมนุษยชาติร่วมกัน อันหมายถึง สภาวะทั้งทางกาย ทางจิต

ทางจิตวิญญาณ ทางสังคม และทางสิ่งแวดล้อม หรือการดำรงอยู่ร่วมกันอย่างสันติสุขในการเข้าถึงความจริงแล้วปรับตัวดิถีกรรมและองค์การให้เกื้อกูลต่อการมีสุขภาพดีร่วมกัน

“การมีสุขภาพดี” จึงเป็นคุณลักษณะที่พึงประสงค์ประการแรกของคนไทยที่รัฐบาลได้กำหนดนโยบายและมาตรการในการจัดการศึกษา เพื่อพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ให้สามารถยืนหยัดอย่างไทยในประชาคมโลก ทั้งในปัจจุบันและในอนาคต

ดังนั้นเพื่อให้สอดคล้องกับแนวคิดตามรัฐธรรมนูญ พุทธศักราช 2540 ที่ว่าสุขภาพเป็นสิทธิพื้นฐานของมนุษยชน การจัดการเรียนรู้สุขศึกษาและพลศึกษา จึงเป็นการสร้างโอกาสเพื่อการเรียนรู้ทางปัญญาและเป็นการวางรากฐานด้านสุขภาพให้เข้มแข็ง มุ่งสู่การเตรียมความพร้อมเพื่อป้องกันปัญหาสุขภาพตั้งแต่แรกเริ่ม ให้สามารถเผชิญปัญหาและสภาวะการณ์ที่คุกคามสุขภาพได้ตลอดไป

การพัฒนาหลักสูตรกลุ่มสาระการเรียนรู้สุขศึกษาและพลศึกษา ซึ่งนำไปสู่การจัดการเรียนการสอนที่มีประสิทธิภาพที่พึงประสงค์ มีแนวคิดเกี่ยวกับระบบสุขภาพ ดังภาพประกอบ 1

ภาพประกอบ 1 ระบบสุขภาพ

กลุ่มสาระการเรียนรู้สุขศึกษาและพลศึกษา เป็นการศึกษาด้านสุขภาพที่มีเป้าหมายให้มีพื้นฐานความรู้ความเข้าใจเรื่อง “สุขภาพ” ในฐานะเป็นระบบสุขภาพ (Health System) หรือองค์รวมซึ่งมีโครงสร้าง ปัจจัย และองค์ประกอบต่างๆ นอกเหนือจากสุขภาพกาย และสุขภาพจิตดังที่เคยเข้าใจกันมาก่อน

จากภาพประกอบ 1 จะเห็นได้ว่าสุขภาพเริ่มต้นจากการทำความเข้าใจก่อนว่าการที่บุคคลจะมีสุขภาพดีหรือไม่นั้น มิใช่ประเมินจากภาวะสุขภาพด้านร่างกายหรือด้านจิตใจดังที่เคยเข้าใจกันเท่านั้น แต่ต้องประเมินจากปัจจัยหรือองค์ประกอบด้านสุขภาพะทางกาย สุขภาพะทางจิต สุขภาพะทางสังคม และสุขภาพะทางจิตวิญญาณ (ความดี คุณธรรม จริยธรรม ฯลฯ) ซึ่งสุขภาพะเหล่านี้ได้กำหนดไว้ด้วยเงื่อนไขระดับต่าง ๆ เริ่มตั้งแต่ระดับตัวบุคคล โดยมีเงื่อนไขทางชีวภาพของบุคคลเป็นตัวกำหนด ให้บุคคลเกิดหรือไม่เกิดโรคทางพันธุกรรมต่าง ๆ เช่น เบาหวาน ความดันโลหิต ฯลฯ พฤติกรรมของบุคคลก็เป็นสาเหตุหลักที่ทำให้แต่ละคนต้องเผชิญปัญหาสุขภาพ เช่น พฤติกรรมการบริโภคอาหารที่ไม่ถูกต้องทำให้เกิดโรคอ้วน พฤติกรรมการดื่มสุราก็ทำให้เกิดโรคพิษสุราเรื้อรัง รวมทั้งอุบัติเหตุทางการจราจร นอกจากนี้ปัจจุบันเป็นที่ยอมรับและเข้าใจกันโดยทั่วไปว่า วิถีชีวิต (Life-Style) เป็นตัวแปรสำคัญ ในการกำหนดภาวะสุขภาพของบุคคล วิถีชีวิตเป็นส่วนผสมผสานระหว่างพฤติกรรมของบุคคลกับสภาพแวดล้อมทั้งทางกายภาพและทางสังคม ภายใตสภาพแวดล้อมอย่างหนึ่งจะเป็นเงื่อนไขสำคัญที่กำหนดให้บุคคลต้องแสดงพฤติกรรมอย่างใดอย่างหนึ่ง เช่น สภาพแวดล้อมในเมืองใหญ่อย่างกรุงเทพมหานครก็จะเป็นเงื่อนไขที่กำหนดว่าคนที่อยู่ในกรุงเทพฯ ต้องมีพฤติกรรมเสี่ยงหลายอย่าง นับตั้งแต่จากการเดินทางจากบ้านไปทำงาน การที่ต้องเผชิญกับมลภาวะอากาศความเร่งรีบ รวมทั้งพฤติกรรมเสี่ยงจากการบริโภคอาหารที่ไม่ถูกสุขลักษณะที่วางขายตามทางเท้าริมถนน และภาวะเครียดเป็นปรากฏการณ์อย่างหนึ่งที่เป็นผลของการมีวิถีชีวิตของคนที่มีถิ่นอาศัยอยู่ในเมืองใหญ่ พฤติกรรมเหล่านี้เป็นส่วนหนึ่งของวิถีชีวิตของคนกรุงเทพฯ ที่เห็นเป็นรูปธรรม วิถีชีวิตดังกล่าวอาจเป็นตัวทำนายภาวะสุขภาพของคนกรุงเทพฯ ในอนาคตได้ดีว่าจะเป็นอย่างไ

ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อสุขภาพะของบุคคลที่อยู่เหนือระดับตัวบุคคลขึ้นไป คือ ครอบครัว อาชีพ การงาน ชุมชน และการศึกษา ทั้งหมดนี้จะช่วยสร้างเสริมสุขภาพะของบุคคลให้เข้มแข็งและยังยื่นเหนืขึ้นไปอีกระดับหนึ่ง คือ ระบบค่านิยม สังคม เศรษฐกิจ ระบบการเมือง ตลอดจนระบบส่งเสริมและบริการสุขภาพที่จะทำหน้าที่สรรสร้างปัจจัยเอื้อ (Enabling Factors) ให้บุคคลมีวิถีชีวิตและพฤติกรรมที่ส่งเสริมสุขภาพ (Health Promoting Behaviors) ระดับที่สูงขึ้นไปอีกขั้นหนึ่งซึ่งมีอิทธิพลกำหนดทุก ๆ ระดับภายในทั้งหมดที่กล่าวมาแล้วคือวัฒนธรรม ซึ่งมี 3 ระดับ คือ

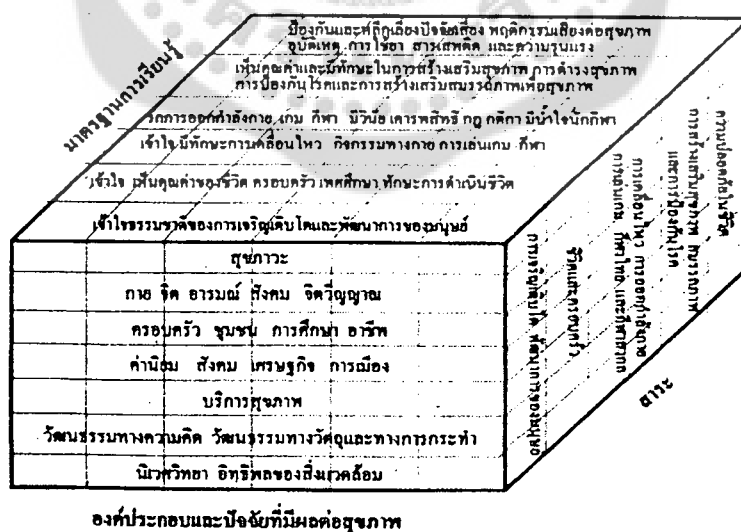
1. วัฒนธรรมทางความคิดหรืออุดมการณ์ (Ideology Culture)
2. วัฒนธรรมทางพฤติกรรม (Behavioral Culture)
3. วัฒนธรรมทางวัตถุ (Material Culture)

วัฒนธรรมทั้งสามระดับนี้เป็นตัวกำกับให้บุคคลและสังคมคิดและมีอุดมการณ์ของชีวิตอย่างไรซึ่งส่งผลให้บุคคลในสังคมแสดงพฤติกรรมสอดคล้องกับความคิด หรืออุดมการณ์

เป็นผลให้เกิดวัฒนธรรมทางวัตถุตามมาเพื่อเอื้อให้บุคคลแสดงพฤติกรรมได้ตามอุดมการณ์ข้างต้น เช่น การที่บุคคลมีอุดมการณ์และความคิดและอุดมการณ์ทางด้านการกีฬาที่จะส่งผลให้เขาแสดงพฤติกรรมการเล่นกีฬา ซึ่งอาจแสดงถึงวัฒนธรรมทางพฤติกรรม ระยะแรก ๆ ของการเล่นกีฬา อาจเล่นไปตามสภาพธรรมชาติ ภายหลังจึงเกิดวัฒนธรรมทางวัตถุ คือสนามกีฬาและอุปกรณ์ที่ผลิตขึ้นมาเพื่อเอื้อให้การเล่นกีฬาเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพตามอุดมการณ์ทางการกีฬาที่แท้จริงต่อไป

เงื่อนไขทั้งหมดที่กล่าวมานั้นถูกกำกับขึ้นหนึ่งโดยระบบนิเวศน์ ซึ่งเป็นระบบใหญ่ที่สุดที่ครอบคลุมทุกสรรพสิ่งในโลกรวมทั้งมนุษยชาติแท้จริงแล้วมนุษย์เป็นเพียงส่วนหนึ่งของระบบนิเวศน์ของโลกใบนี้ และโดยเหตุที่มนุษย์เป็นสัตว์สังคม (Social Animal) กลุ่มหนึ่งเช่นเดียวกับสัตว์สังคมกลุ่มอื่น ๆ มนุษย์จึงต้องคกอยู่ภายใต้อิทธิพลของระบบนิเวศน์ที่ปรากฏเป็นสภาพแวดล้อมทางกายภาพและสภาพแวดล้อมทางทางสังคม จึงเป็นความจริงเสมอว่า เมื่อระบบนิเวศน์ถูกทำลายก็จะเกิดเป็นกระแสคลื่นกระทบทุก ๆ ระบบภายในที่แสดงไว้ในภาพประกอบที่ 1 จนเป็นเหตุให้สุขภาวะของบุคคลซึ่งอยู่ในสุดได้รับผลกระทบไปด้วย ไม่ว่าจะเป็นสุขภาวะทางกาย จิต สังคม และจิต-วิญญาณ

ระบบสุขภาพทำให้ได้แนวคิดเกี่ยวกับโครงสร้าง องค์ประกอบและปัจจัยสำคัญของสุขภาพนำมาเป็นข้อมูลพื้นฐานในการกำหนดสาระและมาตรฐานการเรียนรู้ของกลุ่มสาระสุขศึกษาและพลศึกษา แสดงให้เห็นถึงความเชื่อมโยงระหว่างระบบสุขภาพและมาตรฐานการเรียนรู้กลุ่มสาระการเรียนรู้สุขศึกษาและพลศึกษา ดังภาพประกอบ 2

ภาพประกอบ 2 มิติสัมพันธ์ระหว่างระบบสุขภาพสาระและมาตรฐานการเรียนรู้กลุ่มสาระการเรียนรู้สุขศึกษาและพลศึกษา

1.2 สารและมาตรฐานการเรียนรู้กลุ่มสาระสุขศึกษาและพลศึกษา

กรมวิชาการ (2545 : 13) ความสำคัญของสารและมาตรฐานการเรียนรู้ สุขภาพหมายถึง มิติความเจริญเติบโตและการพัฒนาการของบุคคลทั้งทางด้านร่างกาย จิตใจ อารมณ์ สังคม สติปัญญา และจิตวิญญาณซึ่งส่งผลต่อคุณภาพของชีวิตของคนโดยรวม การมีสุขภาพที่ดีมีความสำคัญยิ่งย้อม ส่งผลต่อชีวิตและความเป็นอยู่ที่ดี (Well being)

สุขศึกษาและพลศึกษามีบทบาทสำคัญยิ่งต่อการพัฒนาสุขภาพและสมรรถภาพของมนุษย์ ให้มีความสมบูรณ์ ความสมดุลและมีคุณภาพ ให้ผู้เรียนมีความสามารถเรียนรู้และเกิดการพัฒนากับความมั่นใจตนเอง ความสามารถของตนเองเกิดวิธีการเรียนรู้ด้วยพลัง มีความสามารถในการนำความรู้และทักษะไปประยุกต์ เกิดความตระหนักและความรับผิดชอบต่อสุขภาพและสมรรถภาพทางกายของตนเอง สามารถตัดสินใจ และเลือกปฏิบัติในการดูแลสุขภาพ ตลอดจนการมีส่วนร่วมในการสร้างความมั่นใจในชีวิตความเป็นอยู่ที่ดี และความปลอดภัยของผู้อื่นบนพื้นฐานของความเป็นไทย

กรมวิชาการ (2545 : 1-2) วิสัยทัศน์กลุ่มสาระการเรียนรู้สุขศึกษาและพลศึกษา เป็นการศึกษาด้านสุขภาพที่มีเป้าหมาย เพื่อดำรงสุขภาพ การสร้างเสริมสุขภาพและพัฒนาคุณภาพชีวิตของบุคคล ครอบครัว และชุมชนให้ยั่งยืน

สุขศึกษา มุ่งเน้นให้ผู้เรียนเกิดการพัฒนาด้านพฤติกรรม ด้านความรู้ เจตคติ คุณธรรม ค่านิยมและปฏิบัติเกี่ยวกับสุขภาพควบคู่ไปด้วยกัน

พลศึกษา มุ่งเน้นให้ผู้เรียนเกิดการพัฒนาด้านร่างกาย จิตใจ อารมณ์ สติปัญญา สังคม ด้วยการเข้าร่วมกิจกรรมการออกกำลังกายและกีฬาและกิจกรรมเหล่านั้นได้รับการคัดสรรมาแล้วเป็นอย่างดี

สุขศึกษาและพลศึกษา เป็นการศึกษาด้านสุขภาพที่มีเป้าหมาย เพื่อดำรงสุขภาพ การสร้างสมรรถภาพและพัฒนาคุณภาพชีวิตของบุคคล ครอบครัว และชุมชน มุ่งให้ผู้เรียนเกิดการเปลี่ยนแปลงพัฒนาด้านพฤติกรรมสุขภาพจนมีวิถีชีวิตที่มีสุขภาพดี โดยให้มีทั้งความรู้ ความเข้าใจ ทักษะหรือกระบวนการ คุณธรรม จริยธรรมและค่านิยม ตามแนวการจัดการศึกษาในพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ.2542 และตามจุดมุ่งหมายของหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2544 ซึ่งผลรวมสุดท้าย คือ ผู้เรียนเกิดการพัฒนาด้านองค์รวมของความเป็นมนุษย์ (holistic)

ในการเรียนสุขศึกษา ผู้เรียนจะได้รับการกระตุ้นและจูงใจกำหนดเป้าหมายและมีคุณค่า ในการพัฒนารูปแบบวิถีชีวิตที่มีสุขภาพดี พัฒนาการเข้าร่วมสังคมมีความรับผิดชอบ และมี

สัมพันธภาพอันดีงามกับผู้อื่นทั้งที่โรงเรียน บ้าน และชุมชน สามารถเผชิญกับปัญหาที่ท้าทาย ความเครียด ความกดดัน ความขัดแย้ง และการเสริมสุขภาพ

ในการเรียนรู้พลศึกษา ผู้เรียนจะได้รับโอกาสให้เข้าร่วมกิจกรรมทางกายและกีฬา ทั้งประเภทบุคคล และประเภททีมอย่างหลากหลายทั้งของไทยและสากล กิจกรรมต่างๆ ช่วยให้ ผู้เรียนเกิดสัมฤทธิ์ผลตามศักยภาพด้านความเจริญเติบโตและการพัฒนาทางกาย ได้ปรับปรุงตน ในด้านสุขภาพและสมรรถภาพทางกาย เกิดการพัฒนาทักษะกลไกเต็มที่ ได้เรียนรู้ถึงความสำคัญ ของการฝึกตนเองตามกฎ กติกา ระเบียบ และหลักการทางวิทยาศาสตร์ ได้รับประสบการณ์ตรง จากการลงมือปฏิบัติด้วยตนเองโดยตรงตามความถนัด และความสนใจ ได้ค้นหาความพึงพอใจ จากการเข้าร่วมกิจกรรม กีฬา กิจกรรมนันทนาการ กิจกรรมสร้างเสริมสมรรถภาพทางกาย และ รักการออกกำลังกาย

ดังนั้นการจัดการเรียนรู้กลุ่มสุขศึกษาและพลศึกษา จึงควรจัดให้เหมาะสมกับระดับ ความสามารถ ความต้องการ และความสนใจของผู้เรียน การจัดกิจกรรมการเรียนการสอนควรให้ สอดคล้องกับลักษณะของวัฒนธรรมท้องถิ่น วัฒนธรรมไทยและวัฒนธรรมสากล โดยได้รับการ สนับสนุนจากบ้าน ชุมชน และท้องถิ่นไปพร้อมกัน

กรมวิชาการ (2545 : 25) สาระและมาตรฐานการเรียนรู้กลุ่มสาระสุขศึกษาและพลศึกษา

สาระที่ 1 การเจริญเติบโตและการพัฒนาการของมนุษย์

มาตรฐาน พ 1.1 เข้าใจและเห็นคุณค่าของชีวิต ครอบครัว เพศศึกษา และมี ทักษะในการดำเนินชีวิต

สาระที่ 2 ชีวิตและครอบครัว

มาตรฐาน พ 2.1 เข้าใจและเห็นคุณค่าของชีวิต ครอบครัว เพศศึกษา และ ทักษะในการดำเนินชีวิต

สาระที่ 3 การเคลื่อนไหว การออกกำลังกาย การเล่นเกม กีฬาไทย และกีฬาสากล

มาตรฐาน พ 3.1 เข้าใจมีทักษะในการเคลื่อนไหว กิจกรรมทางกาย และเล่น เกมและกีฬา

มาตรฐาน พ 3.2 รักการออกกำลังกาย การเล่นเกม และการเล่นกีฬา ปฏิบัติ เป็นประจำอย่างสม่ำเสมอ มีวินัย เคารพสิทธิ กฎ กติกา มีน้ำใจนักกีฬา มีจิตวิญญาณในการแข่งขัน และชื่นชมในสุนทรียภาพของการกีฬา

สาระที่ 4 การสร้างเสริมสุขภาพ สมรรถภาพ และการป้องกันโรค

มาตรฐาน พ 4.1 เห็นคุณค่าและมีทักษะในการสร้างเสริมสุขภาพ การดำรง สุขภาพ การป้องกันโรค และการสร้างเสริมสมรรถภาพเพื่อสุขภาพ

สาระที่ 5 ความปลอดภัยในชีวิต

มาตรฐาน พ 5.1 ป้องกันและหลีกเลี่ยงปัจจัยเสี่ยง พฤติกรรมเสี่ยงต่อสุขภาพ
อุบัติเหตุการใช้ยา สารเสพติด และความรุนแรง

1.3 ครูผู้สอนกลุ่มสาระการเรียนรู้สุขศึกษาและพลศึกษา

การเลือกและจัดสรรครูผู้สอนกลุ่มสาระการเรียนรู้สุขศึกษาและพลศึกษานั้น ผู้บริหารสถานศึกษาควรพิจารณาจากครูที่มีวุฒิทางพลศึกษา ซึ่งมีความรู้ความเข้าใจในด้านนี้โดยตรงเป็นอันดับแรก เพราะเป็นผู้มีความรู้ความเข้าใจในปรัชญาพลศึกษา และการจัดให้มีจำนวนเพียงพอต่อจำนวนนักเรียน ถ้าหากไม่มีครูผู้สอนที่มีวุฒิทางพลศึกษาหรือไม่พอจึงค่อยพิจารณาจากครูผู้สอนที่ไม่มีวุฒิทางพลศึกษา ซึ่งอาจจะพิจารณาได้จากครูผู้สอนที่ผ่านการอบรมทางพลศึกษา หรือครูผู้สอนที่มีความสนใจในด้านกีฬาเป็นอันดับต่อไป เหตุที่ต้องลำดับการเลือกนั้นเพราะถ้าไม่มีครูที่ไม่มีความรู้ในวิชาพลศึกษาโดยตรงมาสอน อาจทำให้วิชาพลศึกษาค่อยๆ ค่อยๆ ไม่เป็นไปตามเป้าหมาย ขาดประสิทธิภาพ ไม่น่าสนใจ ไม่มีความปลอดภัย ซึ่งเหล่านี้เป็นตัวก่อให้เกิดทัศนคติที่ไม่ดีต่อวิชาสุขศึกษาและพลศึกษาทั้งสิ้น สำหรับสัดส่วนของจำนวนครู 1 คนต่อนักเรียน 25-40 คน ถ้ามีนักเรียนมากเกินไปครูผู้สอนควบคุมดูแลดำเนินการสอนได้ไม่ทั่วถึง เพราะในกลุ่มสาระการเรียนรู้สุขศึกษาและพลศึกษา โดยเฉพาะพลศึกษานั้นเป็นวิชาที่เน้นในการปฏิบัติ ที่สำคัญครูผู้สอนพลศึกษาควรมีสมรรถภาพของตนเองที่แข็งแรงสมบูรณ์อยู่เสมอ ตามคุณสมบัติของครูพลศึกษา

คุณสมบัติของครูผู้สอนพลศึกษา

ปัญญา สมบูรณ์ศิลป์ (2518 : 30) มีความเห็นว่า ครูพลศึกษาจะต้องรู้หลายอย่าง มีความรู้วิชาครู วิชาสามัญและวิชาอื่นๆ ด้วย คนเก่งกีฬาไม่จำเป็นต้องสอนพลศึกษาเสมอไป แต่คนที่มีความรู้กว้างขวาง และมีความรู้ด้านการศึกษาดีพอสมควรอาจสอนพลศึกษาได้ดีกว่า นอกจากนี้ครูสอนพลศึกษาจำเป็นต้องเข้าใจในด้านการวัดและประเมินผลการเรียนรู้เพื่อนำมาปรับปรุงการเรียนรู้อีกและเพื่อตัดสินผลการเรียน

จรวบ แก่นวงษ์คำ (2529 : 196) กล่าวถึงคุณสมบัติของครูพลศึกษาไว้ว่า จะต้องเป็นผู้ที่มีสุขภาพดีและมีทักษะที่เป็นพื้นฐานเกี่ยวกับกิจกรรมต่างๆ มีความเชื่ออย่างจริงใจว่าพลศึกษาเป็นพื้นฐานเกี่ยวกับกิจกรรมต่างๆ มีความเชื่ออย่างจริงใจว่าพลศึกษาเป็นโปรแกรมใหญ่ที่ส่วนต่างๆ เข้ามาเกี่ยวข้องไม่ใช่เพียงเล่นเกม และการเข้าร่วมกีฬาต่างๆ เท่านั้น ต้องมีความกระตือรือร้นที่จะศึกษาหาความรู้อยู่เสมอเพื่อพัฒนาแนวคิดทางพลศึกษา มีลักษณะแห่งความเป็นผู้นำ มีลักษณะท่าทางที่ดี มีสติปัญญาเฉลียวฉลาด มีเหตุผลและมีความสามารถในการควบคุมพฤติกรรมของบุคคล

2. หลักสูตรกลุ่มสาระการเรียนรู้สุขศึกษาและพลศึกษา

ความหมายของหลักสูตร

ในปัจจุบันอาจกล่าวได้ว่าคำนิยามความหมายของหลักสูตรนั้น นักปรัชญาหลักสูตรทั้งหลายต่างให้คำนิยามหลักสูตรแตกต่างกันไปแล้วแต่ผู้ใดมีมุมมองหลักสูตรไปในแง่ไหนอย่างไร

สุมิตร คุณานุกร (2518 : 17) หลักสูตร คือ โครงการหรือแนวทางในการศึกษาการถ่ายทอดความรู้ วัฒนธรรม การปลูกฝังทัศนคติ ค่านิยม และการเสริมสร้างความเจริญเติบโต ความสมบูรณ์ทางกายหรือการพัฒนาผู้เรียนทุกๆ ด้าน โดยสอดคล้องกับจุดมุ่งหมายการเรียนรู้ที่กำหนดไว้

วาสนา คุณาภิสิทธิ์ (2541 : 2-3) ได้ให้ความหมายของหลักสูตร คือ โครงร่างการทำงาน ลำดับขั้นการทำงานหรือโครงร่างรายวิชาใดวิชาหนึ่ง ซึ่งมีคำแนะนำเกี่ยวกับการวางแผนและความก้าวหน้าในการทำงานอย่างมีระบบหรือหลักสูตรมีความหมายดังต่อไปนี้

หลักสูตร คือ โปรแกรมโดยรวมในโรงเรียนไม่ว่าจะเป็น โปรแกรมทางวิชาการหรือโปรแกรมเสริมหลักสูตร หรือโปรแกรมพิเศษ เช่น ชมรมต่างๆ สภานักเรียน คู่มือการแข่งขันกีฬาภายในโรงเรียน การแข่งขันกีฬาระหว่างโรงเรียน ถือเป็นหลักสูตรสำคัญทั้งสิ้น

หลักสูตร คือ ลำดับโครงร่างต่างๆ ของการเรียนรู้ที่ทำให้นักเรียนได้รับประโยชน์โดยเจตนาไม่ว่าจะมีแบบแผนหรือไม่ก็ตาม

หลักสูตร คือ กิจกรรมที่จัดให้นักเรียน เป็นกิจกรรมที่มีคุณค่าและประสบการณ์ที่ดี

หลักสูตร คือ แนวกำหนดประสบการณ์ทั้งหมดที่มุ่งให้นักเรียนได้รับจากการศึกษาทั้งในแง่วิชาการและการพัฒนาการทุกด้าน และยังครอบคลุมไปถึงการกำหนดจุดมุ่งหมาย กิจกรรมการเรียนการสอน วิธีการฝึกอบรม การใช้สื่อการเรียนการสอน และการประเมินผล

ความสำคัญของหลักสูตร

สันต์ ธรรมบำรุง (2527 : 9-10) ได้กล่าวถึงความสำคัญของหลักสูตรไว้ว่าหลักสูตรเป็นหัวใจของการศึกษา ทั้งนี้เพราะหลักสูตรเป็นเครื่องชี้ให้เห็นว่าการศึกษาของประเทศซึ่งเปรียบเสมือนแนวทางที่สามารถทำให้เยาวชนทราบได้ทันทีว่า การจัดการศึกษาของประเทศที่จัดให้แก่เยาวชนนั้น เน้นหนักไปในทางใด ในแง่ของความรู้ การส่งเสริมทักษะและทัศนคติอันมีผลโดยตรงต่อเด็กและสังคม ซึ่งในประเทศไทยมีขอบข่ายหน้าที่ของหลักสูตร ดังนี้

1. หลักสูตรเป็นเอกสารของทางราชการเป็นพระราชบัญญัติของรัฐบาลเพื่อให้บุคคลที่ทำการเกี่ยวกับการศึกษารับไปปฏิบัติ

2. หลักสูตรเป็นมาตรฐานของการศึกษา เพื่อควบคุมการเรียนการสอนในระดับต่างๆ ของสถานศึกษาให้ถึงเกณฑ์มาตรฐาน

3. หลักสูตรเป็นเครื่องมือของกระทรวงศึกษาธิการ ในการควบคุมงานของโรงเรียนซึ่ง เป็นการควบคุมในส่วนที่เกินและเพิ่มในส่วนที่ขาด

4. หลักสูตรเป็นมาตรฐานสำหรับให้กระทรวงศึกษาธิการใช้เป็นเครื่องมือในการตรวจสอบมาตรฐานของโรงเรียนและนักเรียน

วาสนา คุณาภิสิต (2541 : 4-6) ได้กล่าวถึงความสำคัญของหลักสูตรไว้ดังนี้

1. หลักสูตรเป็นทั้งมวลประสบการณ์โครงการ กิจกรรมวิชาการ กิจกรรมเสริมหลักสูตร แนวทาง และยังเป็นกลุ่มวิชาทั้งหลายที่มุ่งให้ผู้เรียนได้มีส่วนร่วม ได้รับประโยชน์และคุณค่า จนเกิดการพัฒนาดตนเองให้เต็มที่มีความสามารถใช้ชีวิตอยู่ในสังคมได้อย่างมีความสุขตามอัธยาศัย

2. หลักสูตรช่วยถ่ายทอดวัฒนธรรม ปณิธานทัศนคติและค่านิยมที่ดี เช่น ภาษาไทย เป็น วัฒนธรรมของประเทศ ภาษาไทยจะเป็นวิชาบังคับสำหรับผู้เรียนทุกระดับชั้น การสอนของครูจะ ช่วยปลูกฝังศีลธรรม จริยธรรม ซึ่งเป็นเรื่องของการควบคุมจิตใจและการปฏิบัติให้อยู่ในระเบียบ และค่านิยมของสังคม ทั้งในวิชาจริยศึกษา วิชาพลศึกษา และอื่นๆ

3. หลักสูตรช่วยเสริมสร้างความเจริญเติบโตและความแข็งแรงทั้งทางกายและทางใจให้ แก่ผู้เรียน สอดคล้องกับปณิธานการจัดการศึกษาของประเทศ เช่น วิชาพลศึกษาช่วยพัฒนาร่างกาย ซึ่งหมายถึงสมรรถภาพและทักษะ และพัฒนาจิตใจซึ่งหมายถึงบุคลิกภาพและทัศนคติต่างๆ ไป พร้อมๆ กันด้วย

4. หลักสูตรเป็นตัวกลางหรือตัวเชื่อมระหว่างปรัชญา ปณิธานหรืออุดมการณ์ของการ ศึกษา กับวิธีการใช้หลักสูตรเข้าด้วยกัน

การจัดการศึกษาของประเทศจะสำเร็จลุล่วงไปได้ด้วยดี และมีระบบครบถ้วนตามปรัชญา ปณิธาน และอุดมการณ์ ก็ด้วยการกำหนดหลักสูตร หรือโครงสร้างการศึกษาขึ้นมา ในขณะเดียวกัน หลักสูตรก็จะเกิดขึ้นมาได้อย่างมีคุณภาพและคุณประโยชน์ต่อประเทศอย่างสมบูรณ์ก็จำเป็นต้อง อาศัยปรัชญา ปณิธานและอุดมการณ์ของการศึกษาเป็นปฐม เมื่อมีตัวบทกำหนดเป็น โครงสร้างการ ศึกษาขึ้นมาแล้วก็ต้องมีการนำไปปฏิบัติจึงจะทำให้การจัดการศึกษาของประเทศสมบูรณ์แบบ การ นำหลักสูตรไปปฏิบัติคือ การนำหลักสูตรไปใช้ กระบวนการในขั้นตอนนี้คือการถ่ายทอดและการ ปลูกฝังสิ่งต่างๆ ให้นักเรียนซึ่งเป็นพลเมืองของประเทศด้วยวิธีการต่างๆ ผู้ที่จะใช้วิธีการต่างๆ เหล่านี้ก็คือตัวครู ครูเป็นผู้ที่ทั้งกำหนดวิธีสอนและเทคนิคต่างๆ ในการพัฒนาให้ผู้เรียนเกิดความรู้ (Cognitive) ทัศนคติ (Affective) และทักษะ (Skill) เพื่อนำไปใช้ในการดำรงชีวิตอยู่ในสังคมได้ อย่างมีความสุขตามอัธยาศัยต่อไป ซึ่งจะทราบได้ด้วยการประเมินผล

คุณภาพของผู้เรียนกลุ่มสาระการเรียนรู้สุขศึกษาและพลศึกษา

กรมวิชาการ (2545 : 8-9) เมื่อจบการศึกษาขั้นพื้นฐานในกลุ่มสาระการเรียนรู้สุขศึกษาและพลศึกษาแล้ว ผู้เรียนจะมีความรู้ ความเข้าใจที่ถูกต้อง มีเจตคติ และค่านิยมที่ดี ในเรื่อง ธรรมชาติการเจริญเติบโตและการพัฒนาการของมนุษย์ ชีวิตและครอบครัว การเคลื่อนไหว การออกกำลังกาย การเล่นเกม กีฬาไทยและกีฬาสากล การสร้างเสริมสุขภาพ สมรรถภาพ การป้องกันโรค และความปลอดภัยในชีวิต มีทักษะปฏิบัติด้านสุขภาพและสมรรถภาพจนเป็นกิจนิสัย เมื่อเรียนจบแล้วในช่วงชั้นที่ 2 นี้ผู้เรียนจะมีคุณภาพดังนี้

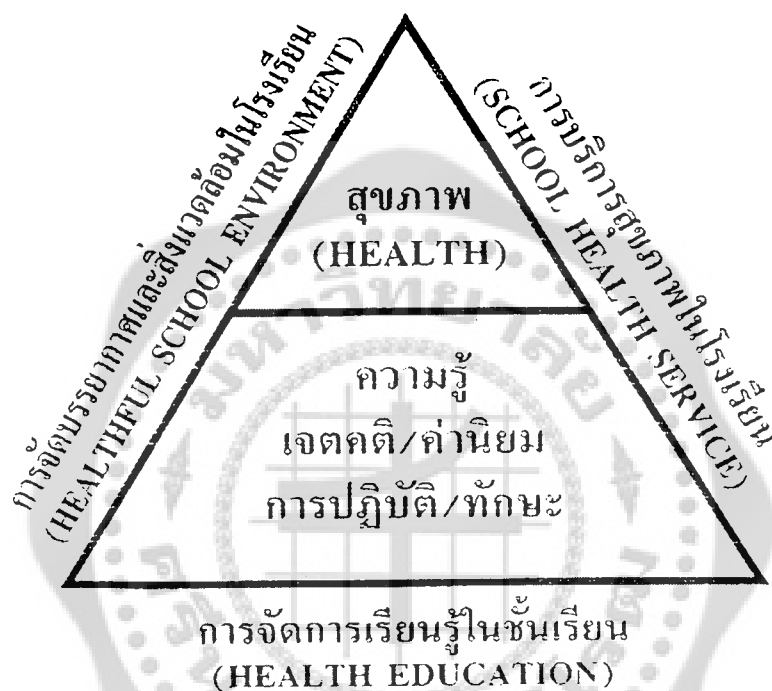
จบช่วงชั้นที่ 2 (ชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 – 6) มีคุณภาพคือ

1. เข้าใจความสัมพันธ์เชื่อมโยงการทำงานของระบบต่าง ๆ ของร่างกาย และรู้จักดูแลอวัยวะที่สำคัญของระบบนั้น ๆ
2. เข้าใจธรรมชาติการเปลี่ยนแปลงทางร่างกาย จิตใจ อารมณ์ และสังคม แรงขับทางเพศของชายหญิง เมื่ออย่างเข้าสู่วัยแรกรุ่นและวัยรุ่น สามารถปรับตัวและจัดการได้อย่างเหมาะสม
3. เข้าใจและเห็นคุณค่าของการมีชีวิตและครอบครัวที่อบอุ่นและเป็นสุข
4. ภูมิใจและเห็นคุณค่าในเพศของตน ปฏิบัติสุขอนามัยทางเพศได้อย่างถูกต้องเหมาะสม
5. หลีกเลี่ยงพฤติกรรมเสี่ยงต่อสุขภาพ อุบัติเหตุ ความรุนแรง สารเสพติด และการล่วงละเมิดทางเพศ
6. มีทักษะการเคลื่อนไหวพื้นฐานและการควบคุมตนเองในการเคลื่อนไหวแบบผสมผสาน
7. รู้หลักการเคลื่อนไหวและสามารถเข้าร่วมกิจกรรมทางกาย เกม การละเล่นพื้นเมือง กีฬาไทย กีฬาสากลได้อย่างปลอดภัยและสนุกสนาน มีน้ำใจนักกีฬา โดยปฏิบัติตามกฎ กติกา สิทธิและหน้าที่ของตนเองจนงานสำเร็จลุล่วง
8. ปฏิบัติกิจกรรมทางกาย และกิจกรรมสร้างเสริมสมรรถภาพทางกายเพื่อสุขภาพได้ตามความเหมาะสมและความต้องการเป็นประจำ
9. จัดการกับอารมณ์ ความเครียด และปัญหาสุขภาพได้อย่างเหมาะสม
10. มีทักษะในการแสวงหาความรู้ ข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับสุขภาพ

ธรรมชาติของกลุ่มสาระการเรียนรู้สุขศึกษาและพลศึกษา

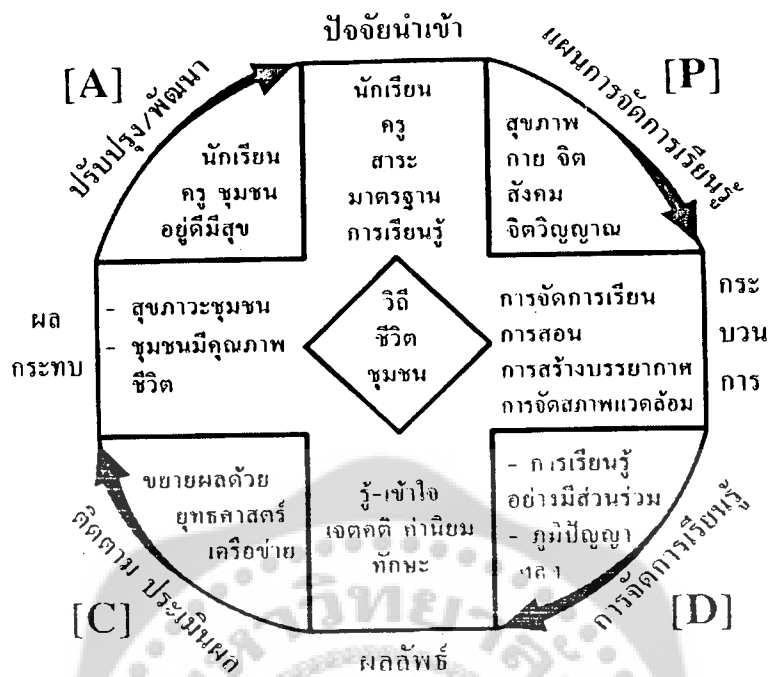
กรมวิชาการ (2545 : 14 – 17) เนื่องจากธรรมชาติของกลุ่มสาระสุขศึกษาและพลศึกษามีเนื้อหาที่เป็นแกน (Core -Content) ที่แสดงความเป็นศาสตร์เฉพาะทาง (Academic Discipline)

และปรัชญา (Philosophy) ที่แตกต่างกัน แม้ว่าจะมุ่งไปสู่เรื่องสุขภาพเป็นจุดหมายปลายทางเหมือนกันก็ตาม ดังนั้นการจัดหลักสูตรการเรียนการสอนกลุ่มสาระการเรียนรู้สุขศึกษาและพลศึกษา จึงมีแนวคิดและเป้าหมายที่นำไปสู่การจัดสาระหลักสูตรและการสอนในสถานศึกษา ดังภาพประกอบ 3 ภาพประกอบ 4 และภาพประกอบ 5

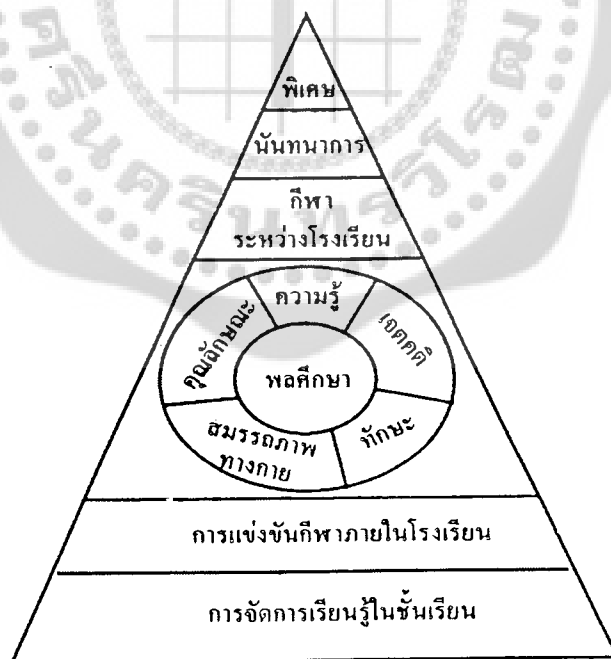

ภาพประกอบ 3 ปรัชญาแนวคิดและเป้าหมายของการเรียนรู้สุขศึกษา

จากภาพประกอบ 3 ปรัชญา และแนวคิดเป้าหมายของการจัดการเรียนรู้สุขศึกษา เป็นกระบวนการที่ทำให้ผู้เรียนเกิดการพัฒนาพฤติกรรมด้านความรู้ (Knowledge) เจตคติ (Attitude) และการปฏิบัติ (Practice or Skill) ที่ถูกต้องเกี่ยวกับสุขภาพในเรื่องการเจริญเติบโตและการพัฒนาการของมนุษย์ชีวิตและครอบครัวการสร้างเสริมสุขภาพ สมรรถภาพ และการป้องกันโรคและความปลอดภัยในชีวิต พร้อมทั้งคุณธรรม จริยธรรม ค่านิยมที่ดีทางด้านสุขภาพ และมีทักษะกระบวนการในการดูแลสุขภาพของตนเองและผู้อื่น ทั้งนี้ในการจัดการเรียนรู้จะต้องพิจารณาถึงปัจจัยนำเข้า กระบวนการ ผลลัพธ์และผลกระทบ ดังภาพประกอบ 4

ภาพประกอบ 4 แสดงพลวัตรของกระบวนการจัดการเรียนรู้สู่ศึกษา

ภาพประกอบ 5 ปรัชญา แนวคิด และเป้าหมายของการเรียนรู้พลศึกษา

กระบวนการเรียนรู้สุขศึกษาและพลศึกษา

กรมวิชาการ (2545 : 17) กลุ่มสาระสุขศึกษาและพลศึกษา เป็นการศึกษาด้านสุขภาพที่มีเป้าหมายเพื่อการดำรงและการสร้างเสริมสุขภาพและการพัฒนาคุณภาพของชีวิตของบุคคล ครอบครัว และชุมชนให้ยั่งยืนช่วยให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ พัฒนาความมั่นใจตนเอง และความสามารถของตนเอง เกิดวิธีการเรียนรู้ด้วยพลัง มีความสามารถในการนำความรู้ และทักษะไปประยุกต์ช่วยให้ผู้เรียนให้เกิดความตระหนักและรับผิดชอบต่อสุขภาพ และสมรรถภาพทางกายของตนเอง ตลอดจนการมีส่วนร่วมในการสร้างความมั่นใจในชีวิตความเป็นอยู่ที่ดีและความปลอดภัยของผู้อื่นบนพื้นฐานของความเป็นไทย

ดังนั้นการจัดการเรียนรู้ในกลุ่มสาระสุขศึกษาและพลศึกษา จึงต้องจัดเป็นกระบวนการที่หลากหลาย ต่อเนื่องเหมาะสมกับระดับความสามารถ ความต้องการ และความสนใจของผู้เรียน เน้นกิจกรรมที่ช่วยพัฒนาความสามารถในการตัดสินใจ ตั้งแต่การวางแผน การฝึกปฏิบัติ การตรวจสอบและการประเมินผล ให้ครอบคลุมกิจกรรมสุขภาพทั้งด้านป้องกัน ส่งเสริม และดำรงสุขภาพโดยการใช้วิธีการเรียนอย่างมีชีวิตชีวา ให้ผู้เรียนเกิดความรับผิดชอบ ฝึกทักษะการคิด ทักษะการจัดการ ทักษะการสื่อสาร ทักษะการเผชิญสถานการณ์ การเรียนรู้จากปัญหาและประยุกต์ความรู้มาใช้ป้องกันและแก้ไขปัญหาในชีวิตจริง หมั่นฝึกฝนและเอาใจใส่ดูแลสุขภาพตนเอง และความแข็งแรงของร่างกาย เข้าร่วมในกิจกรรมพลศึกษาและกีฬาทั้งประเภทบุคคลและประเภททีม ได้เรียนรู้ถึงความสำคัญของการฝึกฝนตนเองตามกฎหมาย กติกา ระเบียบ และหลักการวิทยาศาสตร์ ได้แข่งขันและได้ทำงานร่วมกันเป็นทีม และยอมรับว่าตนเองมีส่วนร่วมหรือเป็นส่วนหนึ่งของสภาวะสุขภาพ และความปลอดภัยของผู้อื่นด้วย

การวัดและประเมินผลของหลักสูตรกลุ่มสาระสุขศึกษาและพลศึกษา

กรมวิชาการ (2545 : 159 – 161)

1. หลักการวัดและประเมินผลการเรียนรู้

การวัดและประเมินผลเป็นส่วนหนึ่งของการจัดการเรียนรู้ให้แก่ผู้เรียนซึ่งต้องทำควบคู่กัน การบูรณาการ การวัดและประเมินผลกับการจัดการเรียนรู้ ส่งผลต่อการพัฒนาคุณภาพของผู้เรียน หลายประการ อาทิได้ข้อมูลย้อนกลับที่จะช่วยติดตาม กำกับดูแลความก้าวหน้าของผู้เรียน ดังนั้นเพื่อให้สอดคล้องกับพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ.2542 ผู้สอนควรดำเนินการวัดและประเมินผลโดยคำนึงถึงหลักการต่อไปนี้

1.1 เน้นกระบวนการประเมินเพื่อพัฒนาผู้เรียน (Formative Evaluation) และประเมินเพื่อตัดสินผลการเรียน (Summative Evaluation) ครอบคลุมทั้งด้านความรู้ ทักษะ

กระบวนการรวมทั้งคุณธรรม จริยธรรม และค่านิยมที่พึงประสงค์ หรือตามปรัชญาของวิชา
บูรณาการความรู้ตามความเหมาะสม เน้นการนำผลการประเมินมาใช้เป็นข้อมูลในการวางแผน
ปรับปรุงกระบวนการสอนของตนและปรับกระบวนการเรียนรู้ของผู้เรียน เพื่อความสำเร็จ
ตามจุดมุ่งหมายหลักสูตร

1.2 เน้นการประเมินด้วยวิธีการที่หลากหลาย สอดคล้องกับกระบวนการเรียนรู้ที่จัด
ให้ผู้เรียนตามสภาพจริงหรือใกล้เคียงสถานการณ์ที่เป็นจริง (Authentic Learning and Assessment)
สะท้อนความสามารถและการแสดงออกของผู้เรียน (Student Performance) อย่างชัดเจน

1.3 เน้นการบูรณาการการประเมินผลควบคู่ไปกับการเรียนการสอนและกระบวนการ
เรียนรู้ของผู้เรียน โดยประเมินจากคุณภาพของงานและกระบวนการทำงานของผู้เรียน

1.4 เน้นการให้ผู้เรียนมีส่วนร่วมในการกำหนดเกณฑ์การประเมิน ส่งเสริมให้มีการ
ประเมินตนเอง ประเมินโดยเพื่อนและกลุ่มเพื่อน และประเมินโดยผู้ที่เกี่ยวข้อง

1.5 เน้นการประเมินผู้เรียนที่ต้องพิจารณาอย่างครอบคลุมจากพัฒนาการของผู้เรียน
ความประพฤติ การสังเกตพฤติกรรมการเรียน การร่วมกิจกรรม และการทดสอบตามความเหมาะสม
ในแต่ละกลุ่มสาระและระดับชั้น

2. สิ่งที่ต้องการวัดและประเมินผล

จากสาระมาตรฐานการเรียนรู้และมาตรฐานช่วงชั้นที่กำหนดให้ผู้สอนจะต้องวิเคราะห์
สิ่งที่ต้องการวัดและประเมินผลให้ละเอียด ครบถ้วน และชัดเจน อธิบายผลการเรียนรู้ที่คาดหวัง
ของผู้เรียนแต่ละระดับชั้นได้ ผลการเรียนรู้ต้องครอบคลุมทั้งด้านความรู้ เจตคติ คุณธรรม ค่านิยม
และการปฏิบัติเกี่ยวกับสุขภาพและสมรรถภาพ สิ่งที่ต้องวัดและประเมินมีดังนี้

2.1 ด้านความรู้ สามารถแบ่งออกเป็นความรู้เชิงเนื้อหา ความรู้เชิงกระบวนการ และ
ความรู้เชิงบริบท

2.2 ความรู้เชิงเนื้อหา เช่น ลักษณะของโรคชนิดต่างๆ พัฒนาการตามวัยของมนุษย์
ความสำคัญของการพักผ่อนและนันทนาการ กติกาการเล่นกีฬาชนิดต่างๆ รูปแบบการออกกำลังกาย
หลักการสร้างเสริมสมรรถภาพทางกาย ชนิดของกีฬา หลักการดูแลสุขภาพหลักวิทยาศาสตร์
การเคลื่อนไหว เป็นต้น

2.3 ความรู้เชิงกระบวนการ เช่นระบบการทำงานของอวัยวะภายในร่างกายมนุษย์
การเคลื่อนไหวในชีวิตประจำวัน การออกกำลังกายและเล่นกีฬาอย่างถูกต้องตามหลักวิทยาศาสตร์
วิธีทดสอบและสร้างเสริมสมรรถภาพทางกาย วิธีจัดการกับอารมณ์และความเครียด วิธีดำรงชีวิต
เพื่อการมีสุขภาพที่ดี เป็นต้น

2.4 ความรู้เชิงบริบท เช่น การมีสติ การรู้จักและเข้าใจตนเอง การสื่อสารเกี่ยวกับสุขภาพ ข้อมูลสารสนเทศด้านสุขภาพ ความปลอดภัย การออกกำลังกาย และการเล่นกีฬา เป็นต้น

ด้านทักษะ เนื่องจากหลักสูตรเน้นให้ผู้เรียนได้เรียนรู้จากการปฏิบัติจริง การวัดและประเมินผลจึงควรวัดความสามารถในการทำงานและการแสดงออกของผู้เรียน ภายใต้อาณาการณ และเงื่อนไขที่สอดคล้องกับสภาพความเป็นจริงมากที่สุด วัดทั้งกระบวนการ (Process) และผลงาน (Products)

ด้านคุณธรรม จริยธรรม และคุณลักษณะที่พึงประสงค์ การวัดและประเมินต้องต่อเนื่องตลอดภาคเรียนเพื่อให้ได้ข้อมูลที่สอดคล้องกับสภาพความเป็นจริงของผู้เรียน ใช้วิธีการประเมินที่หลากหลาย เน้นให้ผู้เรียนได้ตรวจสอบและประเมินตนเองเป็นสำคัญ ร่วมกับเพื่อน ครู พ่อแม่ และผู้ปกครอง เช่น สุนัขนิสัยในการรับประทานอาหาร การควบคุมอารมณ์ การปรับตัวเข้ากับผู้อื่น ความเชื่อมั่นในตนเอง การมีวินัย การปฏิบัติตามกฎ ระเบียบ กติกา รักการออกกำลังกาย มีจิตวิญญาณในการแข่งขัน มีน้ำใจนักกีฬา มีมนุษยสัมพันธ์ที่ดี มีบุคลิกภาพที่ดีและสุขภาพดี มีภาวะเป็นผู้นำและผู้ตามที่ดี

วิธีวัดและประเมินผลการเรียนรู้

ผู้สอนสามารถเลือกวิธีวัดและประเมินผลการเรียนรู้ได้หลากหลายวิธีดังต่อไปนี้

1. การสังเกตพฤติกรรมและความสามารถในการปฏิบัติ
2. การทดสอบ เช่น การทดสอบความสามารถในการปฏิบัติ ทดสอบสมรรถภาพทางกาย ทางจิต การทดสอบความรู้ความเข้าใจ
3. การวัด เช่น การวัดเจตคติ คุณธรรมจริยธรรม ค่านิยม บุคลิกภาพ การปรับตัว ด้วยแบบวัดต่าง ๆ
4. การสัมภาษณ์ เช่น การสัมภาษณ์ไม่เป็นทางการเพื่อทราบข้อมูล สัมภาษณ์เป็นทางการเพื่อทดสอบความรู้ความเข้าใจ (Inventory)
5. การสำรวจ เช่น แบบสอบถามข้อมูลต่าง ๆ อาจเป็นความรู้ เจตคติ และอื่น ๆ
6. แฟ้มผลงาน (Portfolio) เป็นแหล่งรวบรวมผลการเรียนรู้ด้วยการใช้วิธีวัดที่หลากหลาย

3. การจัดการศึกษาในเขตพื้นที่การศึกษาพังกา

การจัดการศึกษาในเขตพื้นที่การศึกษาพังกา เป็นการจัดการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2544 ของกระทรวงศึกษาธิการ (เขตพื้นที่การศึกษาพังกา. 2547) ประกอบด้วย 8 อำเภอ ได้แก่ อำเภอเมือง อำเภอทับปุด อำเภอกะปง อำเภอดะกั่วทุ่ง อำเภอท้ายเหมือง อำเภอดะกั่วป่า อำเภอ

กระบี่ และอำเภอเกาะยาว มีโรงเรียนทั้งหมด 176 โรงเรียน จัดการศึกษาตั้งแต่ช่วงชั้นที่ 1 ถึงช่วงชั้นที่ 4 โดยแบ่งโรงเรียนออกเป็น 3 ขนาด คือ โรงเรียนขนาดใหญ่ มีจำนวนนักเรียน 601 คนขึ้นไป โรงเรียนขนาดกลาง มีจำนวนนักเรียน 301 – 600 คน และโรงเรียนขนาดเล็ก มีจำนวนนักเรียนไม่เกิน 300 คน การจัดการศึกษามุ่งเน้นเพื่อพัฒนาคนให้มีความรู้ ความคิด ความสามารถ มีคุณธรรม จริยธรรมและวัฒนธรรมอันดีงาม สามารถนำเอาความรู้ ความสามารถไปใช้ในการดำเนินชีวิตในสังคมโลกได้อย่างมีความสุข โดยมีโครงสร้าง หลักการ และมุ่งหมาย ดังนี้

โครงสร้าง

เพื่อให้การจัดการศึกษาเป็นไปตามหลักการ จุดหมายและมาตรฐานการเรียนรู้ที่กำหนดไว้ ให้สถานศึกษาและผู้ที่เกี่ยวข้องมีแนวปฏิบัติในการจัดหลักสูตรสถานศึกษา จึงได้กำหนดโครงสร้างของหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน ดังนี้ (กระทรวงศึกษาธิการ. 2545 : 4)

1. ระดับช่วงชั้น กำหนดหลักสูตรเป็น 4 ช่วงชั้น ตามระดับพัฒนาการของผู้เรียน ดังนี้
 - ช่วงชั้นที่ 1 ชั้นประถมศึกษาปีที่ 1-3
 - ช่วงชั้นที่ 2 ชั้นประถมศึกษาปีที่ 4-6
 - ช่วงชั้นที่ 3 ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1-3
 - ช่วงชั้นที่ 4 ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4-6
2. สาระการเรียนรู้ กำหนดสาระการเรียนรู้ตามหลักสูตร ซึ่งประกอบด้วยองค์ความรู้ ทักษะหรือกระบวนการการเรียนรู้ และคุณลักษณะหรือค่านิยม คุณธรรม จริยธรรมของผู้เรียน เป็น 8 กลุ่ม ดังนี้

- 2.1 ภาษาไทย
- 2.2 คณิตศาสตร์
- 2.3 วิทยาศาสตร์
- 2.4 สังคมศึกษา ศาสนาและวัฒนธรรม
- 2.5 สุขศึกษาและพลศึกษา
- 2.6 ศิลปะ
- 2.7 การงานอาชีพและเทคโนโลยี
- 2.8 ภาษาอังกฤษ

สาระการเรียนรู้ทั้ง 8 กลุ่มนี้ เป็นพื้นฐานสำคัญที่ผู้เรียนทุกคนต้องเรียนรู้ โดยอาจจัดเป็น 2 กลุ่มคือ กลุ่มแรกประกอบด้วย ภาษาไทย คณิตศาสตร์ วิทยาศาสตร์ และสังคมศึกษา ศาสนาและวัฒนธรรม เป็นสาระการเรียนรู้ที่สถานศึกษาต้องใช้เป็นหลักในการจัดการเรียนการสอนเพื่อสร้าง

พื้นฐานการคิด และเป็นกลยุทธ์ในการแก้ปัญหาและวิกฤตของชาติ กลุ่มที่สองประกอบด้วยสุขศึกษา และพลศึกษา ศิลปะ การงานอาชีพและเทคโนโลยี และภาษาต่างประเทศเป็นสาระการเรียนรู้ที่เสริมสร้างพื้นฐานความเป็นมนุษย์และสร้างศักยภาพในการคิดและการทำงานอย่างสร้างสรรค์

หลักการ

เพื่อให้การจัดการศึกษาขั้นพื้นฐานเป็นไปตามแนวนโยบายการจัดการศึกษาของประเทศ จึงกำหนดหลักการของหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐานไว้ดังนี้ (กระทรวงศึกษาธิการ. 2545 : 4)

1. เป็นการศึกษาเพื่อความเป็นเอกภาพของชาติ มุ่งเน้นความเป็นไทยควบคู่กับความเป็นสากล
2. เป็นการศึกษาเพื่อปวงชนที่ประชาชนทุกคนจะได้รับการศึกษาอย่างสม่ำเสมอและเท่าเทียมกัน โดยสังคมมีส่วนร่วมในการจัดการศึกษา
3. ส่งเสริมให้ผู้เรียนได้พัฒนาและเรียนรู้ด้วยตนเองอย่างต่อเนื่องตลอดชีวิต โดยถือว่าผู้เรียนมีความสำคัญที่สุด สามารถพัฒนาตามธรรมชาติ และเต็มตามศักยภาพ
4. เป็นหลักสูตรที่จัดการศึกษาได้ทุกรูปแบบ ครอบคลุมทุกกลุ่มเป้าหมาย สามารถเทียบโอนผลการเรียนรู้และประสบการณ์

จุดมุ่งหมาย

หลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐานมุ่งพัฒนาคนไทยให้เป็นมนุษย์ที่สมบูรณ์เป็นคนดี มีปัญญา มีความสุข และมีความเป็นไทย มีศักยภาพในการศึกษาต่อและประกอบอาชีพ จึงกำหนดจุดหมายซึ่งถือเป็นมาตรฐานการเรียนรู้ให้ผู้เรียนเกิดคุณลักษณะอันพึงประสงค์ดังต่อไปนี้

1. เห็นคุณค่าของตนเอง มีวินัยในตนเอง ปฏิบัติตนตามหลักธรรมของพระพุทธศาสนา หรือศาสนาที่ตนนับถือ มีคุณธรรม จริยธรรมและค่านิยมอันพึงประสงค์
2. มีความคิดสร้างสรรค์ ใฝ่รู้ ใฝ่เรียน รักการอ่าน รักการเขียน และรักการค้นคว้า
3. มีความรู้อันเป็นสากลรู้เท่าทันการเปลี่ยนแปลงและความเจริญก้าวหน้าทางวิทยาการ มีทักษะและศักยภาพในการจัดการ การสื่อสารและการใช้เทคโนโลยี ปรับวิธีการคิด วิธีการทำงาน ได้เหมาะสมกับสถานการณ์
4. มีทักษะและกระบวนการ โดยเฉพาะทางคณิตศาสตร์ วิทยาศาสตร์ ทักษะการคิด การสร้างปัญญา และทักษะในการดำเนินชีวิต
5. รักการออกกำลังกาย ดูแลตนเองให้มีสุขภาพและบุคลิกภาพที่ดี
6. มีประสิทธิภาพในการผลิตและการบริโภค มีค่านิยมเป็นผู้ผลิตมากกว่าผู้บริโภค

7. เข้าใจในประวัติศาสตร์ของชาติไทย ภูมิใจในความเป็นไทย เป็นพลเมืองดี ยึดมั่นในวิถีชีวิต และการปกครองระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์เป็นประมุข

8. มีจิตสำนึกในการอนุรักษ์ภาษาไทย ศิลปะ วัฒนธรรม ประเพณี กีฬา ภูมิปัญญาไทย ทรัพยากรธรรมชาติ และพัฒนาสิ่งแวดล้อม

9. รักประเทศชาติและท้องถิ่น มุ่งทำประโยชน์และสร้างสิ่งที่ดีงามให้สังคม

4. งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

งานวิจัยในต่างประเทศ

คอรี่ (Korri. 1971 : 5181-A) ได้ทำการวิจัยเรื่อง "ปัญหาการสอนวิชาพลศึกษาในรัฐมินโซต้า" โดยใช้แบบสอบถามเป็นเครื่องมือสำหรับการศึกษา ส่วนกลุ่มประชากร ได้แก่ ครูสอนวิชาพลศึกษา

ผลการวิจัยพบว่า

โรงเรียนส่วนมากขาดอุปกรณ์และเครื่องอำนวยความสะดวกจำนวนนักเรียนแต่ละชั้นมากเกินไปจึงไม่สามารถจัดกิจกรรมต่าง ๆ เพื่อตอบสนองความต้องการและความถนัดของแต่ละบุคคลได้ทั้งหมด ครูพลศึกษามีชั่วโมงสอนมากเกินไปทำให้ไม่มีเวลาสำหรับเตรียมการเรียนการสอน

เฮนน์ (Hein. 1972:2149-A) ได้ทำการวิจัยเรื่อง การจัดโปรแกรมพลศึกษาในโรงเรียนมัธยมศึกษาของรัฐฮาวาย โดยสอบถามผู้บริหารโรงเรียนในเมืองและนอกเมือง จำนวน 65 แห่ง

ผลการวิจัยพบว่า

ผู้บริหารส่วนมากขาดการวางแผนที่ดี เนื่องจากขาดครูที่มีวุฒิพลศึกษา ทำให้การจัดโปรแกรมการเรียนการสอนพลศึกษาไม่ดีเท่าที่ควร ครูผู้สอนวิชาพลศึกษามีจำนวนชั่วโมงในการสอนมากเกินไป และขาดวิธีการสอนที่ดี

เซดา (Seda. 1974 : 2754) ได้ทำการวิจัย เรื่องพัฒนาแนวทางสำหรับนักศึกษาที่จะออกไปประกอบอาชีพ ครูประจำชั้นที่ต้องสอนพลศึกษาในโรงเรียนประถมศึกษาของรัฐเพอโตริโก ผลการวิจัยพบว่า ในการที่จะพัฒนานั้นจำเป็นต้องรู้ถึงปัญหาเหล่านี้

1. รายการเกี่ยวกับการเตรียมบุคคลไปประกอบอาชีพครูพลศึกษา ทำการตรวจสอบสถานภาพของครูผู้สอน โดยดูจากประกาศนียบัตรและใบรับรองของสถาบันฝึกหัดครูรายวิชาการศึกษาทั่วไปและวิชาชีพ ข้อมูลเหล่านี้จะได้จากหัวหน้าภาควิชาพลศึกษาและคณบดีของสถาบันฝึกหัดครู 6 แห่ง ที่ผลิตครูประถมศึกษาของรัฐเพอโตริโก

2. พิจารณาโปรแกรมการสอนพลศึกษาที่เป็นอยู่ในปัจจุบันของโรงเรียนประถมศึกษาในรัฐ เปอโดริโก โดยใช้แบบสอบถามครูผู้สอนชั้นประถมศึกษาทั้งในเมืองและนอกเมือง 79 แห่ง เกี่ยวกับหัวข้อต่อไปนี้

- 2.1 เนื้อหาการสอน
- 2.2 กิจกรรมที่จัดขึ้นในโรงเรียนและนอกโรงเรียน
- 2.3 ขนาดของชั้นเรียนและจำนวนนักเรียน
- 2.4 การนิเทศการสอน
- 2.5 การประเมินผลการเรียนการสอน

3. พิจารณาดังเกณฑ์มาตรฐานซึ่งเป็นที่ยอมรับแนวทางของโปรแกรมพลศึกษาที่มีคุณภาพของโรงเรียนประถมศึกษาในประเทศสหรัฐอเมริกา โดยพิจารณาจากเนื้อหาต่อไปนี้

- 3.1 ลักษณะความเป็นผู้นำ
- 3.2 วัตถุประสงค์และความมุ่งหมาย
- 3.3 โปรแกรมการสอน
- 3.4 การจัดดำเนินการและการบริหาร
- 3.5 อุปกรณ์และเครื่องอำนวยความสะดวก
- 3.6 การประเมินผล
- 3.7 โปรแกรมต่างๆ ของโรงเรียนที่เกี่ยวข้อง

เกณฑ์มาตรฐานดังกล่าว ได้มีการประเมินผลและจัดลำดับโดยคณะกรรมการสถิติของสหรัฐอเมริกา และเกณฑ์มาตรฐานนี้ได้นำมาใช้เป็นแนวทางเพื่อที่จะพัฒนาประสบการณ์ที่จะสอนพลศึกษาในระดับประถมศึกษาในการแนะแนวทางนี้ได้นำเสนอไปยังตัวแทนคณะกรรมการศึกษาของรัฐเปอโดริโก 51 คน เพื่อทำการตรวจทานประเมินผล และเสนอแนะต่างๆ การประเมินผล แสดงให้เห็นว่า แนวทางที่กล่าวมานี้ มีเหตุผลและมีคุณค่าต่อการนำไปจัดโปรแกรมการเรียนการสอนพลศึกษาของรัฐเปอโดริโก

อลิส (Alicie, 1977 : 38-151) ได้ทำการวิจัยเรื่องโปรแกรมพลศึกษาในโรงเรียนประถมศึกษา วิทยาลัย และมหาวิทยาลัยในรัฐแคลิฟอร์เนีย ความมุ่งหมายในการวิจัย เพื่อที่จะศึกษาหลักสูตรที่ใช้ในโรงเรียนประถมศึกษามีความเหมาะสมพอที่จะเป็นพื้นฐานต่อในระดับวิทยาลัย และมหาวิทยาลัยได้หรือไม่ เพื่อเป็นการทบทวนและปรับปรุงโครงร่างของหลักสูตรให้เหมาะสมที่จะนำไปศึกษาต่อในระดับสูงด้วย ในการวิจัยใช้แบบสอบถาม และการสัมภาษณ์รายบุคคล ใน หัวข้อต่อไปนี้ ภูมิหลัง ความมุ่งหมายการจัดดำเนินการ การเป็นผู้นำ ด้านงบประมาณ แนวโน้มในอนาคต และการเตรียมตัวของครูผู้สอน ผลการวิจัยสรุปได้ดังนี้

1. จุดมุ่งหมายของการจัดการศึกษาของชาติ สมาคมพลศึกษา วิทยาลัย และมหาวิทยาลัย ในแคลิฟอร์เนียมีความคล้ายคลึงกัน

2. ความต้องการและความคิดเห็นของครูพลศึกษาในโรงเรียนประถมศึกษาทางด้านพลศึกษา ตรงกับวิทยาลัยและมหาวิทยาลัย

3. ความมุ่งหมายของหลักสูตรของโรงเรียนประถมศึกษา วิทยาลัย และมหาวิทยาลัย ตรงกับความมุ่งหมายของรัฐ

4. ความมุ่งหมายของการเรียนการสอนของวิทยาลัย มหาวิทยาลัย ได้เน้นถึงความสำคัญและสิ่งต่าง ๆ เหมือนกับการเรียนการสอนในชั้นประถม

ข้อเสนอแนะจากการวิจัยครั้งนี้ คือ

1. ให้มีการติดต่อและมีการร่วมมือกันเป็นอย่างดี ระหว่างองค์การของประเทศและในระดับรัฐ ในด้านการสอนให้ได้ผลจริงๆ

2. ควรมีการติดต่อระหว่างวิทยาลัย มหาวิทยาลัย กับเจ้าหน้าที่ระดับเขตอำเภอเกี่ยวกับบุคลากรและโปรแกรมพลศึกษา

3. ที่ปรึกษาหรือวิทยากรที่เป็นอาจารย์ในวิทยาลัย มหาวิทยาลัย ควรให้บริการแก่โรงเรียนในท้องถิ่นด้วย

4. โปรแกรมการสอนควรเน้นในเรื่อง กลไกการเคลื่อนไหวร่างกาย วุฒิปัญญาของเด็ก การให้เด็กเป็นศูนย์กลาง ความเป็นตัวของตัวเอง ให้มีการแสดงออกในด้านการฝึกทักษะเกมกีฬาต่าง ๆ ด้วยตัวเอง

5. ควรเน้นความรู้ทางทฤษฎี เนื้อหาวิชาการ และความสามารถในการเป็นผู้นำด้วย

6. ควรพิจารณาและตระหนักถึงความพร้อมของเด็ก และทัศนคติที่ดีต่อคุณค่าของวิชาพลศึกษา

7. พิจารณาถึงวิธีสอน ที่จะทำให้เกิดระเบียบวินัยในหมู่คณะ

8. แผนการศึกษาของรัฐ จะต้องแก้ไขหลักการรับสมัครข้าราชการในตำแหน่งครูผู้สอนว่า จะต้องจบพลศึกษา หรือเคยเรียนพลศึกษาอย่างน้อย 1 วิชา เพื่อผลทางด้านวินัยและเพื่อการเตรียมการสอนของครู

9. วิทยาลัยหรือมหาวิทยาลัย ควรจะมีส่วนร่วมในด้านค้นหาวิธีในการเตรียมการสอนของครู เพื่อให้ได้ผลตามหลักสูตร

10. วิทยาลัยหรือมหาวิทยาลัย ควรให้ความสำคัญกับโปรแกรมพิเศษทางพลศึกษาให้มากขึ้น

11. วิทยาลัยหรือมหาวิทยาลัย ควรจะเตรียมงบประมาณ ในการดำเนิน โปรแกรมดังกล่าว ด้วย

12. วิทยาลัยหรือมหาวิทยาลัย ควรพิจารณาช่วยเหลือในเรื่อง บุคลากร ผู้เชี่ยวชาญ และ อุปกรณ์การสอน

13. การประชุมปฏิบัติการ การอบรมและสัมมนาควรจัดให้มีขึ้นเพื่อจะได้ทราบความต้องการซึ่งกันและกัน วิทยาลัย มหาวิทยาลัย และ โรงเรียนประถมศึกษาควรจะได้ปรึกษาหารือเพื่อให้เกิดการเปลี่ยนแปลง และมีการขยายงานเพื่อให้ทันต่อเหตุการณ์ ซึ่งจะเกี่ยวข้องไปถึงแนวโน้มในการจัดโปรแกรมพลศึกษาด้วย

จากผลการวิจัยดังกล่าวมาข้างต้น พอที่จะสรุปถึงปัญหาของการสอนพลศึกษาในระดับชั้นต่าง ๆ ได้ดังนี้

1. การสอนพลศึกษาในระดับประถมศึกษา ส่วนใหญ่ใช้ครูไม่มีวุฒิทางพลศึกษาใช้ครูประจำชั้นทำการสอน ทำให้ขาดหลักการและวิธีการสอนที่ถูกต้อง

2. ครูประจำชั้นที่ต้องสอนพลศึกษาส่วนใหญ่มีหน้าที่อื่น มีชั่วโมงสอนมากเกินไป ขาดการเตรียมตัวและการเตรียมการสอนที่ดี ทำให้การสอนไม่ได้ผลดี

3. การดำเนินการและการบริหารพลศึกษาในระดับต่าง ๆ ยังไม่ดีเท่าที่ควร เพราะยังขาดบุคลากรทางด้านพลศึกษา ขาดอุปกรณ์ สถานที่ และเครื่องอำนวยความสะดวก

4. ครูไม่มีวุฒิส่วนใหญ่ มักปล่อยให้นักเรียนเล่นตามลำพัง เนื่องจากไม่รู้วิธีสอน

5. อุปกรณ์ทางพลศึกษาควรมีให้เพียงพอกับจำนวนนักเรียน ให้อยู่ในสภาพที่ใช้ได้และสถานที่ควรปรับปรุงให้อยู่ในสภาพดีด้วย

6. ควรจัดกิจกรรมทางพลศึกษาให้สนองความสนใจ และความต้องการของเด็กและคำนึงถึงสภาพท้องถิ่นด้วย

7. ควรให้ครูมีวุฒิทางพลศึกษาสอน

8. ให้การสนับสนุนทางด้านงบประมาณอย่างเพียงพอ

9. ให้รัฐบาลสนับสนุนการเรียนการสอนพลศึกษาอย่างจริงจัง

การแก้ปัญหาการเรียนการสอนวิชาพลศึกษาในโรงเรียน ผู้ที่มีส่วนรับผิดชอบทุกฝ่าย จะต้องร่วมมือกันจึงจะทำให้การศึกษาทางด้านพลศึกษาบรรลุผลตามเป้าหมาย กล่าวคือ ผู้บริหารจะต้องเห็นความสำคัญของการศึกษาแขนงนี้ แล้วให้การส่งเสริมและสนับสนุนและเอื้ออำนวยความสะดวกให้แก่ครูผู้สอน ส่วนครูผู้สอนก็จะต้องมีความรู้ความสามารถในการสอนวิชาพลศึกษาเป็นอย่างดีด้วย

ยาเตอร์ (Yates. 1978 : 3451-A - 3452-A) ทำการวิจัยเรื่อง การประเมินผลหลักสูตรการเตรียมนักวิชาชีพ ของวิชาสุศึกษา พลศึกษา และนันทนาการ ของมหาวิทยาลัยฮาร์ตดิ้ง โดยใช้แบบสอบถามส่งไปยังบัณฑิตที่จบจากมหาวิทยาลัยนี้ตั้งแต่ปี ค.ศ.1970-1975 จำนวน 169 คน ผลการวิจัยมีดังนี้

1. เนื้อหาที่เน้นมากมี 5 อย่างคือ การป้องกัน และการปฏิบัติการบาดเจ็บทางการกีฬา ทฤษฎีการสอนทักษะกีฬา 1 และ 2 สรีระวิทยาของการออกกำลังกาย รายวิชากิจกรรมต่าง ๆ และการเรียนรู้เกี่ยวกับการเคลื่อนไหว
2. โปรแกรมที่ดีที่สุด คือ การเตรียมการเป็นครู โปรแกรมการแข่งขันภายใน และการสอนทักษะกีฬา
3. โปรแกรมการเตรียมวิชาชีพที่ควรได้รับการปรับปรุงมากที่สุด คือ การเตรียมเป็นผู้ฝึกกีฬาและบางรายวิชาจำกัดการนำไปใช้
4. เนื้อหาเกี่ยวกับการเป็นผู้ฝึกกีฬา สุศึกษา นันทนาการ วินัยของโรงเรียนต้องปฏิบัติติดต่อกันเรื่อยไปเป็นเวลานาน จะช่วยยกระดับ โปรแกรมการเตรียมวิชาชีพได้
5. ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่มีความเห็นว่า หลักสูตร และรายวิชาที่เปิดสอนเหมาะสมแล้ว
6. การเตรียมการ และการปฏิบัติงาน ไม่เพียงพอในสิ่งต่อไปนี้ คือ การสอนเด็กเก่ง การเลือกอ่านหนังสือวิชาการ วินัยนักเรียน การช่วยคณะกรรมการต่าง ๆ การสอนฟุตบอล การให้คำปรึกษาต่าง ๆ ผู้รับผิดชอบต่อการเชียร์ ผู้ฝึกกีฬามวยปล้ำ และผู้ฝึกสอนกีฬาบอลเลย์บอล
7. ผู้ที่จบการศึกษาไปแล้วมีปรัชญาทางพลศึกษาแตกต่างกัน และความเห็นที่มีต่อปรัชญาของวิชาสุศึกษา พลศึกษา และนันทนาการก็มีความแตกต่างกันด้วย

ออลเรด (Allrad. 1979 : 2538-A – 2539-A) ได้ทำการวิจัยเรื่องพฤติกรรมการสอนของครู ที่มีผลต่อการเรียนวิชาพลศึกษาในชั้นเรียน โดยมีเพศและการร่วมมือของนักเรียนเป็นตัวแปรจากการวิเคราะห์พฤติกรรมของครูเป็นรายบุคคล เกี่ยวกับพฤติกรรมทางการให้กำลังใจและสนับสนุนนักเรียน การรับฟังความคิดเห็นของนักเรียน การตอบคำถามของนักเรียน การบรรยาย การให้คำแนะนำ ให้ความรักยุติธรรม

ผลการวิจัยพบว่า

ครูส่วนใหญ่ใช้การบรรยาย ร้อยละ 60 นักเรียนชายและหญิงให้ความคิดเห็นที่ต่างกันเกี่ยวกับพฤติกรรมการสอนของครูว่ามีการยกย่อง และให้กำลังใจ และการให้คำแนะนำ และแนะนำ มีผลต่อการให้ความร่วมมือของนักเรียนในชั้นเรียน

ฮอจจาติ (Hojjati. 1980 : 982-A) ได้ทำการวิจัยเรื่อง "การเปลี่ยนเจตคติของนักเรียนมัธยมศึกษาหลักจากการเรียนกิจกรรมพลศึกษา" โดยทำการวัดเจตคตินักเรียนเกรด 12 กับนักเรียนเกรด 10 และใช้แบบวัดเจตคติทางพลศึกษา ของ แวร์ (The Wear Physical Educational Inventory) สำหรับนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลาย พบว่า

1. นักเรียนมีเจตคติในทางบวกต่อวิชาพลศึกษาถึง 3 ใน 4 ของนักเรียนทั้งหมด
2. นักเรียนแตกต่างกันของเจตคติเมื่อเข้าร่วมกิจกรรมที่แตกต่างกัน
3. นักเรียนในเกรด 12 มีเจตคติดีกว่านักเรียนเกรด 10
4. นักเรียนผิวขาวมีเจตคติที่ดีต่อวิชาพลศึกษามากกว่านักเรียนผิวดำและผิวน้ำตาล
5. นักเรียนชายมีเจตคติต่อวิชาพลศึกษาดีกว่านักเรียนหญิง
6. นักเรียนแสดงความซาบซึ้งต่อคุณค่าต่อร่างกายของวิชาพลศึกษา

เรย์ (Ray. 1981 : 2561-A) ได้ศึกษาเปรียบเทียบทัศนคติทางพลศึกษาของนักเรียนปริญญาตรีทั้งชายและหญิง โดยแบ่งออกเป็น 2 กลุ่ม คือ กลุ่มนักศึกษาที่เรียนวิชาพลศึกษาเป็นวิชาเลือก และกลุ่มนักศึกษาที่เรียนวิชาพลศึกษาเป็นวิชาบังคับ ในการศึกษาครั้งนี้ได้ทำการทดสอบ 2 ครั้ง ในการทดสอบครั้งแรกผู้วิจัยทดสอบกับนักศึกษาชายและหญิง จำนวน 424 คน ทำการทดสอบในสัปดาห์แรกของภาคเรียนฤดูใบไม้ผลิ ส่วนการทดสอบครั้งที่สอง ผู้วิจัยทดสอบกับนักศึกษาชายและหญิงจำนวน 375 คน ทดสอบในสัปดาห์สุดท้ายของภาคเรียนฤดูใบไม้ผลิโดยใช้แบบวัดทัศนคติของเคนนี (Kneer) มาทดสอบผลการวิจัยพบว่าทั้ง 2 กลุ่มมีทัศนคติทางพลศึกษาที่ดี และไม่มีความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .05

รีเฮอร์ (Rehor. 1991 : 176A) ได้ทำการวิจัยเรื่อง การพัฒนาหลักสูตรเพื่อการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมในการออกกำลังกาย ความสำคัญของงานวิจัยนี้ เพื่อออกแบบรูปแบบหลักสูตรทางการศึกษาด้านสุขภาพส่วนบุคคล ซึ่งสร้างจากการปรับค่าบูรณาการทางนิเวศวิทยาโดยใช้จุดมุ่งหมายที่เลือกมา 7 ข้อ จุดมุ่งหมายเหล่านี้ได้ปรับให้เหมือนกัน ตามแบบโครงสร้างหลักสูตรการสอนจุดมุ่งหมายแล้ว ในจุดมุ่งหมายที่สองนั้นก็เพื่อประเมินผลของโปรแกรมทางการสอนที่ได้รับมาจากรูปแบบดังกล่าว ทางด้านการเริ่มออกกำลังกาย และการออกกำลังกายเป็นประจำ

กลุ่มควบคุม และกลุ่มทดลอง ซึ่งได้มาจากชายและหญิง จำนวน 44 คน ที่ลงสมัครในกลุ่มการวิ่งของชมรมสุขภาพเพื่อชีวิต (FFL) ที่มหาวิทยาลัยจอร์เจีย การสอบในกลุ่มควบคุมจะยึดตามจุดประสงค์การเรียนรู้ของชมรมสุขภาพเพื่อชีวิต (FFL) แล้วจะมีการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมนั้นด้วย โดยการสอดแทรกนี้จะประกอบด้วย การเน้นด้านบูรณาการทางนิเวศวิทยา และความสำคัญส่วนบุคคล

ในการประเมินระดับกิจกรรม และอัตราของการเริ่มออกกำลังกาย และการออกกำลังกาย ประจําวัน จะใช้วิธีการระลึกได้ในเวลา 7 วัน และระยะของการเริ่มออกกำลังกายมาใช้กับทั้ง 2 กลุ่ม ทุกวิชาจะมีการทดสอบก่อนตามระดับของกิจกรรม ระยะเวลากการเริ่มออกกำลังกาย ความสามารถ ในภาวะแอโรบิก และดัชนีของมวลกาย จากนั้นจะมีการทดลองตามโปรแกรมเป็นเวลา 10 สัปดาห์ แล้วจึงจัดให้มีการสอบ โดยใช้ตัวแปรตามทั้งสองกับกลุ่มควบคุมและกลุ่มทดลองดังกล่าว นอกจากนี้แล้วการทดสอบนี้ยังมีการติดตามผล โดยจัดให้มีการสอบเพิ่มเติมขึ้นอีก 2 ครั้ง การสอบ หลังเพิ่มเติมนี้ ประกอบด้วยการปรับระดับของกิจกรรม และการเปลี่ยนแปลงระยะของพฤติกรรม การออกกำลังกาย จากการวิเคราะห์ความแปรปรวนแบบสองทาง โดยใช้วิธีซํ้ากันและทดลอง ความมีนัยสำคัญของความแตกต่าง ระหว่างสัดส่วนอิสระทั้งสองหลักแล้วได้มีการประยุกต์ไปใช้ ตรวจสอบความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญในระดับกิจกรรมและระยะของการเริ่มออกกำลังกาย ระหว่างกลุ่มควบคุมและกลุ่มทดลอง ผลการวิจัยพบว่า การวิเคราะห์ความแปรปรวนแบบสองทาง ไม่แสดงให้เห็นถึงความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญในระดับกิจกรรมหรือระยะของการเริ่มออกกำลัง กายที่ใช้วิธีทั้ง 4 วิธี การทดลองถึงความมีนัยสำคัญต่อสัดส่วนได้แสดงให้เห็นว่าสัดส่วนของนัก เรียนในระยะนี้ยังคงดำเนินการออกกำลังกายอยู่ที่จุดสุดท้ายของงานวิจัยนี้ มีความแตกต่างกัน อย่าง มีนัยสำคัญระหว่างกลุ่ม

ทรอสเลย์ (Trosley, 1991 : 2710-A) ได้ทำการวิจัยเรื่อง การประเมินความก้าวหน้า (Formative Evaluation) ของโครงการปรับปรุงการเรียนการสอนสำหรับเยาวชนที่มีความสามารถ พิเศษ วัตถุประสงค์ของการวิจัยประเมินผล คือ

1. ศึกษาโครงการว่าได้ตอบสนองความต้องการของผู้เรียนหรือไม่
2. ศึกษาผลที่ได้จากโครงการทั้งเชิงบวกและเชิงลบ
3. ศึกษาจุดดีและจุดบกพร่องของ โครงการ

เครื่องมือที่ใช้ คือ แบบสอบถามและแบบสัมภาษณ์ กลุ่มตัวอย่าง ได้แก่ ผู้ปกครองของ นักเรียน ครูผู้สอน และผู้บริหาร ในการประเมินครั้งนี้ได้นำรูปแบบประเมิน CIPP และรูปแบบของ กูบา (Guba) มาใช้ในการประเมิน อีกทั้งนำรูปแบบประเมินความไม่สอดคล้องของ โพรวัส (Provus) เพื่อใช้ในการเปรียบเทียบทัศนคติที่มีต่อโครงการ ซึ่งผลของการวิจัย ในด้านเชิงบวกพบว่า

1. โครงการนี้สามารถตอบสนองความต้องการของผู้เรียน
2. โครงการนี้สามารถสร้างทักษะการเรียนรู้ด้วยตนเอง ความคิดสร้างสรรค์ รวมทั้งความ ซาบซึ้งในวัฒนธรรมให้เกิดแก่ผู้เรียนได้
3. โครงการนี้ช่วยส่งเสริมทักษะการเรียนรู้ด้วยตนเองการรับรู้เกี่ยวกับตนเองความคิด สร้างสรรค์ การรู้ถึงคุณค่าของวัฒนธรรม

ส่วนการประเมินในเชิงลบพบว่า

1. ขาดการสื่อสารและประสานงานที่ดีในส่วนของคณะกรรมการดำเนินงาน
2. เกณฑ์ที่ใช้คัดเลือกผู้เรียนยังต้องได้รับการแก้ไข
3. ในการเรียนการสอนนั้น มีการจำกัดขอบเขตของเนื้อหาที่เรียนเกินไปอีก ทั้งไม่น่าสนใจ

และทำลายความสามารถของผู้เรียน

สำหรับข้อเสนอแนะในการประเมินครั้งนี้ คือ

1. ควรจัดให้มีโครงการสำหรับเยาวชนที่มีความสามารถพิเศษเพิ่มขึ้น
2. ควรจะมีการประสานงานอย่างสม่ำเสมอ ระหว่างผู้เรียน คณะกรรมการดำเนินงาน

และผู้ปกครอง

3. ควรจะให้ผู้เรียนได้มีส่วนในการกำหนดหัวข้อหรือเนื้อหาที่เรียน

แนนซี (Nancy. 1992 : 3857-A) ได้ทำการวิจัยเรื่อง การศึกษาความเข้าใจในการใช้หลักสูตรพลศึกษาในชีวิตจริงของครูพลศึกษา ความมุ่งหมายในการวิจัย เพื่อสำรวจความหมายของการนำหลักสูตรใหม่ไปใช้ของครูพลศึกษาในโรงเรียนมัธยมศึกษา วิธีการศึกษาดำเนินการ โดยการสังเกตแบบมีส่วนร่วม สัมภาษณ์ การสนทนา สัมภาษณ์ และการวิจารณ์ด้วยเหตุผล ทั้งนี้เพื่อที่จะอธิบาย แจกแจงพฤติกรรมและกิจกรรมต่าง ๆ ในรายละเอียดของครูผู้ใช้หลักสูตรโดยตรง โดยทำการศึกษา 2 เรื่อง คือ ความรู้สึกรับรู้ของครูพลศึกษาที่มีต่อหลักสูตรใหม่ของตนเองเกี่ยวข้องอยู่ ความรู้สึกที่เด่นชัด ได้แก่ ความพอใจ ความภูมิใจ ความเหนื่อยล้า ความคับข้องใจ ความไม่มีอำนาจ และความฝันที่อยากจะได้โลกที่สมบูรณ์แบบที่สุดและการศึกษาความสัมพันธ์ของครูผู้สอนวิชาพลศึกษากับผู้บริหาร ครูแนะแนว เพื่อนร่วมงาน นักเรียนและผู้ปกครอง นอกจากนี้ได้ยังศึกษาถึงความสัมพันธ์ของครูพลศึกษาที่มีต่อหลักสูตรใหม่ กระบวนการนำหลักสูตรใหม่ไปใช้

ผลการวิจัยพบว่า

ครูพลศึกษามีความต้องการในการช่วยเหลือและสนับสนุนอย่างต่อเนื่อง ต้องการให้มีผลย้อนกลับ ต้องการความมั่นใจตลอดเวลาในกระบวนการใช้หลักสูตร นอกจากนี้ยังมีข้อเสนอแนะเพิ่มเติมว่า บุคคลที่เกี่ยวข้องกับการนำหลักสูตรไปใช้ ควรพึงเสียงของครูผู้สอนบ้าง เพราะสิ่งที่ครูต้องการ ได้แก่ การยอมรับนับถือ การมีอิสระและเสรีภาพในการทำงานตลอดจนต้องการเวลาและการสนับสนุน

มุงจี (Myoung Gee. 1993 : 265-A) ได้ศึกษาเรื่อง สังคมครูพลศึกษาระดับชั้นมัธยมศึกษาในประเทศเกาหลี โดยได้ศึกษาถึงอุปสรรคปัญหาต่าง ๆ ไปในการสอน ความพึงพอใจที่มีต่ออาชีพ ความสำนึกและความตอบสนองของครูพลศึกษา ต่อปัจจัยสิ่งแวดล้อม โดยใช้กลุ่มตัวอย่างที่เป็นครู

พลศึกษาโรงเรียนมัธยมศึกษา จำนวน 970 คน พบว่า สังคมวิชาชีพของครูพลศึกษา ระดับมัธยมศึกษาของประเทศเกาหลี มีผลกระทบต่อการปฏิบัติงานหลายอย่าง เช่น วัฒนธรรมผู้บริหาร โรงเรียน เพื่อนร่วมงาน และตัวของนักเรียน ซึ่งปัจจัยเหล่านี้มีผลกระทบอย่างยิ่ง และมีผลแตกต่างกันต่อการสอน ทักษะและคุณภาพของครูพลศึกษาในโรงเรียนต่างกัน และยังพบว่า การยินยอมให้ปัจจัยต่าง ๆ เหล่านี้มีอิทธิพลต่อครู ปรากฏให้เห็นชัดเจน และมีอยู่จะมีผลก่อนไปในทางลบ

งานวิจัยในประเทศ

เจริญ ศาสตราวหา (2539:บทคัดย่อ) ได้ศึกษาความพึงพอใจของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนต้นที่มีต่อการสอนวิชาพลศึกษาในโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา สังกัดสำนักงานสามัญศึกษา จังหวัดอุบลราชธานี และสังกัดสำนักงานการประถมศึกษา จังหวัดอุบลราชธานี กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาครั้งนี้คือ นักเรียนชายและนักเรียนหญิง ระดับมัธยมศึกษาตอนต้นในโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา สังกัดสำนักงานสามัญศึกษา จังหวัดอุบลราชธานี และสังกัดสำนักงานการประถมศึกษา จังหวัดอุบลราชธานี ปีการศึกษา 2538 จำนวน 822 คน

ผลการวิจัยพบว่า

1. นักเรียนระดับมัธยมศึกษาปีที่ 1 2 และ 3 สังกัดสำนักงานสามัญศึกษา จังหวัดอุบลราชธานี และสังกัดสำนักงานการประถมศึกษา จังหวัดอุบลราชธานี มีความพึงพอใจต่อการสอนวิชาพลศึกษาอยู่ในระดับมากทุกด้าน
2. นักเรียนสังกัดสำนักงานสามัญศึกษา จังหวัดอุบลราชธานี และสังกัดสำนักงานการประถมศึกษา จังหวัดอุบลราชธานี มีความพึงพอใจต่อการสอนวิชาพลศึกษาแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .05
3. นักเรียนชายและนักเรียนหญิง สังกัดสำนักงานสามัญศึกษาจังหวัดอุบลราชธานี และสังกัดสำนักงานการประถมศึกษา จังหวัดอุบลราชธานี มีความพึงพอใจต่อการสอนวิชาพลศึกษาแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .05
4. นักเรียนระดับมัธยมศึกษาปีที่ 1 2 และ 3 สังกัดสำนักงานสามัญศึกษา จังหวัดอุบลราชธานี และสังกัดสำนักงานการประถมศึกษา จังหวัดอุบลราชธานี มีความพึงพอใจต่อการสอนวิชาพลศึกษาแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .05

เกรียงไกร คำเหลือง (2540 : บทคัดย่อ) ได้ทำการวิจัยเรื่อง ปัญหาในการวัดและประเมินผลวิชาพลศึกษา ของครูพลศึกษา ในโรงเรียนมัธยมศึกษาเขตการศึกษา 5 โดยใช้แบบสอบถามเป็นเครื่องมือในการวิจัย ซึ่งเก็บข้อมูลจากครูพลศึกษาที่สอนในโรงเรียนมัธยมศึกษาสังกัดกรมสามัญศึกษา ในเขตการศึกษา 8 จำนวน 248 คน

ผลการวิจัยพบว่า

1. ครูพลศึกษาในโรงเรียนมัธยมศึกษา เขตการศึกษา 8 ส่วนใหญ่เป็นชาย ร้อยละ 82.66 มีอายุระหว่าง 31-45 ปี ร้อยละ 82.26 มีวุฒิทางพลศึกษา ร้อยละ 95.16 สำเร็จการศึกษาในระดับปริญญาตรี ร้อยละ 93.15 มีประสบการณ์ในการสอนวิชาพลศึกษา 11 ปี ขึ้นไป ร้อยละ 68.55 ครูพลศึกษาส่วนใหญ่สอนวิชาสุขศึกษา ร้อยละ 90.32 ทำการสอน 1-3 รายวิชา ร้อยละ 54.84

2. ปัญหาเกี่ยวกับการวัดและประเมินผลวิชาพลศึกษา ตามความคิดเห็นของครูพลศึกษา ผลการวิจัยพบว่า ปัญหาเกี่ยวกับการวัดและประเมินผลทั้ง 6 ด้าน ได้แก่ ปัญหาเกี่ยวกับการวัดผลทางด้านความรู้ ความเข้าใจ ทางด้านทักษะกีฬา ทางด้านสมรรถภาพทางกาย ทางด้านคุณธรรม ทางด้านเจตคติ เป็นปัญหาในระดับปานกลางทั้ง 6 ด้าน มีเพียงบางรายการเท่านั้นที่เป็นปัญหาในระดับมาก ได้แก่ ปัญหาเกี่ยวกับการวัดผลทางด้านทักษะกีฬา คือ นักเรียนที่เข้ารับการทดสอบมีจำนวนมากทำให้มีเวลาไม่เพียงพอสำหรับวัดทักษะให้ครบทั้งหมด และปัญหาเกี่ยวกับการวัดผลทางด้านสมรรถภาพทางกาย คือ นักเรียนที่เข้ารับการทดสอบมีจำนวนมากทำให้เวลาที่ใช้ในการทดสอบในชั่วโมงเรียนไม่เพียงพอ ขาดอุปกรณ์และสถานที่ในการทดสอบสมรรถภาพทางกายที่เหมาะสม การทดสอบสมรรถภาพทางกายให้ครบทุกรายการต้องใช้เวลามาก และนักเรียนที่เข้ารับการทดสอบไม่ครบทุกรายการมักหาโอกาสทดสอบเพิ่มเติมได้ยาก

3. เปรียบเทียบความคิดเห็นของกลุ่มตัวอย่างทั้ง 3 กลุ่ม ได้แก่ ครูพลศึกษาที่มีประสบการณ์ในการสอน 1-5 ปี ครูพลศึกษาที่มีประสบการณ์ในการสอน 6-10 ปี และครูพลศึกษาที่มีประสบการณ์ในการสอน 11 ปีขึ้นไป เกี่ยวกับปัญหาในการวัดผลและประเมินผลทั้ง 6 ด้านคือ ปัญหาเกี่ยวกับการวัดผลทางด้านความรู้ ความเข้าใจทางด้านทักษะกีฬา ทางด้านสมรรถภาพทางกาย ทางด้านคุณธรรม ทางด้านเจตคติ และทางด้านการประเมินผลวิชาพลศึกษา ผลการวิจัยพบว่ากลุ่มตัวอย่างทั้ง 3 กลุ่ม มีความคิดเห็นไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ทั้ง 6 ด้าน

จูลี ไม้จันทร์ (2542 : บทคัดย่อ) ได้ศึกษาเรื่องปัญหาการใช้หลักสูตรมัธยมศึกษาตอนปลาย พุทธศักราช 2524 (ฉบับปรับปรุง พ.ศ.2533) วิชาพลศึกษาในโรงเรียนสังกัดกรมสามัญศึกษา ในเขตกรุงเทพมหานคร โดยศึกษากับกลุ่มตัวอย่างซึ่งเป็นครูพลศึกษา ในโรงเรียนสังกัดกรมสามัญศึกษา เขตกรุงเทพมหานคร จำนวน 434 คน เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลเป็นแบบสอบถาม

ผลการวิจัยพบว่า

1. ด้านสภาพแวดล้อมเกี่ยวกับจุดมุ่งหมายของหลักสูตรและสภาพปัญหาที่เกิดขึ้นอยู่ในระดับมากคือ รายวิชาที่กำหนดไว้ในหลักสูตรเหมาะสมกับสภาพปัจจุบัน และเพื่อให้มีความรู้ความเข้าใจหลักการปฏิบัติตนให้มีสุขภาพดีทั้งร่างกาย จิตใจ อารมณ์ และสังคม

2. ด้านปัจจัยนำเข้า ประกอบด้วย ครูผู้สอน นักเรียน และสภาพการณ์ต่าง ๆ ภายในโรงเรียนพบว่า ตามสภาพที่เป็นจริง ครูพลศึกษามีความคิดเห็นว่า ครูผู้สอน นักเรียน และสภาพการณ์ต่าง ๆ ภายในโรงเรียนมีความพร้อมและเหมาะสม คิดเป็นร้อยละ 83.58, 85.49 และ 64.64 ตามลำดับ และสภาพปัญหาที่เกิดขึ้นอยู่ในระดับน้อย คิดเป็นร้อยละ 41.37, 65.40 และ 37.38 ตามลำดับ

3. ด้านการประเมินผลผลิต เกี่ยวกับคุณภาพของนักเรียน พบว่า ตามสภาพที่เป็นจริงคุณภาพของนักเรียนมีความเหมาะสมคิดเป็นร้อยละ 94.38 ส่วนสภาพปัญหาที่เกิดขึ้นอยู่ในระดับน้อย คิดเป็นร้อยละ 43.39

เทวัญ ถนอมพันธ์ (2545 : บทคัดย่อ) ได้ศึกษาเรื่องความคิดเห็นต่อการเรียนการสอนวิชาพลศึกษาของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น ในจังหวัดศรีสะเกษ กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาครั้งนี้เป็นนักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนต้นของโรงเรียนขนาดใหญ่ สังกัดกรมสามัญศึกษา จังหวัดศรีสะเกษ ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2544 จำนวน 400 คน ซึ่งได้มาโดยการสุ่มอย่างง่าย เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลเป็นแบบสอบถามความคิดเห็นต่อการเรียนการสอนวิชาพลศึกษาที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น

ผลการศึกษาพบว่า

1. นักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนต้น มีความคิดเห็นต่อการเรียนการสอนวิชาพลศึกษาด้านหลักสูตรและเนื้อหาวิชาพลศึกษาอยู่ในระดับเห็นด้วย
2. นักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนต้น มีความคิดเห็นต่อการเรียนการสอนวิชาพลศึกษาด้านบุคลิกลักษณะของผู้สอนวิชาพลศึกษาอยู่ในระดับเห็นด้วย
3. นักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนต้น มีความคิดเห็นต่อการเรียนการสอนวิชาพลศึกษาด้านการจัดวัสดุ อุปกรณ์ และสิ่งอำนวยความสะดวกอยู่ในระดับเห็นด้วย
4. นักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนต้น มีความคิดเห็นต่อการเรียนการสอนวิชาพลศึกษาด้านการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน การวัดและประเมินผลวิชาพลศึกษาอยู่ในระดับเห็นด้วย

อาทิตย์ โพธิ์กาศ (2547 : บทคัดย่อ) สภาพและความต้องการในการเรียนการสอนวิชาพลศึกษาของนักศึกษาสถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าพระนครเหนือ ปีการศึกษา 2546

ผลการศึกษาพบว่า

1. สภาพในการเรียนการสอนวิชาพลศึกษาของนักศึกษาสถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าพระนครเหนือ มีความคิดเห็นว่า

1.1 สภาพที่เป็นจริงเกี่ยวกับจุดมุ่งหมายในการเรียนการสอนวิชาพลศึกษามีความเห็นว่า การเรียนวิชาพลศึกษาทำให้เกิดทักษะทางการออกกำลังกาย การเล่นกีฬา และทำให้เห็นคุณค่าของการออกกำลังกาย

1.2 สภาพที่เป็นจริงเกี่ยวกับบุคลากรผู้สอนวิชาพลศึกษา มีความคิดเห็นว่าอาจารย์พลศึกษาของสถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าพระนครเหนือมีบุคลิกภาพ และคุณสมบัติที่เหมาะสม

1.3 สภาพที่เป็นจริงเกี่ยวกับอุปกรณ์ และสถานที่ที่ใช้การเรียนการสอนวิชาพลศึกษา มีความคิดเห็นว่าจำนวนอุปกรณ์ และสถานที่ไม่มีเพียงพอในการเรียนการสอนวิชาพลศึกษา

2. ความต้องการในการเรียนการสอนวิชาพลศึกษา ของนักศึกษาสถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าพระนครเหนือ มีความต้องการในแต่ละด้าน ดังนี้

2.1 ความต้องการในการเรียนการสอนวิชาพลศึกษาด้านหลักสูตร นักศึกษาต้องการเรียนพลศึกษาเพื่อให้เกิดทักษะ และมีน้ำใจเป็นนักกีฬา มีความต้องการอยู่ในระดับมาก

2.2 ความต้องการในการเรียนการสอนวิชาพลศึกษาด้านวิธีการสอน การวัด และการประเมินผล นักศึกษาต้องการทราบเกณฑ์ และวิธีการทดสอบ มีความต้องการอยู่ในระดับมาก

2.3 ความต้องการในการเรียนการสอนวิชาพลศึกษาด้านบุคลากรผู้สอน นักศึกษาต้องการให้ผู้สอนปรับตัวเข้ากับนักศึกษาได้ดี และเป็นแบบอย่างที่ดีแก่นักศึกษา มีความต้องการอยู่ในระดับมาก

2.4 ความต้องการในการเรียนการสอนวิชาพลศึกษาด้านอุปกรณ์ สถานที่ และสิ่งอำนวยความสะดวก นักศึกษาต้องการจำนวนสนาม และอุปกรณ์กีฬาที่ทันสมัยและเพียงพอกับจำนวนนักศึกษา มีความต้องการอยู่ในระดับมาก

บุษบา หันสมัย. (2547 : บทคัดย่อ) ได้ศึกษาสภาพและปัญหาการเรียนการสอนกลุ่มสาระการเรียนรู้สุขศึกษาและพลศึกษา ช่วงชั้นที่ 3 ของโรงเรียนในเขตพื้นที่การศึกษาชลบุรี ปีการศึกษา 2546 โดยใช้กลุ่มตัวอย่างทั้งสิ้น 257 คน ได้มาโดยการเลือกแบบเจาะจง

ผลการวิจัยพบว่า

1. บริหารโรงเรียนมีความคิดเห็นว่าสภาพการเรียนการสอนกลุ่มสาระการเรียนรู้สุขศึกษาและพลศึกษา ช่วงชั้นที่ 3 ของโรงเรียนในเขตพื้นที่การศึกษาชลบุรี ปีการศึกษา 2546 ด้านหลักสูตร และองค์ประกอบของหลักสูตร ด้านการนิเทศและพัฒนาบุคลากรทางการสอน ด้านการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน ด้านการวัดและประเมินผลการเรียนการสอน ด้านสื่อการเรียนรู้และสิ่งอำนวยความสะดวกในการเรียนการสอน และโดยรวมมีความเหมาะสม และมีปัญหาอยู่ในระดับปานกลาง

2. ครูมีความคิดเห็นว่าสภาพการจัดการเรียนการสอนกลุ่มสาระการเรียนรู้สุขศึกษาและพลศึกษา ช่วงชั้นที่ 3 ของโรงเรียนเขตพื้นที่การศึกษาชลบุรี ปีการศึกษา 2546 ด้านหลักสูตรและองค์ประกอบของหลักสูตร ด้านการนิเทศและพัฒนาบุคลากรทางการสอน ด้านจัดกิจกรรมการเรียนการสอน ด้านการวัดและประเมินผลการเรียนการสอน ด้านสื่อการเรียนรู้และสิ่งอำนวยความสะดวกในการเรียนการสอน และโดยรวมมีความเหมาะสมและมีปัญหาอยู่ในระดับปานกลาง

บทที่ 3

วิธีดำเนินการวิจัย

ในการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้ดำเนินการตามขั้นตอนดังนี้

1. การกำหนดประชากรและการเลือกกลุ่มตัวอย่าง
2. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย
3. ขั้นตอนการสร้างเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย
4. การเก็บรวบรวมข้อมูล
5. การจัดกระทำและการวิเคราะห์ข้อมูล

การกำหนดประชากรและการเลือกกลุ่มตัวอย่าง

ประชากร

ประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ เป็นครูผู้สอนกลุ่มสาระการเรียนรู้สุศึกษาและพลศึกษา ที่มีต่อการจัดการเรียนการสอน ช่วงชั้นที่ 2 ในเขตพื้นที่การศึกษาพังงา ปีการศึกษา 2547 เป็นครูที่มีวุฒิทางพลศึกษา 210 คน และไม่มีวุฒิทางพลศึกษา 170 คน รวมทั้งสิ้น 380 คน

กลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย เป็นครูผู้สอนกลุ่มสาระการเรียนรู้สุศึกษาและพลศึกษา ช่วงชั้นที่ 2 ในเขตพื้นที่การศึกษาพังงา จากการประมาณขนาดของกลุ่มตัวอย่าง โดยใช้ตารางสำเร็จรูปของเครจซี่และมอร์แกน ได้กลุ่มตัวอย่าง 191 คน แต่ในการวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยใช้กลุ่มตัวอย่าง จำนวน 200 คน เป็นครูผู้สอนที่มีวุฒิทางพลศึกษา 110 คน และครูที่ไม่มีวุฒิทางพลศึกษา 90 คน ซึ่งได้มาโดยการสุ่มแบบแบ่งชั้น ดังตาราง 1

ตาราง 1 แสดงจำนวนประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

เขตพื้นที่	ประชากร			กลุ่มตัวอย่าง		
	มีวุฒิ	ไม่มีวุฒิ	รวม	มีวุฒิ	ไม่มีวุฒิ	รวม
อำเภอเมือง	30	15	45	15	9	24
อำเภอทับปุด	20	18	38	11	9	20
อำเภอกะปาง	11	14	25	5	7	12
อำเภอตะกั่วป่า	29	18	47	15	11	26
อำเภอคุระบุรี	27	16	43	12	11	23
อำเภอท้ายเหมือง	43	31	74	22	17	39
อำเภอตะกั่วทุ่ง	44	32	76	22	18	40
อำเภอเกาะยาว	16	16	32	8	8	16
รวม	210	170	380	110	90	200

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการรวบรวมข้อมูลครั้งนี้ ผู้วิจัยใช้แบบสอบถามความคิดเห็นของครูผู้สอน กลุ่มสาระการเรียนรู้สุขศึกษาและพลศึกษา ที่มีต่อการจัดการเรียนการสอน ช่วงชั้นที่ 2 ในเขตพื้นที่ การศึกษาพังงา ปีการศึกษา 2547 ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น แบ่งออกเป็น 3 ตอนคือ

ตอนที่ 1 เป็นแบบสอบถามข้อมูลส่วนตัวของผู้ตอบแบบสอบถาม มีลักษณะเป็นแบบ ตรวจสอบรายการ (Check List)

ตอนที่ 2 เป็นแบบสอบถามความคิดเห็นของครูผู้สอนกลุ่มสาระการเรียนรู้สุขศึกษาและพลศึกษา ที่มีต่อการจัดการเรียนการสอน ช่วงชั้นที่ 2 ในเขตพื้นที่การศึกษาพังงา ปีการศึกษา 2547 เป็นมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) 5 ระดับคือ มากที่สุด มาก ปานกลาง น้อย และน้อยที่สุด แบ่งออกเป็น 4 ด้าน

ตอนที่ 3 ข้อเสนอแนะอื่นๆ

ขั้นตอนการสร้างเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

1. ศึกษาค้นคว้างานวิจัย วิทยานิพนธ์ เอกสาร ตำรา บทความ วารสาร และสิ่งตีพิมพ์ ต่างๆ ทั้งภาษาไทยและภาษาต่างประเทศที่เกี่ยวกับสภาพและความต้องการการออกกำลังกายเพื่อ เป็นแนวทางในการสร้างแบบสอบถาม

2. สร้างแบบสอบถามความคิดเห็นของครูผู้สอนกลุ่มสาระการเรียนรู้สุขศึกษาและพลศึกษาที่มีต่อการจัดการเรียนการสอน ช่วงชั้นที่ 2 มีทั้งหมด 4 ด้าน ได้แก่ ด้านหลักสูตร ด้านการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ ด้านอุปกรณ์ สถานที่ และสิ่งอำนวยความสะดวก และด้านการวัดและประเมินผล

3. นำแบบสอบถามที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นให้คณะกรรมการควบคุมปริญญาบัตรตรวจสอบและนำมาปรับปรุงแก้ไข

4. นำแบบสอบถามที่แก้ไขปรับปรุงแล้วให้ผู้เชี่ยวชาญจำนวน 3 ท่าน ได้แก่ ผู้ช่วยศาสตราจารย์เจียมศักดิ์ พานิชชัยกุล อาจารย์พิสวง มหาจันทร์ และอาจารย์พรณราย จรุงการ ตรวจสอบเนื้อหาเพื่อหาความเที่ยงตรง (Content Validity) ของแบบสอบถาม

5. นำข้อเสนอแนะจากผู้เชี่ยวชาญมาปรับปรุงแก้ไขและนำแบบสอบถามไปให้คณะกรรมการควบคุมปริญญาบัตร พิจารณาตรวจสอบอีกครั้งก่อนที่จะนำไปทดลองใช้

6. นำแบบสอบถามไปทดลองใช้กับครูผู้สอนในเขตพื้นที่การศึกษาพังงา ปีการศึกษา 2547 ซึ่งไม่ใช่กลุ่มตัวอย่าง จำนวน 30 คน เพื่อหาค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถามตามแนวของครอนบาค (Cronbach) ได้ค่าความเชื่อมั่น .94

7. นำแบบสอบถามไปเก็บรวบรวมข้อมูล

การเก็บรวบรวมข้อมูล

ผู้วิจัยดำเนินการดังนี้

1. ติดต่อขอหนังสือจากบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ถึงผู้อำนวยการสถานศึกษาในเขตพื้นที่การศึกษาพังงา เพื่อขอความร่วมมือในการเก็บรวบรวมข้อมูล
2. นำแบบสอบถามไปให้กลุ่มตัวอย่างด้วยตนเอง และรอรับแบบสอบถามคืน
3. เก็บรวบรวมแบบสอบถามด้วยตนเอง

การจัดกระทำและการวิเคราะห์ข้อมูล

1. นำแบบสอบถามตอนที่ 1 ข้อมูลส่วนตัวของผู้ตอบแบบสอบถามมาแจกแจงความถี่และค่าร้อยละ แล้วนำเสนอในรูปตารางและความเรียง
2. นำแบบสอบถามตอนที่ 2 ความคิดเห็นที่มีต่อการจัดการเรียนการสอน ช่วงชั้นที่ 2 ในเขตพื้นที่การศึกษาพังงา ปีการศึกษา 2547 มาแจกแจงความถี่และค่าร้อยละ แล้วนำเสนอในรูปตารางและความเรียง
3. นำแบบสอบถามตอนที่ 3 ข้อเสนอแนะอื่นๆ มาสรุปเป็นรายชื่อ

บทที่ 4

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

การศึกษาความคิดเห็นของครูผู้สอนกลุ่มสาระการเรียนรู้สุขศึกษาและพลศึกษาที่มีต่อการจัดการเรียนการสอน ช่วงชั้นที่ 2 ในเขตพื้นที่การศึกษาพังงา ปีการศึกษา 2547

สัญลักษณ์ที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

N แทน จำนวนกลุ่มตัวอย่าง

f แทน จำนวนความถี่

% แทน ร้อยละ

การเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้วิจัยเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล แบ่งออกเป็นดังนี้

1. นำแบบสอบถามตอนที่ 1 ข้อมูลส่วนตัวของผู้ตอบแบบสอบถามมาแจกแจงความถี่และหาค่าร้อยละ แล้วนำมาเสนอในรูปแบบตารางประกอบความเรียง
2. นำแบบสอบถามตอนที่ 2 ความคิดเห็นของครูผู้สอนกลุ่มสาระการเรียนรู้สุขศึกษาและพลศึกษาที่มีต่อการจัดการเรียนการสอน ช่วงชั้นที่ 2 ในเขตพื้นที่การศึกษาพังงา ปีการศึกษา 2547 มาแจกแจงหาความถี่และหาค่าร้อยละแล้วนำมาเสนอในรูปแบบตารางประกอบความเรียง
3. นำแบบสอบถามตอนที่ 3 ข้อเสนอแนะอื่นๆ มารวบรวมและสรุปแล้วนำมาเสนอในรูปแบบความเรียง

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

ตอนที่ 1 วิเคราะห์ข้อมูลส่วนตัวของผู้ตอบแบบสอบถาม ตอนที่ 1 โดยการแจกแจงความถี่ หาค่าร้อยละ

ตาราง 2 แสดงค่าความถี่และร้อยละข้อมูลส่วนตัวของครูผู้สอนกลุ่มสาระการเรียนรู้สุขศึกษาและพลศึกษา ช่วงชั้นที่ 2 ในเขตการศึกษาพังงา ปีการศึกษา 2547

รายการ	ครูผู้สอน			
	มีวุฒิทางพลศึกษา		ไม่มีวุฒิทางพลศึกษา	
	f	%	f	%
1. เพศ				
ชาย	87	79.09	65	72.22
หญิง	23	20.91	25	27.79
รวม	110	100.00	90	100.00
2. อายุ				
26 – 30 ปี	7	6.36	7	7.78
31 – 35 ปี	26	23.64	20	22.22
36 – 40 ปี	29	26.36	18	20.00
41 – 45 ปี	34	30.91	28	31.11
46 ปีขึ้นไป	14	12.73	17	18.89
รวม	110	100.00	90	100.00
3. ระดับการศึกษา				
ต่ำกว่าปริญญาตรี	3	2.73	6	6.67
ปริญญาตรี	107	97.27	82	91.11
สูงกว่าปริญญาตรี	0	0.00	2	2.22
รวม	110	100.00	90	100.00

จากตาราง 2 แสดงว่าข้อมูลสถานภาพทั่วไปของครูผู้สอนสุขศึกษาและพลศึกษา ช่วงชั้นที่ 2 ในเขตพื้นที่การศึกษาพังงา ปีการศึกษา 2547 มีดังนี้

ครูผู้สอนที่มีคุณวุฒิทางพลศึกษา

เพศชาย จำนวน 87 คน คิดเป็นร้อยละ 79.09 เพศหญิง จำนวน 23 คน คิดเป็นร้อยละ 20.91 อายุ 26 - 30 ปี จำนวน 7 คน คิดเป็นร้อยละ 6.36 อายุ 31 - 35 ปี จำนวน 26 คน คิดเป็นร้อยละ 23.64 อายุ 36 - 40 ปี จำนวน 29 คน คิดเป็นร้อยละ 26.36 อายุ 41 - 45 ปี จำนวน 34 คน คิดเป็นร้อยละ 30.91 อายุ 46 ปีขึ้นไป จำนวน 14 คน คิดเป็นร้อยละ 12.73 มีวุฒิทางการศึกษาในระดับต่ำกว่าปริญญาตรี จำนวน 3 คน คิดเป็นร้อยละ 2.73 ระดับปริญญาตรี จำนวน 107 คน คิดเป็นร้อยละ 97.27

ครูผู้สอนที่ไม่มีคุณวุฒิทางพลศึกษา

เพศชาย จำนวน 65 คน คิดเป็นร้อยละ 72.22 เพศหญิง จำนวน 25 คน คิดเป็นร้อยละ 27.78 อายุ 26 - 30 ปี จำนวน 7 คน คิดเป็นร้อยละ 7.78 อายุ 31 - 35 ปี จำนวน 20 คน คิดเป็นร้อยละ 22.22 อายุ 36 - 40 ปี จำนวน 18 คน คิดเป็นร้อยละ 20.00 อายุ 41 - 45 ปี จำนวน 28 คน คิดเป็นร้อยละ 31.11 อายุ 46 ปีขึ้นไป จำนวน 17 คน คิดเป็นร้อยละ 18.89 อายุ มีวุฒิทางการศึกษาในระดับต่ำกว่าปริญญาตรี จำนวน 6 คน คิดเป็นร้อยละ 6.67 ระดับปริญญาตรี จำนวน 82 คน คิดเป็นร้อยละ 91.11 ระดับสูงกว่าปริญญาตรี จำนวน 2 คน คิดเป็นร้อยละ 2.22

ตอนที่ 2 วิเคราะห์ความคิดเห็นของครูผู้สอนกลุ่มสาระการเรียนรู้สุขศึกษาและพลศึกษา ที่มีต่อการจัดการเรียนการสอน ช่วงชั้นที่ 2 ในเขตพื้นที่การศึกษาพังงา ปีการศึกษา 2547 โดยการแจกแจงความถี่ค่าร้อยละ

ตาราง 3 แสดงค่าความถี่และค่าร้อยละความคิดเห็นของครูผู้สอนกลุ่มสาระการเรียนรู้สุขศึกษาและพลศึกษา ที่มีต่อการจัดการเรียนการสอนช่วงชั้นที่ 2 ของครูผู้สอนที่มีวุฒิทางพลศึกษา ด้านหลักสูตรในเขตพื้นที่การศึกษาพังงา ปีการศึกษา 2547 (N = 110)

รายการ		ระดับความคิดเห็น				
		มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
1. หลักสูตรมีความเป็นมาตรฐาน เหมาะสมกับ	f	18	70	22	0	0
สภาวะการเปลี่ยนแปลงของโลก	%	16.36	63.34	20.00	0.00	0.00
2. หลักสูตรสนองต่อความต้องการของผู้เรียน	f	80	21	9	0	0
และความแตกต่างระหว่างผู้เรียน	%	72.73	19.09	8.81	0.00	0.00
3. หลักสูตรกำหนดเนื้อหาสาระมาตรฐาน	f	8	59	43	0	0
ช่วงชั้นได้เหมาะสมกับสภาพของผู้เรียน	%	7.27	53.64	39.09	0.00	0.00
4. หลักสูตรมีความเชื่อมโยงสัมพันธ์กับปรัชญา	f	12	90	8	0	0
ปณิธาน และหลักการพลศึกษา	%	10.91	81.82	7.27	0.00	0.00
5. หลักสูตรก่อให้เกิดการเปลี่ยนแปลงด้าน	f	103	7	0	0	0
ร่างกาย พฤติกรรม สติปัญญา วัฒนธรรม	%	93.64	6.36	0.00	0.00	0.00
อันดีงาม						
6. หลักสูตรพัฒนาสุขภาพ สมรรถภาพ ทักษะ	f	92	18	0	0	0
พื้นฐานได้อย่างเหมาะสมกับเพศ วัย อย่างดี	%	83.64	16.36	0.00	0.00	0.00
7. หลักสูตรส่งเสริมให้เกิดทักษะในการดำเนิน	f	95	15	0	0	0
ชีวิตประจำวันอย่างถูกต้องและมีความสุข	%	86.36	13.64	0.00	0.00	0.00
8. หลักสูตรกำหนดเวลาไว้ 2 ชั่วโมงต่อสัปดาห์	f	25	85	0	0	0
นั้นไม่เพียงพอต่อความต้องการ	%	22.73	77.27	0.00	0.00	0.00

ตาราง 3 (ต่อ)

รายการ		ระดับความคิดเห็น				
		มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
9. หลักสูตรได้จัดการเรียนการกับกลุ่มสาระอื่นๆ	f	5	97	8	0	0
ได้ทุกกลุ่มสาระ	%	4.55	88.18	7.27	0.00	0.00
10. หลักสูตรมีเนื้อหาเชิงลึกและกว้างเกินไป	f	23	87	0	0	0
ควรปรับปรุงแก้ไขเพื่อสอดคล้องสภาพจริง	%	20.91	79.09	0.00	0.00	0.00
รวม	f	461	549	90	0	0
	%	41.91	49.91	8.18	0.00	0.00

จากตาราง 3 แสดงว่าความคิดเห็นของครูผู้สอนกลุ่มสาระการเรียนรู้สุขศึกษาและพลศึกษา ที่มีต่อการจัดการเรียนการสอน ช่วงชั้นที่ 2 ของครูที่มีคุณวุฒิทางพลศึกษา ด้านหลักสูตรโดยรวม อยู่ในระดับเห็นด้วยมาก เห็นด้วยมากที่สุด เห็นด้วยปานกลาง โดยคิดเป็นร้อยละ 49.91 41.91 และ 8.18 ตามลำดับ

เมื่อพิจารณารายข้อพบว่า ความคิดเห็นของครูผู้สอนกลุ่มสาระการเรียนรู้สุขศึกษาและพลศึกษา ที่มีต่อการจัดการเรียนการสอน ช่วงชั้นที่ 2 ของครูที่มีคุณวุฒิทางพลศึกษา ด้านหลักสูตร ส่วนใหญ่อยู่ในระดับเห็นด้วยมากที่สุด จำนวน 4 ข้อ คือข้อที่ 2 5 6 และ 7 โดยคิดเป็นร้อยละ 72.73 93.64 83.64 และ 86.36 ตามลำดับ อยู่ในระดับเห็นด้วยมาก จำนวน 6 ข้อ คือข้อที่ 1 3 4 8 9 และ 10 โดยคิดเป็นร้อยละ 63.64 53.64 81.18 77.27 88.18 และ 79.09 ตามลำดับ

ตาราง 4 แสดงค่าความถี่และค่าร้อยละความคิดเห็นของครูผู้สอนกลุ่มสาระการเรียนรู้สุขศึกษาและพลศึกษาที่มีต่อการจัดการเรียนการสอน ช่วงชั้นที่ 2 ของครูผู้สอนที่มีวุฒิทางพลศึกษา ด้านกิจกรรมการเรียนรู้ ในเขตพื้นที่การศึกษาพังงา ปีการศึกษา 2547 (N = 110)

รายการ		ระดับความคิดเห็น				
		มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
1. กิจกรรมจัดตามความถนัดของผู้สอนเท่านั้น	f	0	8	7	10	85
ไม่เปิดโอกาสให้ผู้เรียนเลือกตามความถนัด	%	0.00	7.27	6.36	9.10	77.27
2. กิจกรรมการเรียนรู้ต้องคำนึงถึงความปลอดภัย	f	91	19	0	0	0
มากที่สุด มีความเหมาะสมต่อผู้เรียน	%	82.73	17.27	0.00	0.00	0.00
3. กิจกรรมการเรียนรู้เน้นในเรื่องสุขภาพและ	f	0	0	6	14	90
สมรรถภาพเป็นสำคัญเท่านั้น	%	0.00	0.00	5.45	12.73	81.82
4. กิจกรรมการเรียนรู้ได้คัดเลือกมาเป็นอย่างดี	f	88	22	0	0	0
พัฒนาการผู้เรียนให้เจริญเติบโตสมบูรณ์	%	80.00	20.00	0.00	0.00	0.00
ทุกด้าน						
5. กิจกรรมการเรียนรู้พลศึกษาส่งเสริมให้ผู้เรียน	f	90	20	0	0	0
ให้คิดเป็น แก้ไขปัญหาต่างๆ ได้ด้วยตนเอง	%	81.82	18.18	0.00	0.00	0.00
6. กิจกรรมการเรียนรู้พลศึกษา ต้องจัดให้ครบ	f	18	75	17	0	0
กระบวนการและนำไปใช้ในชีวิตประจำวันได้	%	16.36	68.18	15.45	0.00	0.00
7. กิจกรรมการเรียนรู้ต้องทำแผนการจัดการ	f	94	16	0	0	0
เรียนรู้เป็นสำคัญเพื่อให้สอดคล้องกับสภาพ	%	85.45	14.55	0.00	0.00	0.00
ความเป็นจริง						
8. กิจกรรมต้องจัดอย่างหลากหลายเชื่อมโยง	f	89	21	0	0	0
สุขศึกษาและพลศึกษาให้ผู้เรียนเห็นคุณค่า	%	80.91	19.09	0.00	0.00	0.00
และนำไปปฏิบัติ						
9. กิจกรรมการเรียนรู้สุขศึกษาและพลศึกษา	f	27	80	3	0	0
สามารถบูรณาการกับกลุ่มสาระต่างๆ ได้เป็น	%	24.55	72.73	2.73	0.00	0.00
อย่างดี						

ตาราง 4 (ต่อ)

รายการ		ระดับความคิดเห็น				
		มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
10. กิจกรรมด้านพลศึกษาสนับสนุนส่งเสริมให้	f	27	75	8	0	0
ผู้เรียนค้นพบความจริงและสิ่งที่ต้องการได้ด้วยตนเอง	%	24.55	68.18	7.72	0.00	0.00
รวม	f	524	336	41	24	175
	%	47.64	30.55	3.73	2.18	15.91

จากตาราง 4 แสดงว่าความคิดเห็นของครูผู้สอนกลุ่มสาระการเรียนรู้สุขศึกษาและพลศึกษา ที่มีต่อการจัดการเรียนการสอน ช่วงชั้นที่ 2 ของครูที่มีคุณวุฒิทางพลศึกษา ด้านกิจกรรมการเรียนรู้ โดยรวมมีความคิดเห็นอยู่ในระดับเห็นด้วยมากที่สุด เห็นด้วยมาก เห็นด้วยน้อยที่สุด เห็นด้วยปานกลาง เห็นด้วยน้อย โดยคิดเป็นร้อยละ 47.64 30.55 15.91 3.73 และ 2.18 ตามลำดับ

เมื่อพิจารณารายข้อพบว่า ความคิดเห็นของครูผู้สอนกลุ่มสาระการเรียนรู้สุขศึกษาและพลศึกษา ที่มีต่อการจัดการเรียนการสอน ช่วงชั้นที่ 2 ของครูที่มีคุณวุฒิทางพลศึกษา ด้านกิจกรรมการเรียนรู้ ส่วนใหญ่อยู่ในระดับเห็นด้วยมากที่สุด จำนวน 5 ข้อ คือข้อที่ 2 4 5 7 และ 8 โดยคิดเป็นร้อยละ 82.73 80.00 81.82 85.45 และ 80.91 ตามลำดับ เห็นด้วยมาก จำนวน 3 ข้อ คือข้อที่ 6 9 และ 10 โดยคิดเป็นร้อยละ 68.18 72.73 และ 68.18 ตามลำดับ เห็นด้วยน้อยที่สุด จำนวน 2 ข้อ คือข้อที่ 1 และ 3 โดยคิดเป็นร้อยละ 77.25 และ 81.82 ตามลำดับ

ตาราง 5 แสดงค่าความถี่และค่าร้อยละความคิดเห็นของครูผู้สอนกลุ่มสาระการเรียนรู้สุขศึกษาและพลศึกษาที่มีต่อการจัดการเรียนการสอน ช่วงชั้นที่ 2 ของครูผู้สอนที่มีวุฒิทางพลศึกษา ด้านอุปกรณ์ สถานที่ และสิ่งอำนวยความสะดวก ในเขตพื้นที่การศึกษาพังงา ปีการศึกษา 2547 (N = 110)

รายการ		ระดับความคิดเห็น				
		มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
1. อุปกรณ์กีฬาที่มีความเป็นมาตรฐาน มีจำนวนไม่เพียงพอกับผู้เรียน	f	35	62	13	0	0
	%	31.82	56.36	11.33	0.00	0.00
2. การใช้อุปกรณ์ต่างๆ ต้องมีความรู้ความเข้าใจใช้อย่างถูกต้องจึงจะเกิดความปลอดภัย	f	17	83	10	0	0
	%	15.45	75.45	9.09	0.00	0.00
3. สถานที่เรียนหรือสนามต้องมีบรรยากาศที่เอื้ออำนวยต่อการเรียนรู้สุขศึกษาและพลศึกษา	f	64	40	6	0	0
	%	58.18	36.63	5.45	0.00	0.00
4. การจัดการด้านสาธารณสุขพื้นฐาน ไม่ค่อยเอื้ออำนวยต่อกิจกรรมสุขศึกษาและพลศึกษา	f	12	78	12	8	0
	%	10.91	70.91	10.91	7.27	0.00
5. สถานที่สำหรับนักเรียนเปลี่ยนเครื่องแต่งกายมีความเหมาะสมและปลอดภัยสูง	f	87	23	0	0	0
	%	79.09	20.91	0.00	0.00	0.00
6. อุปกรณ์ สนามกีฬาอยู่ในสภาพสมบูรณ์ใช้งานได้ดีและมีความปลอดภัยสูง	f	66	44	0	0	0
	%	60.00	40.00	0.00	0.00	0.00
7. ผู้เรียนต้องมีส่วนร่วมในการจัดเก็บ และดูแลรักษาอุปกรณ์กีฬา	f	32	78	0	0	0
	%	20.09	70.91	0.00	0.00	0.00
8. มีอุปกรณ์การเรียนการสอนที่ทันสมัย สามารถยืมอุปกรณ์กีฬาได้นอกเหนือจากชั่วโมงเรียนพลศึกษา	f	80	25	5	0	0
	%	72.73	22.73	4.55	0.00	0.00
9. ได้รับเงินสนับสนุนหรืองบประมาณน้อยมาก ไม่เพียงพอต่อความต้องการ	f	19	86	5	0	0
	%	17.27	78.18	4.55	0.00	0.00

ตาราง 5 (ต่อ)

รายการ		ระดับความคิดเห็น				
		มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
10. ขาดบุคลากรทางพลศึกษา หรือมีไม่เพียงพอ	f	12	69	25	4	0
ไม่ให้ความสำคัญต่องานกิจกรรมพลศึกษา	%	10.91	62.73	22.73	9.64	0.00
รวม	f	424	588	76	12	0
	%	38.55	53.45	6.91	1.09	0.00

จากตาราง 5 แสดงว่าความคิดเห็นของครูผู้สอนกลุ่มสาระการเรียนรู้สุขศึกษาและพลศึกษาที่มีต่อการจัดการเรียนการสอน ช่วงชั้นที่ 2 ของครูที่มีคุณวุฒิทางพลศึกษาด้านอุปกรณ์สถานที่ และ สิ่งอำนวยความสะดวก โดยรวมมีความคิดเห็นอยู่ในระดับเห็นด้วยมาก เห็นด้วยมากที่สุด เห็นด้วยปานกลาง เห็นด้วยน้อย โดยคิดเป็นร้อยละ 53.45 38.55 6.91 และ 1.09 ตามลำดับ

เมื่อพิจารณารายข้อพบว่าความคิดเห็นของครูผู้สอนกลุ่มสาระการเรียนรู้สุขศึกษาและพลศึกษาที่มีต่อการจัดการเรียนการสอน ช่วงชั้นที่ 2 ของครูที่มีคุณวุฒิทางพลศึกษา ด้านอุปกรณ์สถานที่ และ สิ่งอำนวยความสะดวก ส่วนใหญ่อยู่ในระดับเห็นด้วยมากที่สุด มีจำนวน 4 ข้อ คือ ข้อที่ 3 5 6 และ 8 โดยคิดเป็นร้อยละ 58.18 79.09 60.00 และ 72.73 ตามลำดับ อยู่ในระดับเห็นด้วยมาก มีจำนวน 6 ข้อ คือ ข้อที่ 1 2 4 7 9 และ 10 โดยคิดเป็นร้อยละ 53.36 75.45 70.91 70.91 78.18 และ 62.73 ตามลำดับ

ตาราง 6 แสดงค่าความถี่และค่าร้อยละความคิดเห็นของครูผู้สอนกลุ่มสาระการเรียนรู้สุขศึกษาและพลศึกษาที่มีต่อการจัดการเรียนการสอน ช่วงชั้นที่ 2 ของครูผู้สอนที่มีวุฒิทางพลศึกษา ด้านการวัดและประเมินผล ในเขตพื้นที่การศึกษาพังงา ปีการศึกษา 2547 (N = 110)

รายการ		ระดับความคิดเห็น				
		มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
1. มีการวัดและประเมินผลครอบคลุมทุกด้าน	f	98	12	0	0	0
ทั้งด้านทักษะพิสัย พุทธพิสัย และจิตพิสัย	%	89.09	10.91	0.00	0.00	0.00
2. ใช้เกณฑ์การวัดและประเมินที่แตกต่างกัน	f	80	13	5	0	12
ระหว่างผู้เรียน	%	72.73	11.82	4.55	0.00	10.91
3. มีการวัดและประเมินผลครอบคลุมทุกเนื้อหา	f	92	18	0	0	0
มีมาตรฐานและตัวบ่งชี้ชัดเจน	%	83.64	16.36	0.00	0.00	0.00
4. มีการวัดและประเมินผลเป็นระยะๆ บันทึกผล	f	80	23	7	0	0
ไว้เพื่อเปรียบเทียบ ตรวจสอบในการ	%	72.73	20.91	6.36	0.00	0.00
พัฒนาการ						
5. การวัดและประเมินผลทางพลศึกษาสามารถ	f	70	30	10	0	0
วัดได้ด้วยความรู้สึกรักของผู้สอน	%	63.64	27.27	9.09	0.00	0.00
6. การวัดประเมินผลสุขศึกษาและพลศึกษา เน้น	f	0	3	2	17	88
ประเมินภาคปฏิบัติเป็นสำคัญเท่านั้น	%	0.00	2.73	1.82	15.45	80.00
7. ควรใช้เกณฑ์เดียวกันในการวัดและประเมินผล	f	0	5	0	60	45
พลศึกษา ไม่ควรใช้เกณฑ์ที่ต่างกันระหว่าง	%	0.00	4.55	0.00	54.55	40.91
ผู้เรียน						
8. ผู้สอนต้องทำความเข้าใจและชี้แจงรายละเอียด	f	17	77	12	4	0
ในการวัดและประเมินผลให้ผู้เรียนทราบ	%	15.45	70.00	10.91	3.64	0.00
9. วัดและประเมินผลจากสภาพจริงของผู้เรียน	f	85	25	0	0	0
วินิจฉัยข้อบกพร่องของผู้เรียนแต่ละคนได้	%	77.27	22.73	0.00	0.00	0.00

ตาราง 6 (ต่อ)

รายการ		ระดับความคิดเห็น				
		มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
10. การวัดและประเมินผลทางผลศึกษาผู้เรียน	f	0	0	3	47	60
ไม่สามารถปฏิบัติได้ตามเกณฑ์ มีคะแนน 0 เท่านั้น	%	0.00	0.00	2.73	42.73	54.54
รวม	f	522	206	39	128	205
	%	47.45	18.73	3.55	11.64	18.64

จากตาราง 6 แสดงว่าความคิดเห็นของครูผู้สอนกลุ่มสาระการเรียนรู้สุขศึกษาและพลศึกษาที่มีต่อการจัดการเรียนการสอน ช่วงชั้นที่ 2 ของครูที่มีคุณวุฒิทางพลศึกษา ด้านการวัดและประเมินผลโดยรวมอยู่ในระดับเห็นด้วยมากที่สุด เห็นด้วยมาก เห็นด้วยน้อย และเห็นด้วยปานกลาง โดยคิดเป็นร้อยละ 47.45 18.73 18.64 11.64 และ 3.55 ตามลำดับ

เมื่อพิจารณารายข้อพบว่าความคิดเห็นของครูผู้สอนกลุ่มสาระการเรียนรู้สุขศึกษาและพลศึกษาที่มีต่อการจัดการเรียนการสอน ช่วงชั้นที่ 2 ของครูที่มีคุณวุฒิทางพลศึกษา ด้านการวัดและประเมินผลส่วนใหญ่อยู่ในระดับเห็นด้วยมากที่สุด มีจำนวน 6 ข้อ คือข้อที่ 1 2 3 4 5 และ 9 โดยคิดเป็นร้อยละ 89.09 72.73 83.64 72.73 63.64 และ 77.27 ตามลำดับ อยู่ในระดับเห็นด้วยมาก มีจำนวน 1 ข้อ คือข้อที่ 8 คิดเป็นร้อยละ 70.00 อยู่ในระดับเห็นด้วยน้อย มีจำนวน 1 ข้อ คือข้อที่ 7 คิดเป็นร้อยละ 54.55 อยู่ในระดับเห็นด้วยน้อยที่สุด มีจำนวน 2 ข้อ คือข้อที่ 6 และ 10 โดยคิดเป็นร้อยละ 80.00 และ 54.44 ตามลำดับ

ตาราง 7 แสดงค่าความถี่และค่าร้อยละความคิดเห็นของครูผู้สอนกลุ่มสาระการเรียนรู้สุขศึกษาและพลศึกษา ที่มีต่อการจัดการเรียนการสอนช่วงชั้นที่ 2 ของครูผู้สอนที่ไม่มีวุฒิทางพลศึกษา ด้านหลักสูตร ในเขตพื้นที่การศึกษาพังงา ปีการศึกษา 2547 (N = 90)

รายการ		ระดับความคิดเห็น				
		มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
1. หลักสูตรมีความเป็นมาตรฐาน เหมาะสมกับ	f	15	40	35	0	0
สภาวะการเปลี่ยนแปลงของโลก	%	16.67	44.44	38.89	0.00	0.00
2. หลักสูตรสนองต่อความต้องการของผู้เรียน	f	13	17	45	15	0
และความแตกต่างระหว่างผู้เรียน	%	14.44	18.89	50.00	16.67	0.00
3. หลักสูตรกำหนดเนื้อหาสาระมาตรฐาน	f	0	35	35	20	0
ช่วงชั้นได้เหมาะสมกับสภาพของผู้เรียน	%	0.00	38.89	38.89	22.22	0.00
4. หลักสูตรมีความเชื่อมโยงสัมพันธ์กับปรัชญา	f	7	60	23	0	0
ปณิธาน และหลักการพลศึกษา	%	7.78	66.67	25.56	0.00	0.00
5. หลักสูตรก่อให้เกิดการเปลี่ยนแปลงด้าน	f	50	40	0	0	0
ร่างกาย พฤติกรรม สติปัญญา วัฒนธรรม	%	55.56	44.44	0.00	0.00	0.00
อันดีงาม						
6. หลักสูตรพัฒนาสุขภาพ สมรรถภาพ ทักษะ	f	30	50	10	0	0
พื้นฐานได้อย่างเหมาะสมกับเพศ วัย อย่างดี	%	33.33	55.56	11.11	0.00	0.00
7. หลักสูตรส่งเสริมให้เกิดทักษะในการดำเนิน	f	17	60	13	0	0
ชีวิตประจำวันอย่างถูกต้องและมีความสุข	%	18.89	66.67	14.44	0.00	0.00
8. หลักสูตรกำหนดเวลาไว้ 2 ชั่วโมงต่อสัปดาห์	f	13	12	20	45	0
นั้นไม่เพียงพอต่อความต้องการ	%	14.44	13.33	22.22	50.00	0.00
9. หลักสูตรได้จัดบูรณาการกับกลุ่มสาระอื่นๆ	f	12	28	50	0	0
ได้ทุกกลุ่มสาระ	%	13.33	31.11	55.56	0.00	0.00
10. หลักสูตรมีเนื้อหาเชิงลึกและกว้างเกินไป	f	14	76	0	0	0
ควรปรับปรุงแก้ไขเพื่อสอดคล้องสภาพจริง	%	15.56	84.44	0.00	0.00	0.00
รวม	f	171	418	231	80	0
	%	19.00	46.44	25.67	8.89	0.00

จากตาราง 7 แสดงว่าความคิดเห็นของครูผู้สอนกลุ่มสาระการเรียนรู้สุขศึกษาและพลศึกษา ที่มีต่อการจัดการเรียนการสอน ช่วงชั้นที่ 2 ของครูที่ไม่มีคุณวุฒิทางพลศึกษา ด้านหลักสูตร โดยรวมมีความคิดเห็นอยู่ในระดับเห็นด้วยมาก เห็นด้วยปานกลาง เห็นด้วยมากที่สุด เห็นด้วยน้อย โดยคิดเป็นร้อยละ 46.44 25.67 19.00 และ 8.89 ตามลำดับ

เมื่อพิจารณารายข้อพบว่าความคิดเห็นของครูผู้สอนกลุ่มสาระการเรียนรู้สุขศึกษาและพลศึกษาที่มีต่อการจัดการเรียนการสอน ช่วงชั้นที่ 2 ของครูที่ไม่มีคุณวุฒิทางพลศึกษาด้านหลักสูตร ส่วนใหญ่อยู่ในระดับเห็นด้วยมากที่สุด มีจำนวน 1 ข้อ คือข้อที่ 5 คิดเป็นร้อยละ 55.56 อยู่ใน ระดับเห็นด้วยมาก มีจำนวน 5 ข้อ คือข้อที่ 1 4 6 7 และ 10 โดยคิดเป็นร้อยละ 44.44 66.67 55.56 66.67 และ 84.44 ตามลำดับ อยู่ในระดับปานกลาง มีจำนวน 3 ข้อ คือข้อที่ 2 3 และ 9 โดยคิดเป็นร้อยละ 50.00 38.89 และ 55.56 ตามลำดับ อยู่ในระดับเห็นด้วยน้อย มีจำนวน 1 ข้อ คือข้อที่ 8 คิดเป็นร้อยละ 50.00

ตาราง 8 แสดงค่าความถี่และค่าร้อยละความคิดเห็นของครูผู้สอนกลุ่มสาระการเรียนรู้สุขศึกษาและพลศึกษาที่มีต่อการจัดการเรียนการสอน ช่วงชั้นที่ 2 ของครูผู้สอนที่ไม่มีวุฒิทางพลศึกษา ด้านกิจกรรมการเรียนรู้ ในเขตพื้นที่การศึกษาพังงา ปีการศึกษา 2547 (N = 90)

รายการ		ระดับความคิดเห็น				
		มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
1. กิจกรรมจัดตามความถนัดของผู้สอนเท่านั้น	f	0	33	30	27	0
ไม่เปิดโอกาสให้ผู้เรียนเลือกตามความถนัด	%	0.00	36.67	33.33	30.00	0.00
2. กิจกรรมการเรียนรู้ต้องคำนึงถึงความปลอดภัย	f	29	50	11	0	0
มากที่สุด มีความเหมาะสมต่อผู้เรียน	%	32.22	55.56	12.22	0.00	0.00
3. กิจกรรมการเรียนรู้เน้นในเรื่องสุขภาพและ	f	0	30	22	30	8
สมรรถภาพเป็นสำคัญเท่านั้น	%	0.00	33.33	24.44	33.33	8.89
4. กิจกรรมการเรียนรู้ได้คัดเลือกมาเป็นอย่างดี	f	18	65	7	0	0
พัฒนาการผู้เรียนให้เจริญเติบโตสมบูรณ์	%	20.00	72.22	7.78	0.00	0.00
ทุกด้าน						
5. กิจกรรมการเรียนรู้พลศึกษาส่งเสริมให้ผู้เรียน	f	60	30	0	0	0
ให้คิดเป็น แก้ไขปัญหาต่างๆ ได้ด้วยตนเอง	%	66.67	33.33	0.00	0.00	0.00
6. กิจกรรมการเรียนรู้พลศึกษา ต้องจัดให้ครบ	f	7	65	18	0	0
กระบวนการและนำไปใช้ในชีวิตประจำวันได้	%	7.78	72.22	20.00	0.00	0.00
7. กิจกรรมการเรียนรู้ต้องทำแผนการจัดการ	f	50	40	0	0	0
เรียนรู้เป็นสำคัญเพื่อให้สอดคล้องกับสภาพ	%	55.56	44.44	0.00	0.00	0.00
ความเป็นจริง						
8. กิจกรรมต้องจัดอย่างหลากหลายเชื่อมโยง	f	14	60	16	0	0
สุขศึกษาและพลศึกษาให้ผู้เรียนเห็นคุณค่า	%	15.56	66.67	17.78	0.00	0.00
และนำไปปฏิบัติ						
9. กิจกรรมการเรียนรู้สุขศึกษาและพลศึกษา	f	6	47	33	4	0
สามารถบูรณาการกับกลุ่มสาระต่างๆ ได้เป็น	%	6.67	52.22	36.67	4.44	0.00
อย่างดี						

ตาราง 8 (ต่อ)

รายการ		ระดับความคิดเห็น				
		มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
10. กิจกรรมด้านพลศึกษาสนับสนุนส่งเสริมให้	f	13	55	22	0	0
ผู้เรียนค้นพบความจริงและสิ่งที่ต้องการได้ด้วยตนเอง	%	14.44	61.11	24.44	0.00	0.00
รวม	f	197	475	159	61	8
	%	21.89	52.78	17.67	6.78	0.89

จากตาราง 8 แสดงว่าความคิดเห็นของครูผู้สอนกลุ่มสาระการเรียนรู้สุขศึกษาและพลศึกษาที่มีต่อการจัดการสอน ช่วงชั้นที่ 2 ของครูที่ไม่มีคุณวุฒิทางพลศึกษา ด้านกิจกรรมการเรียนรู้โดยรวมอยู่ในระดับเห็นด้วยมาก เห็นด้วยมากที่สุด เห็นด้วยปานกลาง เห็นด้วยน้อย และเห็นด้วยน้อยที่สุดโดยคิดเป็นร้อยละ 52.78 21.89 17.67 6.78 และ 0.89 ตามลำดับ

เมื่อพิจารณารายข้อพบว่า ความคิดเห็นของครูผู้สอนกลุ่มสาระการเรียนรู้สุขศึกษาและพลศึกษาที่มีต่อการจัดการเรียนการสอน ช่วงชั้นที่ 2 ของครูที่ไม่มีคุณวุฒิทางพลศึกษา ด้านกิจกรรมการเรียนรู้ส่วนใหญ่อยู่ในระดับเห็นด้วยมากที่สุด มีจำนวน 2 ข้อ คือข้อที่ 5 และ 7 โดยคิดเป็นร้อยละ 66.67 และ 55.56 ตามลำดับ อยู่ในระดับเห็นด้วยมาก มีจำนวน 6 ข้อ คือข้อที่ 2 4 6 8 9 และ 10 โดยคิดเป็นร้อยละ 55.56 72.22 72.22 66.67 52.22 และ 61.11 ตามลำดับ

ตาราง 9 แสดงค่าความถี่และค่าร้อยละความคิดเห็นของครูผู้สอนกลุ่มสาระการเรียนรู้สุขศึกษาและพลศึกษาที่มีต่อการจัดการเรียนการสอน ช่วงชั้นที่ 2 ของครูผู้สอนที่มีวุฒิทางพลศึกษา ด้านอุปกรณ์ สถานที่ และสิ่งอำนวยความสะดวก ในเขตพื้นที่การศึกษาพังงา ปีการศึกษา 2547 (N = 90)

รายการ		ระดับความคิดเห็น				
		มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
1. อุปกรณ์กีฬาที่มีความเป็นมาตรฐาน มีจำนวนไม่เพียงพอกับนักเรียน	f	7	63	17	3	0
	%	7.78	70.00	18.89	3.33	0.00
2. การใช้อุปกรณ์ต่างๆ ต้องมีความรู้ความเข้าใจ ใช้อย่างถูกต้องจึงจะเกิดความปลอดภัย	f	29	55	6	0	0
	%	32.22	61.11	6.67	0.00	0.00
3. สถานที่เรียนหรือสนามต้องมีบรรยากาศที่เอื้ออำนวยต่อการเรียนสุขศึกษาและพลศึกษา	f	7	45	25	13	0
	%	7.78	50.00	27.78	14.44	0.00
4. การจัดการด้านสาธารณสุขพื้นฐาน ไม่ค่อยเอื้ออำนวยต่อกิจกรรมสุขศึกษาและพลศึกษา	f	10	60	16	4	0
	%	11.11	66.67	17.78	4.44	0.00
5. สถานที่สำหรับนักเรียนเปลี่ยนเครื่องแต่งกาย มีความเหมาะสมและปลอดภัยสูง	f	42	48	0	0	0
	%	46.67	53.33	0.00	0.00	0.00
6. อุปกรณ์ สนามกีฬาอยู่ในสภาพสมบูรณ์ใช้งานได้ดีและมีความปลอดภัยสูง	f	67	23	0	0	0
	%	74.44	25.56	0.00	0.00	0.00
7. ผู้เรียนต้องมีส่วนร่วมในการจัดเก็บ และดูแลรักษาอุปกรณ์กีฬา	f	35	55	0	0	0
	%	38.89	61.11	0.00	0.00	0.00
8. มีอุปกรณ์การเรียนการสอนที่ทันสมัย สามารถยืมอุปกรณ์กีฬาได้นอกเหนือจากชั่วโมงเรียนพลศึกษา	f	32	58	0	0	0
	%	35.56	64.44	0.00	0.00	0.00
9. ได้รับเงินสนับสนุนหรืองบประมาณน้อยมาก ไม่เพียงพอต่อความต้องการ	f	7	53	27	3	0
	%	7.78	58.89	30.00	3.33	0.00

ตาราง 9 (ต่อ)

รายการ		ระดับความคิดเห็น				
		มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
10. ขาดบุคลากรทางพลศึกษา หรือมีไม่เพียงพอ	f	23	55	12	0	0
ไม่ให้ความสำคัญต่องานกิจกรรมพลศึกษา	%	25.56	61.11	13.33	0.00	0.00
รวม	f	259	515	103	23	0
	%	28.78	57.22	11.44	2.56	0.00

จากตาราง 9 แสดงว่าความคิดเห็นของครูผู้สอนกลุ่มสาระการเรียนรู้สุขศึกษาและพลศึกษาที่มีต่อการจัดการเรียนการสอน ช่วงชั้นที่ 2 ของครูที่ไม่มีคุณวุฒิทางพลศึกษา ด้านอุปกรณ์ สถานที่และสิ่งอำนวยความสะดวก โดยรวมอยู่ในระดับเห็นด้วยมาก เห็นด้วยมากที่สุด เห็นด้วยปานกลาง โดยคิดเป็นร้อยละ 57.22 28.78 และ 11.44 ตามลำดับ

เมื่อพิจารณารายข้อพบว่าความคิดเห็นของครูผู้สอนกลุ่มสาระการเรียนรู้สุขศึกษาและพลศึกษาที่มีต่อการจัดการเรียนการสอน ช่วงชั้นที่ 2 ของครูที่ไม่มีคุณวุฒิทางพลศึกษา ด้านอุปกรณ์ สถานที่ และสิ่งอำนวยความสะดวก ส่วนใหญ่อยู่ในระดับมากที่สุด มีจำนวน 1 ข้อ คือข้อที่ 6 คิดเป็นร้อยละ 74.44 อยู่ในระดับเห็นด้วยมาก มีจำนวน 7 ข้อ คือข้อที่ 1 2 4 7 8 9 และ 10 โดยคิดเป็นร้อยละ 70.00 61.11 66.67 61.11 64.44 58.89 และ 61.11 ตามลำดับ

ตาราง 10 แสดงค่าความถี่และค่าร้อยละความคิดเห็นของครูผู้สอนกลุ่มสาระการเรียนรู้สุขศึกษา และพลศึกษาที่มีต่อการจัดการเรียนการสอน ช่วงชั้นที่ 2 ของครูผู้สอนที่ไม่มีวุฒิทางพลศึกษา ด้านการวัดและประเมินผล ในเขตพื้นที่การศึกษาพังงา ปีการศึกษา 2547 (N = 90)

รายการ		ระดับความคิดเห็น				
		มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
1. มีการวัดและประเมินผลครอบคลุมทุกด้าน	f	63	27	0	0	0
ทั้งด้านทักษะพิสัย พุทธพิสัย และจิตพิสัย	%	70.00	30.00	0.00	0.00	0.00
2. ใช้เกณฑ์การวัดและประเมินที่แตกต่างกัน	f	0	13	2	75	0
ระหว่างผู้เรียน	%	0.00	14.44	2.22	83.33	0.00
3. มีการวัดและประเมินผลครอบคลุมทุกเนื้อหา	f	30	60	0	0	0
มีมาตรฐานและตัวบ่งชี้ชัดเจน	%	3.33	66.67	0.00	0.00	0.00
4. มีการวัดและประเมินผลเป็นระยะๆ บันทึกผล	f	28	62	0	0	0
ไว้เพื่อเปรียบเทียบ ตรวจสอบในการพัฒนาการ	%	31.11	68.89	0.00	0.00	0.00
5. การวัดและประเมินผลทางพลศึกษาสามารถ	f	0	0	6	60	24
วัดได้ด้วยความรู้สึกรักของผู้สอน	%	0.00	0.00	6.66	66.67	26.67
6. การวัดประเมินผลสุขศึกษาและพลศึกษาเน้น	f	2	2	3	42	41
ประเมินภาคปฏิบัติเป็นสำคัญเท่านั้น	%	2.22	2.22	3.33	46.67	45.56
7. ควรใช้เกณฑ์เดียวกับในการวัดและประเมินผล	f	17	65	0	0	0
พลศึกษา ไม่ควรใช้เกณฑ์ที่ต่างกันระหว่างผู้เรียน	%	18.89	72.22	0.00	0.00	0.00
8. ผู้สอนต้องทำความเข้าใจและชี้แจงรายละเอียด	f	8	74	8	0	0
ในการวัดและประเมินผลให้ผู้เรียนทราบ	%	8.89	82.22	8.89	0.00	0.00
9. วัดและประเมินผลจากสภาพจริงของผู้เรียน	f	70	20	0	0	0
วินิจฉัยข้อบกพร่องของผู้เรียนแต่ละคนได้	%	77.78	22.22	0.00	0.00	0.00

ตาราง 10 (ต่อ)

รายการ		ระดับความคิดเห็น				
		มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
10. การวัดและประเมินผลทางผลศึกษาผู้เรียน	f	13	62	0	0	15
ไม่สามารถปฏิบัติได้ตามเกณฑ์ มีคะแนน 0 เท่านั้น	%	14.44	68.89	0.00	0.00	16.67
รวม	f	231	385	19	177	88
	%	25.67	42.78	2.11	19.67	9.78

จากตาราง 10 แสดงว่าความคิดเห็นของครูผู้สอนกลุ่มสาระการเรียนรู้สุขศึกษาและพลศึกษาที่มีต่อการจัดการเรียนการสอน ช่วงชั้นที่ 2 ของครูที่ไม่มีคุณวุฒิทางพลศึกษา ด้านการวัดและประเมินผล โดยรวมอยู่ในระดับเห็นด้วยมาก เห็นด้วยมากที่สุด เห็นด้วยน้อย เห็นด้วยน้อยที่สุด เห็นด้วยปานกลาง โดยคิดเป็นร้อยละ 42.78 25.67 19.67 และ 2.11 ตามลำดับ

เมื่อพิจารณารายข้อพบว่าความคิดเห็นของครูผู้สอนกลุ่มสาระการเรียนรู้สุขศึกษาและพลศึกษาที่มีต่อการจัดการเรียนการสอน ช่วงชั้นที่ 2 ของครูที่ไม่มีคุณวุฒิทางพลศึกษา ด้านการวัดและประเมินผล ส่วนใหญ่อยู่ในระดับเห็นด้วยมากที่สุด มีจำนวน 2 ข้อ คือข้อที่ 1 และ 9 โดยคิดเป็นร้อยละ 70.00 และ 77.78 ตามลำดับ อยู่ในระดับเห็นด้วยมาก มีจำนวน 5 ข้อ คือข้อที่ 3 4 7 8 และ 10 โดยคิดเป็นร้อยละ 66.67 68.89 72.22 ,82.22 และ 68.89 ตามลำดับ อยู่ในระดับเห็นด้วยน้อย มีจำนวน 2 ข้อ คือข้อที่ 2 และ 5 คิดเป็นร้อยละ 83.33 และ 66.67 ตามลำดับ อยู่ในระดับเห็นด้วยน้อยที่สุด มีจำนวน 1 ข้อ คือข้อที่ 6 คิดเป็นร้อยละ 45.56

ตาราง 11 แสดงค่าความถี่และร้อยละ ความคิดเห็นของครูผู้สอนกลุ่มสาระการเรียนรู้สุขศึกษาและพลศึกษา ที่มีต่อการจัดการเรียนการสอนช่วงชั้นที่ 2 ของครูที่มีวุฒิทางพลศึกษาด้านหลักสูตร ด้านกิจกรรมการเรียนรู้ ด้านอุปกรณ์ สถานที่ และสิ่งอำนวยความสะดวก ด้านการวัดและประเมินผล ในเขตพื้นที่การศึกษาพังงา ปีการศึกษา 2547 (N = 110)

รายการ		ระดับความคิดเห็น				
		มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
1. ด้านหลักสูตร	f	461	549	90	0	0
	%	41.91	49.91	8.18	0.00	0.00
2. ด้านกิจกรรมการเรียนรู้	f	524	336	41	24	175
	%	47.64	30.55	3.73	2.18	15.91
3. ด้านอุปกรณ์ สถานที่ และสิ่งอำนวยความสะดวก	f	424	588	76	12	0
	%	38.55	53.45	6.91	1.09	0.00
4. ด้านการวัดและประเมินผล	f	522	206	39	128	205
	%	47.45	18.73	3.55	11.64	18.64
รวม	f	1,931	1,679	246	164	380
	%	43.89	38.16	5.59	3.73	8.64

จากตาราง 11 แสดงว่าความคิดเห็นของครูผู้สอนกลุ่มสาระการเรียนรู้สุขศึกษาและพลศึกษา ที่มีต่อการจัดการเรียนการสอน ช่วงชั้นที่ 2 ของครูที่มีวุฒิทางพลศึกษาด้านหลักสูตร ด้านกิจกรรมการเรียนรู้ ด้านอุปกรณ์ สถานที่ และสิ่งอำนวยความสะดวก ด้านการวัดและประเมินผล โดยรวมอยู่ในระดับ เห็นด้วยมากที่สุด เห็นด้วยมาก เห็นด้วยน้อยที่สุด เห็นด้วยปานกลาง และเห็นด้วยน้อย โดยคิดเป็นร้อยละ 43.89 38.16 ,8.64 5.59 และ 3.73 ตามลำดับ

เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านปรากฏว่า มีความคิดเห็นอยู่ในระดับเห็นด้วยมากที่สุด คือด้านกิจกรรมการเรียนรู้ คิดเป็นร้อยละ 47.64 ด้านการวัดและประเมินผล คิดเป็นร้อยละ 47.45 อยู่ในระดับเห็นด้วยมาก คือด้านหลักสูตร คิดเป็นร้อยละ 49.91 และด้านอุปกรณ์ สถานที่ และสิ่งอำนวยความสะดวก คิดเป็นร้อยละ 53.45

ตาราง 12 แสดงค่าความถี่และร้อยละ ความคิดเห็นของครูผู้สอนกลุ่มสาระการเรียนรู้สุขศึกษาและพลศึกษา ที่มีต่อการจัดการเรียนการสอนช่วงชั้นที่ 2 ของครูที่ไม่มีวุฒิทางพลศึกษาด้านหลักสูตร ด้านกิจกรรมการเรียนรู้ ด้านอุปกรณ์ สถานที่ และสิ่งอำนวยความสะดวก ด้านการวัดและประเมินผล ในเขตพื้นที่การศึกษาพังงา ปีการศึกษา 2547 (N = 90)

รายการ		ระดับความคิดเห็น				
		มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
1. ด้านหลักสูตร	f	171	418	231	80	0
	%	19.00	46.44	25.67	8.89	0.00
2. ด้านกิจกรรมการเรียนรู้	f	197	475	159	61	8
	%	21.89	52.78	17.67	6.78	0.89
3. ด้านอุปกรณ์ สถานที่ และสิ่งอำนวยความสะดวก	f	259	515	103	23	0
	%	28.78	57.22	11.44	2.56	0.00
4. ด้านการวัดและประเมินผล	f	231	385	19	177	88
	%	25.67	42.78	2.11	19.67	9.78
รวม	f	858	1,793	512	341	96
	%	23.83	49.81	14.22	9.47	2.67

จากตาราง 12 แสดงว่าความคิดเห็นของครูผู้สอนกลุ่มสาระการเรียนรู้สุขศึกษาและพลศึกษาที่มีต่อการจัดการเรียนการสอน ช่วงชั้นที่ 2 ของครูที่ไม่มีคุณวุฒิทางพลศึกษา ด้านหลักสูตร ด้านการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ ด้านอุปกรณ์ สถานที่และสิ่งอำนวยความสะดวก ด้านการวัดและประเมินผล โดยรวมอยู่ในระดับเห็นด้วยมาก เห็นด้วยมากที่สุด เห็นด้วยปานกลาง เห็นด้วยน้อย และเห็นด้วยน้อยที่สุด โดยคิดเป็นร้อยละ 49.81 23.83 14.22 9.47 และ 2.67 ตามลำดับ

เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านปรากฏว่า มีความคิดเห็นอยู่ในระดับเห็นด้วยมากด้านหลักสูตร คิดเป็นร้อยละ 64.44 ด้านกิจกรรมการเรียนรู้ คิดเป็นร้อยละ 52.78 ด้านอุปกรณ์ สถานที่และสิ่งอำนวยความสะดวก คิดเป็นร้อยละ 57.22 และด้านการวัดและประเมินผล คิดเป็นร้อยละ 42.78

ตาราง 13 แสดงค่าความถี่และร้อยละ ความคิดเห็นของครูผู้สอนกลุ่มสาระการเรียนรู้สุขศึกษาและพลศึกษา ที่มีต่อการจัดการเรียนการสอนช่วงชั้นที่ 2 ของครูที่มีวุฒิทางพลศึกษาและครูที่ไม่มีวุฒิทางพลศึกษา ด้านหลักสูตร ด้านกิจกรรมการเรียนรู้ ด้านอุปกรณ์ สถานที่ และสิ่งอำนวยความสะดวก ด้านการวัดและประเมินผล ในเขตพื้นที่การศึกษาพังงา ปีการศึกษา 2547 (N = 200)

รายการ		ระดับความคิดเห็น				
		มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
1. ด้านหลักสูตร	f	632	967	321	80	0
	%	31.60	48.35	16.05	4.00	0.00
2. ด้านกิจกรรมการเรียนรู้	f	721	811	200	85	183
	%	36.05	40.55	10.00	4.25	9.15
3. ด้านอุปกรณ์ สถานที่ และสิ่งอำนวยความสะดวก	f	683	1,103	179	35	0
	%	34.15	55.15	8.95	1.75	0.00
4. ด้านการวัดและประเมินผล	f	753	591	58	305	293
	%	37.65	29.55	2.90	15.25	14.65
รวม	f	2,789	3,472	758	505	476
	%	34.86	43.44	9.48	6.31	5.95

จากตาราง 13 แสดงว่าความคิดเห็นของครูผู้สอนกลุ่มสาระการเรียนรู้สุขศึกษาและพลศึกษาที่มีต่อการจัดการเรียนการสอน ช่วงชั้นที่ 2 ของครูที่มีวุฒิทางพลศึกษาและครูที่ไม่มีวุฒิทางพลศึกษา ด้านหลักสูตร ด้านกิจกรรมการเรียนรู้ ด้านอุปกรณ์ สถานที่ และสิ่งอำนวยความสะดวก ด้านการวัดและประเมินผล โดยรวมอยู่ในระดับเห็นด้วยมาก เห็นด้วยมากที่สุด เห็นด้วยปานกลาง เห็นด้วยน้อย และเห็นด้วยน้อยที่สุด โดยคิดเป็นร้อยละ 43.40 34.86 9.48 6.31 และ 5.95 ตามลำดับ

เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านปรากฏว่า มีความคิดเห็นอยู่ในระดับเห็นด้วยมากด้านอุปกรณ์ สถานที่ และสิ่งอำนวยความสะดวก คิดเป็นร้อยละ 55.15 ด้านหลักสูตร คิดเป็นร้อยละ 48.35 ด้านกิจกรรมการเรียนรู้ คิดเป็นร้อยละ 40.55 และอยู่ในระดับเห็นด้วยมากที่สุดด้านการวัดและประเมินผล คิดเป็นร้อยละ 37.65

ตอนที่ 3 ข้อเสนอแนะอื่นๆ

1. ด้านหลักสูตร เสนอแนะว่า

1.1 ควรศึกษารายละเอียดโครงสร้างหลักสูตรให้ชัด

1.2 ปรับปรุงเนื้อหา สาระ มาตรฐานการเรียนรู้ มาตรฐานช่วงชั้น ในบางส่วนให้มีความเหมาะสมสภาพของสถานศึกษา

1.3 ควรให้ครูพลศึกษาโดยตรงเป็นผู้ดูแลในการปรับปรุงหลักสูตรกลุ่มสาระสุขศึกษาและพลศึกษา

1.4 ควรบรรจุชนิดของกีฬาไทยและกีฬาพื้นเมืองท้องถิ่นที่นิยมแพร่หลายไว้ในหลักสูตร

2. ด้านกิจกรรมการเรียนรู้ เสนอแนะว่า

2.1 ควรจัดกิจกรรมที่เหมาะสมกับผู้เรียนไม่ก่อให้เกิดอันตราย

2.2 เป็นกิจกรรมที่สนับสนุนส่งเสริมให้ผู้เรียนมีพัฒนาการครบทุกด้าน

2.3 เป็นกิจกรรมที่น่าสนใจ ไม่ขัดกับประเพณี วัฒนธรรมและศีลธรรมอันดีงาม

2.4 ในการจัดกิจกรรมผู้สอนควรมีความเมตตา กรุณา มีน้ำใจจริงใจต่อผู้เรียน

3. ด้านอุปกรณ์ สถานที่และสิ่งอำนวยความสะดวก เสนอแนะว่า

3.1 ควรจัดอุปกรณ์ สนามให้เพียงพอกับผู้เรียน

3.2 ควรตรวจสอบอุปกรณ์ก่อนใช้เพื่อความปลอดภัย

3.3 สามารถยืมอุปกรณ์พลศึกษานอกเวลาเรียนได้อย่างสะดวก

3.4 อุปกรณ์ต่างๆต้องมีความเป็นมาตรฐานมีความปลอดภัยสูง

3.5 ควรมีการจัดการด้านสาธารณะสุขพื้นฐานที่เอื้ออำนวยต่อการจัดกิจกรรม

4. ด้านการวัดและประเมินผล เสนอแนะว่า

4.1 มีการวัดและประเมินผลก่อนและหลังเรียนทุกครั้ง

4.2 การทดสอบด้านทักษะปฏิบัติไม่ควรยากจนเกินความสามารถของนักเรียน

4.3 ควรเปิดโอกาสให้ผู้เรียนมีการสอบแก้ตัวใหม่ได้

4.4 ผู้สอนควรศึกษาหาความรู้ความเข้าใจในการวัดประเมินผลพลศึกษา

4.5 ผู้สอนต้องมีคุณธรรม จริยธรรมในการวัดและประเมินผลผู้เรียน

บทที่ 5

สรุปผล อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

ความมุ่งหมายของการวิจัย

เพื่อทราบความคิดเห็นของครูผู้สอนกลุ่มสาระการเรียนรู้สุขศึกษาและพลศึกษา ที่มีต่อการจัดการเรียนการสอน ช่วงชั้นที่ 2 ในเขตพื้นที่การศึกษาพังงา ปีการศึกษา 2547

กลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย เป็นครูผู้สอนกลุ่มสาระการเรียนรู้สุขศึกษาและพลศึกษา ช่วงชั้นที่ 2 ในเขตพื้นที่การศึกษาพังงา จากการประมาณขนาดของกลุ่มตัวอย่าง โดยใช้ตารางสำเร็จรูปของเกรงซีและมอร์แกน ได้กลุ่มตัวอย่าง 191 คน แต่ในการวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยใช้กลุ่มตัวอย่าง จำนวน 200 คน เป็นครูผู้สอนที่มีวุฒิทางพลศึกษา 110 คน และครูที่ไม่มีวุฒิทางพลศึกษา 90 คน ซึ่งได้มาโดยการสุ่มแบบแบ่งชั้น

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยในครั้งนี้เป็นแบบสอบถามที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น แบ่งออกเป็น 3 ตอน ได้แก่

ตอนที่ 1 แบบสอบถามเกี่ยวกับสถานภาพทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถามมีลักษณะเป็นแบบตรวจสอบรายการ

ตอนที่ 2 เป็นแบบสอบถามความคิดเห็นของครูผู้สอนกลุ่มสาระการเรียนรู้สุขศึกษาและพลศึกษาที่มีต่อการจัดการเรียนการสอน ช่วงชั้นที่ 2 ในเขตพื้นที่การศึกษาพังงา ปีการศึกษา 2547 ลักษณะแบบสอบถามเป็นมาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับ คือ เห็นด้วยมากที่สุด เห็นด้วยมาก เห็นด้วยปานกลาง เห็นด้วยน้อย เห็นด้วยน้อยที่สุด แบ่งออกเป็น 4 ด้าน คือ ด้านหลักสูตร ด้านกิจกรรมการเรียนรู้ ด้านอุปกรณ์ สถานที่และสิ่งอำนวยความสะดวก ด้านการวัดและประเมินผล

ตอนที่ 3 เป็นแบบสอบถามข้อเสนอแนะอื่น ๆ ลักษณะแบบสอบถามเป็นปลาย

การเก็บรวบรวมข้อมูล

ผู้วิจัยดำเนินการดังนี้

1. ติดต่อขอหนังสือจากบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ถึงผู้อำนวยการสถานศึกษาในเขตพื้นที่การศึกษาพังงา เพื่อขอความร่วมมือในการเก็บรวบรวมข้อมูล
2. นำแบบสอบถามไปให้กลุ่มตัวอย่างด้วยตนเอง และรอรับแบบสอบถามคืน
3. เก็บรวบรวมแบบสอบถามด้วยตนเอง

สรุปผลการวิจัย

ผลจากการวิเคราะห์ข้อมูล ความคิดเห็นของครูผู้สอนกลุ่มสาระการเรียนรู้สุขศึกษาและพลศึกษาที่มีต่อการจัดการเรียนการสอน ช่วงชั้นที่ 2 ในเขตพื้นที่การศึกษาพังงา ปีการศึกษา 2547 สรุปได้ดังนี้

ตอนที่ 1 ข้อมูลสถานภาพทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม

กลุ่มตัวอย่างเป็นครูผู้สอนกลุ่มสาระการเรียนรู้สุขศึกษาและพลศึกษา ที่มีคุณวุฒิทางพลศึกษา และไม่มีคุณวุฒิทางพลศึกษา จำนวนทั้งสิ้น 200 คน แบ่งออกเป็น 2 กลุ่ม ดังนี้ ครูที่มีคุณวุฒิทางพลศึกษา จำนวน 110 คน เป็นชาย 87 คน คิดเป็นร้อยละ 79.09 เป็นหญิง 23 คน คิดเป็นร้อยละ 20.91 มีอายุ 26 – 30 ปี จำนวน 7 คน คิดเป็นร้อยละ 6.36 มีอายุ 31 – 35 ปี จำนวน 26 คน คิดเป็นร้อยละ 23.64 มีอายุ 36 – 40 ปี จำนวน 29 คน คิดเป็นร้อยละ 26.36 มีอายุ 41 – 45 ปี จำนวน 34 คน คิดเป็นร้อยละ 30.91 อายุ 46 ปีขึ้นไป จำนวน 14 คน คิดเป็นร้อยละ 12.73 มีวุฒิทางการศึกษาดำรงตำแหน่งปริญญาตรี จำนวน 3 คน คิดเป็นร้อยละ 2.73 ปริญญาตรี จำนวน 107 คน คิดเป็นร้อยละ 97.27

ครูที่ไม่มีคุณวุฒิทางพลศึกษา จำนวน 90 คน เป็นชาย 65 คน คิดเป็นร้อยละ 72.22 เป็นหญิง จำนวน 25 คน คิดเป็นร้อยละ 27.78 มีอายุ 26 – 30 ปี จำนวน 7 คน คิดเป็นร้อยละ 7.78 มีอายุ 31 – 35 ปี จำนวน 20 คน คิดเป็นร้อยละ 22.22 มีอายุ 36 – 40 ปี จำนวน 18 คน คิดเป็นร้อยละ 20.00 41 – 45 ปี จำนวน 28 คน คิดเป็นร้อยละ 31.11 มีอายุ 46 ปีขึ้นไป จำนวน 17 คน คิดเป็นร้อยละ 18.89 มีวุฒิทางการศึกษาดำรงตำแหน่งปริญญาตรี จำนวน 6 คน คิดเป็นร้อยละ 6.67 ปริญญาตรี จำนวน 82 คน คิดเป็นร้อยละ 91.11 สูงกว่าปริญญาตรี จำนวน 2 คน คิดเป็นร้อยละ 2.22

ตอนที่ 2 ผลของการศึกษาความคิดเห็นของครูผู้สอนกลุ่มสาระการเรียนรู้สุขศึกษาและพลศึกษาที่มีต่อการจัดการเรียนการสอน ช่วงชั้นที่ 2 ในเขตพื้นที่การศึกษาพังงา ปีการศึกษา 2547

1. ความคิดเห็นของครูผู้สอนที่มีคุณวุฒิทางการศึกษา ที่มีต่อการจัดการเรียนการสอน ช่วงชั้นที่ 2 มีทั้งหมด 4 ด้านดังนี้

1.1 ความคิดเห็นด้านหลักสูตร โดยรวมมีความคิดเห็นอยู่ในระดับเห็นด้วยมาก คิดเป็นร้อยละ 49.91 อยู่ในระดับเห็นด้วยมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 41.91 ส่วนในรายชื่อที่เห็นด้วยมากที่สุด คือ หลักสูตรทำให้เกิดการเปลี่ยนแปลงด้านร่างกาย พฤติกรรม สติปัญญา วัฒนธรรม อันติงาม หลักสูตรส่งเสริมให้เกิดทักษะในการดำเนินชีวิตประจำวันได้อย่างถูกต้องและมีความสุข หลักสูตรพัฒนาสุขภาพสมรรถภาพ ทักษะพื้นฐานได้อย่างเหมาะสมกับเพศ วัย คิดเป็นร้อยละ 93.64 , 86.36 และ 83.64 ตามลำดับ อยู่ในระดับเห็นด้วยมาก คือ หลักสูตรจัดบูรณาการกับกลุ่มสาระอื่นๆ ได้ทุกกลุ่มสาระ และหลักสูตรมีความเชื่อมโยงสัมพันธ์กับปรัชญา ปณิธานและหลักการพลศึกษา คิดเป็นร้อยละ 88.18 และ 81.82 ตามลำดับ

1.2 ความคิดเห็นด้านกิจกรรมการเรียนรู้ โดยรวมมีความคิดเห็นอยู่ในระดับเห็นด้วยมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 47.64 ส่วนในรายชื่อที่เห็นด้วยมากที่สุด คือ กิจกรรมการเรียนรู้ต้องมีแผนการจัดการเรียนรู้ที่สอดคล้องกับสภาพความเป็นจริง กิจกรรมการเรียนรู้ต้องคำนึงถึงความปลอดภัยมากที่สุด มีความเหมาะสมต่อผู้เรียน กิจกรรมการเรียนรู้พลศึกษาส่งเสริมให้ผู้เรียนคิดเป็น แก้ไขปัญหาต่างๆ ได้ด้วยตนเอง กิจกรรมต้องจัดอย่างหลากหลายเชื่อมโยงสุขศึกษาและพลศึกษาให้ผู้เรียนเจริญเติบโตสมบูรณ์ทุกด้าน คิดเป็นร้อยละ 85.45 , 82.73 , 81.82 , 80.91 และ 80.00 ตามลำดับ

1.3 ความคิดเห็นด้านอุปกรณ์ สถานที่และสิ่งอำนวยความสะดวก โดยรวมมีความคิดเห็นอยู่ในระดับเห็นด้วยมาก คิดเป็นร้อยละ 53.45 อยู่ในระดับเห็นด้วยมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 38.55 ส่วนในรายชื่อที่เห็นด้วยมากที่สุด คือ มีสถานที่สำหรับนักเรียนเปลี่ยนเครื่องแต่งกายมีความเหมาะสมและปลอดภัยสูง มีอุปกรณ์การเรียนการสอนที่ทันสมัยสามารถยืมอุปกรณ์กีฬาได้นอกเหนือจากชั่วโมงเรียน คิดเป็นร้อยละ 79.09 และ 72.73 ตามลำดับ อยู่ในระดับเห็นด้วยมาก คือ ได้รับเงินสนับสนุนงบประมาณน้อยมากไม่เพียงพอต่อความต้องการ การใช้อุปกรณ์ต่างๆ ต้องมีความรู้ความเข้าใจ ใช้อย่างถูกต้องจึงจะเกิดประสิทธิภาพ การจัดการด้านสาธารณะสุขพื้นฐานไม่เอื้ออำนวยต่อกิจกรรมสุขศึกษาและพลศึกษา และผู้เรียนต้องมีส่วนร่วมในการจัดเก็บและดูแลรักษาอุปกรณ์กีฬา คิดเป็นร้อยละ 78.18 , 75.45 , 70.91 และ 70.91 ตามลำดับ

1.4 ความคิดเห็นด้านการวัดและประเมินผล โดยรวมมีความคิดเห็นอยู่ในระดับเห็นด้วยมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 47.45 อยู่ในระดับเห็นด้วยมาก คิดเป็นร้อยละ 18.73 อยู่ในระดับเห็นด้วยน้อยที่สุด คิดเป็นร้อยละ 18.64 อยู่ในระดับเห็นด้วยน้อย คิดเป็นร้อยละ 11.64 และอยู่ในระดับปานกลาง คิดเป็นร้อยละ 3.55 ส่วนในรายชื่อที่เห็นด้วยมากที่สุด คือ มีการวัดและ

ประเมินผลครอบคลุมทุกด้านทั้งด้านทักษะพิสัย พุทธพิสัย และจิตพิสัย มีการวัดและประเมินผลครอบคลุมทุกเนื้อหา มีมาตรฐานและตัวบ่งชี้ชัดเจน มีการวัดและประเมินผลจากสภาพจริงของผู้เรียน วนิจนัยข้อบกพร่องของผู้เรียนแต่ละคนได้ ใช้เกณฑ์การวัดและประเมินผลที่แตกต่างกันระหว่างผู้เรียน มีการวัดและประเมินผลเป็นระยะๆ บันทึกผลไว้เพื่อเปรียบเทียบตรวจสอบในการพัฒนาการ คิดเป็นร้อยละ 89.09 , 83.64 , 77.27 , 72.73 และ 72.73 ตามลำดับ อยู่ในระดับเห็นด้วยมาก คือ ผู้สอนต้องทำความเข้าใจและชี้แจงรายละเอียดในการวัดและประเมินผลให้ผู้เรียนทราบ คิดเป็นร้อยละ 70.00 อยู่ในระดับเห็นด้วยน้อย คือ ควรใช้เกณฑ์เดียวกันในการวัดและประเมินผลพลศึกษาไม่ควรใช้เกณฑ์ที่ต่างกันระหว่างผู้เรียน คิดเป็นร้อยละ 54.55 อยู่ในระดับเห็นด้วยน้อยที่สุด คือ การวัดและประเมินผลพลศึกษาและพลศึกษานับประเมินภาคปฏิบัติเป็นสำคัญเท่านั้น การวัดและประเมินผลทางพลศึกษาผู้เรียนไม่สามารถปฏิบัติได้ตามเกณฑ์ ให้ระดับคะแนนเป็น 0 เท่านั้น คิดเป็นร้อยละ 80.00 และ 54.55 ตามลำดับ

2. ความคิดเห็นของครูผู้สอนที่ไม่มีคุณวุฒิทางพลศึกษา ที่มีต่อการจัดการเรียนการสอน ช่วงชั้นที่ 2 มีทั้งหมด 4 ด้านดังนี้

2.1 ความคิดเห็นด้านหลักสูตร โดยรวมมีความคิดเห็นอยู่ในระดับเห็นด้วยมาก คิดเป็นร้อยละ 46.44 ส่วนในรายชื่อที่เห็นด้วยมากที่สุด คือ หลักสูตรทำให้เกิดการเปลี่ยนแปลงด้านร่างกาย พฤติกรรม สติปัญญา วัฒนธรรมอันดีงาม คิดเป็นร้อยละ 55.56 อยู่ในระดับเห็นด้วยมาก คือ หลักสูตรมีเนื้อหาเชิงลึกและกว้างเกินไป ควรปรับปรุงแก้ไขเพื่อสอดคล้องสภาพจริง หลักสูตรมีความเชื่อมโยงสัมพันธ์กับปรัชญา ปณิธาน และหลักการพลศึกษา หลักสูตรส่งเสริมให้เกิดทักษะในการดำรงชีวิตประจำวันอย่างถูกต้องและมีความสุข หลักสูตรพัฒนาสุขภาพ สมรรถภาพ ทักษะพื้นฐานได้อย่างเหมาะสมกับเพศ วัย หลักสูตรมีความเหมาะสมกับสภาวะการเปลี่ยนแปลงของโลก คิดเป็นร้อยละ 84.44 , 66.67 , 66.67 , 55.56 และ 44.44 ตามลำดับ อยู่ในระดับเห็นด้วยปานกลาง คือ หลักสูตรจัดบูรณาการกับกลุ่มสาระอื่นๆ ได้ทุกกลุ่มสาระ หลักสูตรสนองต่อความแตกต่างของผู้เรียนและความแตกต่างระหว่างผู้เรียน คิดเป็นร้อยละ 55.56 และ 50.00 ตามลำดับ อยู่ในระดับเห็นด้วยน้อย คือ หลักสูตรกำหนดเวลาไว้ 2 ชั่วโมงต่อสัปดาห์ไม่พอเพียงและเหมาะสมต่อความต้องการ คิดเป็นร้อยละ 50.00

2.2 ความคิดเห็นด้านกิจกรรมการเรียนรู้ โดยรวมมีความคิดเห็นอยู่ในระดับเห็นด้วยมากคิดเป็นร้อยละ 52.78 ส่วนในรายชื่อที่เห็นด้วยมากที่สุด คือ กิจกรรมการเรียนรู้พลศึกษา ส่งเสริมให้ผู้เรียนคิดเป็น แก้ไขปัญหาต่างๆ ได้ด้วยตนเอง กิจกรรมการเรียนรู้ต้องมีแผนการจัดการเรียนรู้และจัดได้สอดคล้องกับสภาพความเป็นจริง คิดเป็นร้อยละ 66.67 และ 55.56 ตามลำดับ อยู่ในระดับเห็นด้วยมาก คือ กิจกรรมการเรียนรู้ต้องคำนึงถึงความปลอดภัยมากที่สุดมีความ

เหมาะสมต่อผู้เรียน กิจกรรมการเรียนรู้มีความเหมาะสมในการพัฒนาผู้เรียนให้เจริญเติบโตสมบูรณ์ทุกด้าน กิจกรรมพลศึกษาต้องจัดให้ครบกระบวนการและนำไปใช้ในชีวิตประจำวัน กิจกรรมต้องจัดอย่างหลากหลายเชื่อมโยงสุขศึกษาและพลศึกษาให้ผู้เรียนเห็นคุณค่าและนำไปปฏิบัติ กิจกรรมการเรียนรู้สุขศึกษาและพลศึกษานำมาบูรณาการกับกลุ่มสาระอื่นๆ ได้ดี กิจกรรมพลศึกษานับสนับสนุนส่งเสริมให้ผู้เรียนค้นพบความจริงและสิ่งที่ต้องการได้ด้วยตนเอง คิดเป็นร้อยละ 55.56 , 72.22 , 72.22 , 66.67 , 52.22 และ 61.11 ตามลำดับ

2.3 ความคิดเห็นด้านอุปกรณ์ สถานที่และสิ่งอำนวยความสะดวก โดยรวมมีความคิดเห็นอยู่ในระดับเห็นด้วยมาก คิดเป็นร้อยละ 57.22 อยู่ในระดับเห็นด้วยมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 28.78 อยู่ในระดับเห็นด้วยปานกลาง คิดเป็นร้อยละ 11.44 อยู่ในระดับเห็นด้วยน้อย คิดเป็นร้อยละ 2.56 ส่วนในรายชื่อที่เห็นด้วยมากที่สุด คือ อุปกรณ์ สนามกีฬาต้องอยู่ในสภาพสมบูรณ์ใช้งานได้ดีและมีความปลอดภัยสูง คิดเป็นร้อยละ 74.44 อยู่ในระดับเห็นด้วยมาก คือ อุปกรณ์กีฬาที่มีความเป็นมาตรฐานมีจำนวนไม่เพียงพอกับผู้เรียน การใช้อุปกรณ์ต่างๆ ต้องมีความรู้ความเข้าใจ ใช้อย่างถูกต้องจึงจะเกิดความปลอดภัย การจัดการด้านสาธารณสุขพื้นฐานไม่คอยเอื้ออำนวยต่อกิจกรรมสุขศึกษาและพลศึกษา ผู้เรียนต้องมีส่วนร่วมในการจัดเก็บและดูแลรักษาอุปกรณ์กีฬา มีอุปกรณ์การเรียนรู้ที่ทันสมัยสามารถใช้อุปกรณ์กีฬาได้นอกเหนือจากชั่วโมงเรียนพลศึกษา ได้รับเงินสนับสนุนหรืองบประมาณน้อยมากไม่เพียงพอต่อความต้องการ ขาดบุคลากรทางพลศึกษาหรือมีไม่เพียงพอไม่ให้ความสำคัญต่องานกิจกรรมพลศึกษา คิดเป็นร้อยละ 70.00 , 61.11 , 66.67 , 61.11 , 64.44 , 58.89 และ 61.11 ตามลำดับ

2.4 ความคิดเห็นด้านการวัดและประเมินผล โดยรวมมีความคิดเห็นอยู่ในระดับเห็นด้วยมากคิดเป็นร้อยละ 42.78 อยู่ในระดับเห็นด้วยมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 25.67 อยู่ในระดับเห็นด้วยน้อย คิดเป็นร้อยละ 19.67 อยู่ในระดับเห็นด้วยน้อยที่สุด 9.78 และอยู่ในระดับเห็นด้วยปานกลาง คิดเป็นร้อยละ 2.11 ส่วนในรายชื่อที่เห็นด้วยมากที่สุด คือ มีการวัดและประเมินผลครอบคลุมทุกด้านทั้งด้านทักษะพิสัย พุทธพิสัยและจิตพิสัย วัดและประเมินผลจากสภาพจริงของผู้เรียนวินิจฉัยข้อบกพร่องของผู้เรียนแต่ละคนได้ คิดเป็นร้อยละ 70.00 และ 77.78 ตามลำดับ อยู่ในระดับเห็นด้วยมาก คือ มีการวัดครอบคลุมทุกเนื้อหา มีมาตรฐานและตัวบ่งชี้ชัดเจน มีการวัดและประเมินผลเป็นระยะ ๆ บันทึกผลไว้เพื่อเปรียบเทียบตรวจสอบในการพัฒนาการ ควรใช้เกณฑ์เดียวกันในการวัดและประเมินผลพลศึกษาไม่ควรใช้เกณฑ์ที่ต่างกันระหว่างผู้เรียน ผู้สอนต้องทำความเข้าใจและชี้แจงรายละเอียดในการวัดและประเมินผลให้ผู้เรียนทราบ การวัดและประเมินผลทางพลศึกษาผู้เรียนไม่สามารถปฏิบัติได้ตามเกณฑ์ มีระดับคะแนนเป็น 0 เท่านั้น คิดเป็นร้อยละ 66.67 , 68.89 , 72.22 , 82.22 และ 68.89 ตามลำดับ อยู่ในระดับเห็นด้วยน้อย คือ ใช้เกณฑ์การวัด

และประเมินที่แตกต่างกันระหว่างผู้เรียน การวัดและประเมินผลทางพลศึกษาสามารถวัดได้ด้วย
ความรู้สึของผู้สอน การวัดประเมินผลสุขศึกษาและพลศึกษานับประเมินภาคปฏิบัติเป็นสำคัญ
เท่านั้น คิดเป็นร้อยละ 83.33 , 66.67 และ 46.67 ตามลำดับ

ตอนที่ 3 ข้อเสนอแนะอื่นๆ

1. ด้านหลักสูตร เสนอแนะว่า

1.1 ควรศึกษารายละเอียดโครงสร้างหลักสูตรให้ชัด

1.2 ปรับปรุงเนื้อหา สาระ มาตรฐานการเรียนรู้ มาตรฐานช่วงชั้น ในบางส่วนให้มีความเหมาะสมสภาพของสถานศึกษา

1.3 ควรให้ครูพลศึกษาโดยตรงเป็นผู้ดูแลในการปรับปรุงหลักสูตรกลุ่มสาระ
สุขศึกษาและพลศึกษา

1.4 ควรบรรจุชนิดของกีฬาไทยและกีฬาพื้นเมืองท้องถิ่นที่นิยมแพร่หลายไว้ใน
หลักสูตร

2. ด้านกิจกรรมการเรียนรู้ เสนอแนะว่า

2.1 ควรจัดกิจกรรมที่เหมาะสมกับผู้เรียนไม่ก่อให้เกิดอันตราย

2.2 เป็นกิจกรรมที่สนับสนุนส่งเสริมให้ผู้เรียนมีพัฒนาการครบทุกด้าน

2.3 เป็นกิจกรรมที่น่าสนใจ ไม่ขัดกับประเพณี วัฒนธรรมและศีลธรรมอันดีงาม

2.4 ในการจัดกิจกรรมผู้สอนควรมีความเมตตา กรุณา มีน้ำใจจริงใจต่อผู้เรียน

3. ด้านอุปกรณ์ สถานที่และสิ่งอำนวยความสะดวก เสนอแนะว่า

3.1 ควรจัดอุปกรณ์ สนามให้เพียงพอกับผู้เรียน

3.2 ควรตรวจสอบอุปกรณ์ก่อนใช้เพื่อความปลอดภัย

3.3 สามารถยืมอุปกรณ์พลศึกษานอกเวลาเรียนได้อย่างสะดวก

3.4 อุปกรณ์ต่างๆต้องมีความเป็นมาตรฐานมีความปลอดภัยสูง

3.5 ควรมีการจัดการด้านสาธารณะสุขพื้นฐานที่เอื้ออำนวยต่อการจัดกิจกรรม

4. ด้านการวัดและประเมินผล เสนอแนะว่า

4.1 มีการวัดและประเมินผลก่อนและหลังเรียนทุกครั้ง

4.2 การทดสอบด้านทักษะปฏิบัติไม่ควรยากจนเกินความสามารถของนักเรียน

4.3 ควรเปิดโอกาสให้ผู้เรียนมีการสอบแก้ตัวใหม่ได้

4.4 ผู้สอนควรศึกษาหาความรู้ความเข้าใจในการวัดประเมินผลพลศึกษา

4.5 ผู้สอนต้องมีคุณธรรม จริยธรรมในการวัดและประเมินผลผู้เรียน

อภิปรายผล

ผู้วิจัยอภิปรายผลของความคิดเห็นของครูผู้สอนกลุ่มสาระการเรียนรู้สุขศึกษาและพลศึกษา ที่มีต่อการจัดการเรียนการสอน ช่วงชั้นที่ 2 ในเขตพื้นที่การศึกษาพังงา ปีการศึกษา 2547 ดังนี้

1. ความคิดเห็นของครูผู้สอนกลุ่มสาระการเรียนรู้สุขศึกษาและพลศึกษาระหว่างครูผู้สอน ที่มีคุณวุฒิทางพลศึกษากับครูที่ไม่มีคุณวุฒิทางพลศึกษา ที่มีต่อการจัดการเรียนการสอน ช่วงชั้นที่ 2 ด้านหลักสูตร พบว่า มีความคิดเห็นอยู่ในระดับเห็นด้วยมากเหมือนกัน เพราะว่า ครูผู้สอนกลุ่มสาระการเรียนรู้สุขศึกษาและพลศึกษาส่วนใหญ่ผ่านการอบรมสัมมนาเกี่ยวกับหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2544 จึงทำให้ครูผู้สอนมีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับหลักสูตรเป็นอย่างดี และอีกประการหนึ่งครูผู้สอนส่วนใหญ่มีอายุระหว่าง 41 – 45 ปี คิดเป็นร้อยละ 31.11 จึงทำให้มีประสบการณ์ด้านหลักสูตรและการสอนมาก ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ เทวัญ ถนอมพันธ์ (2545 : บทคัดย่อ) ได้ศึกษาเรื่องความคิดเห็นต่อการเรียนการสอนวิชาพลศึกษาของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น ใน จังหวัดศรีสะเกษ ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2544 พบว่า ด้านหลักสูตรและเนื้อหาวิชาพลศึกษาอยู่ในระดับเห็นด้วย และยังสอดคล้องกับงานวิจัยของอาทิตย์ โพธิ์ภาส (2547 : บทคัดย่อ) ได้ศึกษาเรื่องสภาพและความต้องการในการเรียนการสอนวิชาพลศึกษาของนักศึกษาสถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้า พระนครเหนือ ปีการศึกษา 2546 พบว่าความต้องการในการเรียนการสอนวิชาพลศึกษา ด้านหลักสูตร นักศึกษาต้องการเรียนพลศึกษาเพื่อให้เกิดทักษะและมีน้ำใจเป็นนักกีฬา มีความต้องการอยู่ในระดับมาก และยังสอดคล้องกับ ไพฑูรย์ สีนลารัตน์ (2527 : 33) กล่าวว่า การจัดการศึกษาที่ดี มีคุณภาพนั้นจะต้องมีแนวทางในการจัดการศึกษาที่เป็นรูปแบบหรือโครงสร้างที่แน่นอนสำหรับ กำหนดแนวทางของการศึกษานั้นคือ หลักสูตร ซึ่งถือเป็นหัวใจสำคัญของการศึกษา

2. ความคิดเห็นของครูผู้สอนกลุ่มสาระการเรียนรู้สุขศึกษาและพลศึกษาระหว่างครูที่มีคุณวุฒิทางพลศึกษากับครูที่ไม่มีคุณวุฒิทางพลศึกษา ที่มีต่อการจัดการเรียนการสอน ช่วงชั้นที่ 2 ด้านกิจกรรมการเรียนรู้ พบว่า ครูที่มีคุณวุฒิทางพลศึกษามีความคิดเห็นอยู่ในระดับเห็นด้วยมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 47.64 ส่วนครูที่ไม่มีคุณวุฒิทางพลศึกษามีความคิดเห็นอยู่ในระดับเห็นด้วยมาก คิดเป็นร้อยละ 52.78 นั้นเพราะว่า ครูผู้สอนกลุ่มสาระการเรียนรู้สุขศึกษาและพลศึกษาส่วนใหญ่ผ่านการอบรมสัมมนาเกี่ยวกับหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2544 จึงทำให้ครูผู้สอนมีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับหลักสูตรเป็นอย่างดี อีกประการหนึ่งครูผู้สอนส่วนใหญ่ มีอายุระหว่าง 41 - 45 ปี คิดเป็นร้อยละ 31.11 จึงทำให้มีประสบการณ์ด้านหลักสูตรและการจัดการเรียนการสอนอย่างมาก ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ เทวัญ ถนอมพันธ์ (2545 : บทคัดย่อ) ได้ศึกษาเรื่องความคิดเห็นต่อการเรียนการสอนวิชาพลศึกษาของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น ใน จังหวัดศรีสะเกษ ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2544 พบว่า ด้านการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนวิชา

พลศึกษาอยู่ในระดับเห็นด้วย และยังสอดคล้องกับงานวิจัยของอาทิตย์ โพธิ์กาศ (2547 : บทคัดย่อ) ได้ศึกษาเรื่องสภาพและความต้องการในการเรียนการสอนวิชาพลศึกษาของนักศึกษาสถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้า พระนครเหนือ ปีการศึกษา 2546 พบว่า ความต้องการในการเรียนการสอนวิชาพลศึกษา ด้านวิธีการสอน และการวัดและประเมินผล มีความต้องการอยู่ในระดับมาก

3. ความคิดเห็นของครูผู้สอนกลุ่มสาระการเรียนรู้สุขศึกษาและพลศึกษาระหว่างครูผู้สอนที่มีคุณวุฒิทางพลศึกษากับครูที่ไม่มีคุณวุฒิทางพลศึกษา ที่มีต่อการจัดการเรียนการสอน ช่วงชั้นที่ 2 ด้านอุปกรณ์ สถานที่และสิ่งอำนวยความสะดวก พบว่ามีความคิดเห็นอยู่ในระดับเห็นด้วยมากเหมือนกัน เพราะว่าครูผู้สอนส่วนใหญ่มีความรู้ความเข้าใจในหลักสูตรและการจัดกิจกรรม การเรียนการสอนสุขศึกษาและพลศึกษา เข้าใจและมองเห็นความสำคัญของอุปกรณ์ที่มีความเป็นมาตรฐาน สนามสภาพสมบูรณ์ใช้งานได้ดีมีความปลอดภัยเพียงพอกับความต้องการ และการจัดบรรยากาศสถานที่เรียน การจัดการด้านสาธารณะสุขพื้นฐานเอื้ออำนวยต่อการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนสุขศึกษาและพลศึกษาเป็นอย่างยิ่ง ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ อาทิตย์ โพธิ์กาศ (2547 : บทคัดย่อ) ได้ศึกษาเรื่องสภาพและความต้องการในการเรียนการสอนวิชาพลศึกษาของนักศึกษาสถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้า พระนครเหนือ ปีการศึกษา 2546 ผลการศึกษาพบว่า ความต้องการในการเรียนการสอนวิชาพลศึกษาด้านอุปกรณ์ สถานที่และสิ่งอำนวยความสะดวก นักศึกษาต้องการสนามอุปกรณ์กีฬาที่ทันสมัยและเพียงพอกับจำนวนนักศึกษา มีความต้องการอยู่ในระดับมาก และยังสอดคล้องกับงานวิจัยของ อลิส (Alice. 1977 : 38 – 151) ได้ทำการวิจัยเรื่องโปรแกรมพลศึกษาในโรงเรียนประถมศึกษา วิทยาลัย และมหาวิทยาลัยในรัฐแคลิฟอร์เนีย ความ มุ่งหมายในการวิจัยเพื่อที่จะศึกษาหลักสูตรที่ใช้ในโรงเรียนประถมศึกษาว่ามีความเหมาะสมพอ ที่จะเป็พื้นฐานต่อในระดับวิทยาลัยและมหาวิทยาลัยได้หรือไม่ เพื่อเป็นการทบทวนและปรับปรุงโครงสร้างและการบริหารพลศึกษาในระดับต่างๆ ยังไม่ดีเท่าที่ควร เพราะยังขาดบุคลากรทางด้านพลศึกษา ขาดอุปกรณ์ สถานที่และเครื่องอำนวยความสะดวก อุปกรณ์ทางพลศึกษาควรมีให้เพียงพอกับจำนวนนักเรียนให้อยู่ในสถานที่ใช้ได้ และสถานที่ควรปรับปรุงให้อยู่ในสภาพดีด้วย

4. ความคิดเห็นของครูผู้สอนกลุ่มสาระการเรียนรู้สุขศึกษาและพลศึกษาระหว่างครูผู้สอนที่มีคุณวุฒิทางพลศึกษากับครูที่ไม่มีคุณวุฒิทางพลศึกษา ที่มีต่อการจัดการเรียนการสอน ช่วงชั้นที่ 2 ด้านการวัดและประเมินผล พบว่า ครูผู้สอนที่มีคุณวุฒิทางพลศึกษามีความคิดเห็นอยู่ในระดับเห็นด้วยมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 47.45 ส่วนครูผู้สอนที่ไม่มีคุณวุฒิทางพลศึกษามีความคิดเห็นอยู่ในระดับเห็นด้วยมาก เพราะว่าครูผู้สอนกลุ่มสาระการเรียนรู้สุขศึกษาและพลศึกษาส่วนใหญ่ผ่านการอบรมสัมมนาเกี่ยวกับหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2544 และมีประสบการณ์ใน

การสอนมาเป็นเวลานานจึงทำให้ครูมีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับหลักสูตรและการวัดและประเมินผล เป็นอย่างดี ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ เกรียงไกร คำเหลือง (2540 : บทคัดย่อ) ได้ทำการวิจัยเรื่อง ปัญหาในการวัดและประเมินผลวิชาพลศึกษา ของครูพลศึกษา ในโรงเรียนมัธยมศึกษา เขตการศึกษา 5 ผลการวิจัยพบว่า ปัญหาเกี่ยวกับการวัดและประเมินผลวิชาพลศึกษา ตามความคิดเห็นของ ครูพลศึกษาเกี่ยวกับการวัดและประเมินผลทั้ง 6 ด้าน ได้แก่ ปัญหาเกี่ยวกับการวัดผลด้านความรู้ ความเข้าใจ ทางด้านทักษะกีฬา ทางด้านสมรรถภาพทางกาย ทางด้านคุณธรรม ทางด้านเจตคติ เป็นปัญหาระดับปานกลาง มีเพียงบางรายการเท่านั้นที่เป็นปัญหาในระดับมาก และยังสอดคล้อง กับงานวิจัยของอาทิตย์ โพธิ์ทาส (2547 : บทคัดย่อ) ได้ศึกษาเรื่องสภาพและความต้องการในการ เรียนการสอนวิชาพลศึกษาของนักศึกษาสถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าพระนครเหนือ ปีการศึกษา 2546 พบว่า ความต้องการในการเรียนการสอนวิชาพลศึกษาด้านวิธีการสอน การวัดและประเมินผล นักศึกษาต้องการทราบเกณฑ์และวิธีการทดสอบ มีความต้องการอยู่ในระดับมาก

ข้อเสนอแนะ

ควรศึกษาความคิดเห็นของครูผู้สอนกลุ่มสาระการเรียนรู้สุขศึกษาและพลศึกษาที่มีต่อการจัดการเรียนการสอน ช่วงชั้นที่ 2 ในเขตพื้นที่การศึกษาอื่นๆ ทั่วประเทศ

บรรณานุกรม

บรรณานุกรม

- กระทรวงศึกษาธิการ. (2544). *หลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2544*. กรุงเทพฯ :
วัฒนาพานิช.
- กรมวิชาการ กระทรวงศึกษาธิการ. (2545). *หลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2544*.
กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์คุรุสภาลาดพร้าว.
- _____. (2545). *สาระและมาตรฐานการเรียนรู้กลุ่มสาระสุขศึกษาและพลศึกษา หลักสูตร
การศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2544*. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์องค์การรับส่งสินค้าและ
พัสดุภัณฑ์
- _____. (2545). *คู่มือการจัดการเรียนรู้กลุ่มสาระสุขศึกษาและพลศึกษา เอกสารประกอบ
หลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2544*. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์องค์การรับส่ง
สินค้าและพัสดุภัณฑ์
- เกรียงไกร คำเหลือง. (2540). *ปัญหาในการวัดและประเมินผลวิชาพลศึกษา ของครูพลศึกษาใน
โรงเรียนมัธยมศึกษา เขตการศึกษา 8*. ปรินญานิพนธ์ กศ.ม. (พลศึกษา). กรุงเทพฯ :
บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.
- จรรยา แก่นวงศ์คำ. (2519). *การจัดและบริหารพลศึกษาในโรงเรียน*. กรุงเทพฯ : นเรศวรการพิมพ์
- จรี ไม้จันทร์. (2542). *ปัญหาการใช้หลักสูตรมัธยมศึกษาตอนปลาย พุทธศักราช 2544 (ฉบับ
ปรับปรุง 2533) วิชาพลศึกษาในโรงเรียนสังกัดกรมสามัญ เขตกรุงเทพมหานคร*.
ปรินญานิพนธ์ กศ.ม. (พลศึกษา). กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัย
ศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.
- เจริญ ศาสตรวาท. (2539). *ความพึงพอใจของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนต้นที่มีต่อการสอนวิชา
พลศึกษา*. ปรินญานิพนธ์ กศ.ม. (พลศึกษา). กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัย
ศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.
- เทวัญ ถนอมพันธ์. (2545). *ความคิดเห็นต่อการเรียนการสอนวิชาพลศึกษาของนักเรียนระดับ
มัธยมศึกษาตอนต้น ในจังหวัดศรีสะเกษ*. ปรินญานิพนธ์ กศ.ม. (พลศึกษา). กรุงเทพฯ :
บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.
- บุษบา ทันสมัย. (2547). *สภาพและปัญหาการจัดการเรียนการสอนกลุ่มสาระการเรียนรู้สุขศึกษา
และพลศึกษา ช่วงชั้นที่ 3 ของโรงเรียนในเขตพื้นที่การศึกษาชลบุรี ปีการศึกษา 2546*.
ปรินญานิพนธ์ กศ.ม (พลศึกษา). กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทร
วิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.

- ปัญญา สมบูรณ์ศิลป์. (2518, กันยายน). การผลิตครูพลศึกษา. *ข่าวสารกรมพลศึกษา*. 7(1) : 2.
- ไพฑูรย์ สีนลรัตน์. (2527, มกราคม). “อนาคตของการศึกษาของประเทศไทย,” *วารสาร
สุขศึกษาพลศึกษาและนันทนาการ*.
- วาสนา คุณาอภิสิทธิ์. (2536). *การสอนพลศึกษา*. กรุงเทพฯ : ภาควิชาพลศึกษา คณะพลศึกษา
มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- _____. (2541). *หลักสูตรพลศึกษา*. กรุงเทพฯ : ศูนย์ส่งเสริมวิชาการ.
- สมาคมสุขศึกษา พลศึกษาและนันทนาการแห่งประเทศไทย. (2545). *สาระและมาตรฐานการเรียนรู้
สุขศึกษาและพลศึกษา*. กรุงเทพฯ : เพ็ญฟ้าพรินติ้ง.
- สันต์ ธรรมบำรุง. (2527). *เอกสารการนิเทศการศึกษา ฉบับที่ 260 หลักสูตรและการบริหาร
หลักสูตร*. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์การศาสนา.
- สมิตร คุณานุกร. (2518). *หลักสูตรและการสอน*. กรุงเทพฯ : ชวนพิมพ์.
- สุวิมล ตั้งสัจจงพน. (2526). *การวัดผลและประเมินผลทางพลศึกษา*. กรุงเทพฯ : ภาควิชาพลศึกษา
คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์.
- สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาพังงา. (2547). *แผนงานการจัดการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2547
เขตพื้นที่การศึกษาพังงา*. พังงา : หน่วยศึกษานิเทศก์.
- อาทิตย์ โพธิ์กาศ. (2547). *สภาพและความต้องการในการเรียนการสอนวิชาพลศึกษา ของนักศึกษา
สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าพระนครเหนือ ปีการศึกษา 2546*. ปรินญานิพนธ์ กศ.ม
(พลศึกษา). กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.
- Alice Amundson, Nena. (1977, July). Elementary School Physical Education Programs at
Selected California Colleges and University. *Dissertation Abstracts*. 38-151 A.
- Allard, R.J. (1979, November). Teacher Behavior Directed Toward Individual Students In
Physical Education Classes : The Influencer of Student Gender and Class Participation.
Dissertation Abstracts International. 40 :2538-2539.
- Hein, Wilma Speck. (1972, November). “ A Survey to Determine the Status of the Secondary
School Health and Physical Education Program in the Districts and Islands in the
State of Hawaii,” *Dissertation Abstracts International*. 32(10) : 2149-A.
- Hojjati, H.S. (1980). A Study of the Attitude Changes of High School Students Toward
Physical Education Activity Courses. *Dissertation Abstracts*. (41);982 – A.

- Korri, Lea Jean, (1971, April). Instructional Programs Encountered by Woman Physical Education teachers and Their Relation to Teaching Competency as Expressed by Physical Major in Minnesota. *Dissertation Abstracts*. 31-5181 A.
- Krejcic, Robert V. and Daryle W. Morgan. (1970, July). Detraining Sample Size for Research Activities. *Journal of Educational and Psychological Measurement*. 30 : 607-610.
- Myoung GEE. (1993, February). The Occupation of Korean School Physical Education (Teacher Socialization). *Dissertation Abstracts International*. 54 : 265 – A.
- Nancy, Melnychuk. (1992, May). Toward Understanding The Lived World of the Physical Education Teacher in Curriculum Implementation. *Dissertation Abstracts International*. 52 : 3857-A.
- Ray, M.C. (1981, February). A Compression of College Students Attitude Enrolled in Required of Elective Physical Education Classes. *Dissertation Abstracts International*. (41) : 2561-A.
- Rehor, Peter Pudolph. (1991, February). Curriculum Development for Exercise Behavioral Change (Fitness Education). *Dissertation Abstracts International*. 52(9): 176 A.
- Seda, Toro. (1974, November). Professional Preparation Guidelines in Physical Education for Classroom Teacher in Elementary Schools for Puerto Rico. *Dissertation Abstracts*. 35 : 215-A.
- Trosley, B.R. (1991, February). A Formative Evaluation of the Learning Enrichment Program in Ridley School District (Pensylvania). *Dissertation Abstracts International*. 8(51) : 2710-A.
- Yates, Martin. (1978, December). An Evaluation of the Professional Curriculum of the Department of Health, Physical Education and Recreation at Harding College. *Dissertation Abstracts International*. 39(6) : 3451-3452-A.

ภาคผนวก

แบบสอบถามเพื่อการวิจัย

เรื่อง

ความคิดเห็นของครูผู้สอนกลุ่มสาระการเรียนรู้สุขศึกษาและพลศึกษาที่มีต่อการจัดการเรียนการสอน ช่วงชั้นที่ 2 ในเขตพื้นที่การศึกษาพังงา
ปีการศึกษา 2547

คำอธิบาย

แบบสอบถามนี้จัดทำขึ้นเพื่อ สํารวจความคิดเห็นของครูผู้สอนกลุ่มสาระการเรียนรู้สุขศึกษาและพลศึกษา ที่มีต่อการจัดการเรียนการสอนช่วงชั้นที่ 2 ในเขตพื้นที่การศึกษาพังงา ปีการศึกษา 2547 โดยแบ่งออกเป็น 3 ตอน ดังนี้

ตอนที่ 1 ข้อมูลส่วนตัวของผู้ตอบแบบสอบถาม

ตอนที่ 2 คิดเห็นของครูผู้สอนกลุ่มสาระการเรียนรู้สุขศึกษาและพลศึกษา ที่มีต่อการจัดการเรียนการสอนช่วงชั้นที่ 2 ในเขตพื้นที่การศึกษาพังงา ปีการศึกษา 2547 แบ่งเป็น 4 ด้าน .

1. ความคิดเห็นด้านหลักสูตร
2. ความคิดเห็นด้านการจัดกิจกรรมการเรียนรู้
3. ความคิดเห็นด้านอุปกรณ์ สถานที่ และสิ่งอำนวยความสะดวก
4. ความคิดเห็นด้านการวัดและประเมินผล

ตอนที่ 3 ข้อเสนอแนะอื่นๆ

กรุณาตอบแบบสอบถามตามคำชี้แจงในแต่ละข้อให้ตรงตามสภาพความเป็นจริง

ตอนที่ 1 ข้อมูลส่วนตัวของผู้ตอบแบบสอบถาม

คำชี้แจง โปรดทำเครื่องหมาย ✓ ลงใน ☐ หน้าข้อความและเติมข้อความลงในช่องว่างตามสภาพความเป็นจริง

- ☐ มีวุฒิทางการศึกษา
- ☐ ไม่มีวุฒิทางการศึกษา

1. เพศ

- ☐ ชาย
- ☐ หญิง

2. อายุ

- ☐ 20 - 25 ปี
- ☐ 26 - 30 ปี
- ☐ 31 - 35 ปี
- ☐ 36 - 40 ปี
- ☐ 41 - 45 ปี
- ☐ 46 ปีขึ้นไป

3. วุฒิทางการศึกษา

- ☐ ต่ำกว่าปริญญาตรี
- ☐ ปริญญาตรี
- ☐ สูงกว่าปริญญาตรี

ตอนที่ 2 ความคิดเห็นของครูผู้สอนกลุ่มสาระการเรียนรู้สุขศึกษาและพลศึกษา ที่มีต่อการจัดการเรียนการสอนช่วงชั้นที่ 2 ในเขตพื้นที่การศึกษาพังงา ปีการศึกษา 2547

การตอบแบบสอบถาม

ให้ผู้ตอบแบบสอบถาม พิจารณาแต่ละข้อความ ว่าเห็นด้วยกับข้อความนั้นมากน้อยเพียงใด แล้วทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องว่างที่ตรงกับความรู้สึกท่านดังนี้

ตัวอย่างในการตอบแบบสอบถาม ตอนที่ 2

รายการ	ระดับความคิดเห็น				
	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
0. หลักสูตรสุขศึกษาและพลศึกษา พ.ศ.2545 มีเนื้อหาสาระ จุดมุ่งหมาย มาตรฐานการเรียนรู้ มาตรฐานช่วงชั้น เหมาะสมกับผู้เรียน					

1. ด้านหลักสูตร

รายการ	ระดับความคิดเห็น				
	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
1. หลักสูตรมีความเป็นมาตรฐาน เหมาะสมกับ สภาวะการเปลี่ยนแปลงของโลก					
2. หลักสูตรสนองต่อความต้องการของผู้เรียน และความแตกต่างระหว่างผู้เรียน					
3. หลักสูตรกำหนดเนื้อหาสาระมาตรฐาน ช่วงชั้นได้เหมาะสมกับสภาพของผู้เรียน					
4. หลักสูตรมีความเชื่อมโยงสัมพันธ์กับปรัชญา ปณิธาน และหลักการพลศึกษา					
5. หลักสูตรก่อให้เกิดการเปลี่ยนแปลงด้านร่างกาย พฤติกรรม สติปัญญา วัฒนธรรมอันดีงาม					
6. หลักสูตรพัฒนาสุขภาพ สมรรถภาพ ทักษะ พื้นฐานได้อย่างเหมาะสมกับเพศ วัย อย่างดี					
7. หลักสูตรส่งเสริมให้เกิดทักษะในการดำเนิน ชีวิตประจำวันอย่างถูกต้องและมีความสุข					
8. หลักสูตรกำหนดเวลาไว้ 2 ชั่วโมงต่อสัปดาห์นั้น ไม่เพียงพอต่อความต้องการ					
9. หลักสูตรได้จัดบูรณาการกับกลุ่มสาระอื่นๆ ได้ทุกกลุ่มสาระ					
10. หลักสูตรมีเนื้อหาเชิงลึกและกว้างเกินไป ควรปรับปรุงแก้ไขเพื่อสอดคล้องสภาพจริง					

2. ด้านกิจกรรมการเรียนรู้

รายการ	ระดับความคิดเห็น				
	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
1. กิจกรรมจัดตามความถนัดของผู้สอนเท่านั้น ไม่เปิดโอกาสให้ผู้เรียนเลือกตามความถนัด					
2. กิจกรรมการเรียนรู้ต้องคำนึงถึงความปลอดภัย มากที่สุด มีความเหมาะสมต่อผู้เรียน					
3. กิจกรรมการเรียนรู้เน้นในเรื่องสุขภาพและ สมรรถภาพเป็นสำคัญเท่านั้น					
4. กิจกรรมการเรียนรู้ได้คัดเลือกมาเป็นอย่างดี พัฒนาการเรียนรู้ให้เจริญเติบโตสมบูรณ์ทุกด้าน					
5. กิจกรรมการเรียนรู้พลศึกษาส่งเสริมให้ผู้เรียน ให้คิดเป็น แก้ไขปัญหาต่างๆ ได้ด้วยตนเอง					
6. กิจกรรมการเรียนรู้พลศึกษา ต้องจัดให้ครบ กระบวนการและนำไปใช้ในชีวิตประจำวันได้					
7. กิจกรรมการเรียนรู้ต้องทำแผนการจัดการเรียนรู้ เป็นสำคัญเพื่อให้สอดคล้องกับสภาพความเป็นจริง					
8. กิจกรรมต้องจัดอย่างหลากหลายเชื่อมโยงพลศึกษาและ พลศึกษาให้ผู้เรียนเห็นคุณค่าและนำไปปฏิบัติ					
9. กิจกรรมการเรียนรู้พลศึกษาและพลศึกษาสามารถ บูรณาการกับกลุ่มสาระต่างๆ ได้เป็นอย่างดี					
10. กิจกรรมด้านพลศึกษานับสนุนส่งเสริมให้ผู้เรียน ค้นพบความจริงและสิ่งที่ต้องการได้ด้วยตนเอง					

3. ด้านอุปกรณ์ สถานที่และสิ่งอำนวยความสะดวก

รายการ	ระดับความคิดเห็น				
	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
1. อุปกรณ์กีฬาที่มีความเป็นมาตรฐาน มีจำนวนไม่เพียงพอกับผู้เรียน					
2. การใช้อุปกรณ์ต่างๆ ต้องมีความรู้ความเข้าใจ ใช้อย่างถูกต้องจึงจะเกิดความปลอดภัย					
3. สถานที่เรียนหรือสนามต้องมีบรรยากาศที่เอื้ออำนวยต่อการเรียนสุขศึกษาและพลศึกษา					
4. การจัดการด้านสาธารณสุขพื้นฐาน ไม่ค่อยเอื้ออำนวยต่อกิจกรรมสุขศึกษาและพลศึกษา					
5. สถานที่สำหรับนักเรียนเปลี่ยนเครื่องแต่งกาย มีความเหมาะสมและปลอดภัยสูง					
6. อุปกรณ์ สนามกีฬาอยู่ในสภาพสมบูรณ์ใช้งานได้ดีและมีความปลอดภัยสูง					
7. ผู้เรียนต้องมีส่วนร่วมในการจัดเก็บ และดูแลรักษาอุปกรณ์กีฬา					
8. มีอุปกรณ์การเรียนการสอนที่ทันสมัย สามารถยืมอุปกรณ์กีฬาได้นอกเหนือจากชั่วโมงเรียนพลศึกษา					
9. ได้รับเงินสนับสนุนหรืองบประมาณน้อยมาก ไม่เพียงพอต่อความต้องการ					
10. ขาดบุคลากรทางพลศึกษา หรือมีไม่เพียงพอ ไม่ให้ความสำคัญต่องานกิจกรรมพลศึกษา					

4. ด้านการวัดและประเมินผล

รายการ	ระดับความคิดเห็น				
	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
1. มีการวัดและประเมินผลครอบคลุมทุกด้าน ทั้งด้านทักษะพิสัย พุทธพิสัย และจิตพิสัย					
2. ใช้เกณฑ์การวัดและประเมินที่แตกต่างกัน ระหว่างผู้เรียน					
3. มีการวัดและประเมินผลครอบคลุมทุกเนื้อหา มีมาตรฐานและตัวบ่งชี้ชัดเจน					
4. มีการวัดและประเมินผลเป็นระยะๆ บันทึกผลไว้เพื่อ เปรียบเทียบ ตรวจสอบในการพัฒนาการ					
5. การวัดและประเมินผลทางพลศึกษาสามารถ วัดได้ด้วยความรู้สึของผู้สอน					
6. การวัดประเมินผลสุขศึกษาและพลศึกษา เน้น ประเมินภาคปฏิบัติเป็นสำคัญเท่านั้น					
7. ควรใช้เกณฑ์เดียวกับการวัดและประเมินผล พลศึกษา ไม่ควรใช้เกณฑ์ที่ต่างกันระหว่างผู้เรียน					
8. ผู้สอนต้องทำความเข้าใจและชี้แจงรายละเอียด ในการวัดและประเมินผลให้ผู้เรียนทราบ					
9. วัดและประเมินผลจากสภาพจริงของผู้เรียน วินิจฉัยข้อบกพร่องของผู้เรียนแต่ละคนได้					
10. การวัดและประเมินผลทางพลศึกษาผู้เรียนไม่สามารถ ปฏิบัติได้ตามเกณฑ์ มีคะแนน 0 เท่านั้น					

ตอนที่ 3 ข้อเสนอแนะอื่นๆ

1. ด้านหลักสูตร

.....

.....

.....

.....

2. ด้านกิจกรรมการเรียนรู้

.....

.....

.....

.....

3. ด้านอุปกรณ์ สถานที่ และสิ่งอำนวยความสะดวก

.....

.....

.....

.....

4. ด้านการวัดและประเมินผล

.....

.....

.....

.....

รายนามผู้เชี่ยวชาญ

1. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ เจียมศักดิ์ พาณิชชัยกุล
อาจารย์ประจำภาควิชาพลศึกษา
คณะพลศึกษา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
2. อาจารย์พิศวง มหาจันทร์
อาจารย์ประจำภาควิชาพลศึกษา
คณะพลศึกษา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
3. อาจารย์พรรณาราย จรุงการ
ผู้อำนวยการโรงเรียนบ้านด่าน
เขตพื้นที่การศึกษาพังงา

ประวัติย่อผู้วิจัย

ประวัติย่อผู้วิจัย

ประวัติย่อผู้วิจัย

ชื่อ สกุล นายไพรัช เพิ่มพูล
 วัน เดือน เกิด 13 เมษายน 2503
 สถานที่เกิด 16 หมู่ 1 ต.หล่อยูง อ.ตะกั่วทุ่ง จ.พังงา 82140
 สถานที่อยู่ปัจจุบัน 53/2 หมู่ 5 ต.หล่อยูง อ.ตะกั่วทุ่ง จ.พังงา 82140
 ตำแหน่งหน้าที่การงาน ครู
 สถานที่ทำงาน โรงเรียนบ้านควน ต.หล่อยูง อ.ตะกั่วทุ่ง จ.พังงา 82140
 ประวัติการศึกษา

พ.ศ. 2514 ประถมศึกษาตอนต้น
 โรงเรียนวัดนากลาง อ.ตะกั่วทุ่ง จ.พังงา
 พ.ศ. 2516 ประถมศึกษาตอนปลาย
 โรงเรียนวัดนากลาง อ.ตะกั่วทุ่ง จ.พังงา
 พ.ศ. 2518 มัธยมศึกษาตอนต้น
 โรงเรียนคิบุคพังงาพิทยายน อ.เมือง จ.พังงา
 พ.ศ. 2520 มัธยมศึกษาตอนปลาย
 โรงเรียนสตรีภูเก็ต อ.เมือง จ.ภูเก็ต
 พ.ศ. 2524 ประกาศนียบัตรวิชาการศึกษาชั้นสูงพลศึกษา
 วิทยาลัยพลศึกษากระบี่ อ.เมือง จ.กระบี่
 พ.ศ. 2546 การศึกษามหาบัณฑิต
 มหาวิทยาลัยราชภัฏภูเก็ต จ.ภูเก็ต
 พ.ศ. 2549 การศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาพลศึกษา
 มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ